

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

«Φορολογικές παρεμβάσεις για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας της ελληνικής οικονομίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475 και άλλες διατάξεις»

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 1

**Προσθήκη άρθρου 5B στον ΚΦΕ και συμπλήρωση ρύθμισης άρθρου 67 ΚΦΕ –
Εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος φυσικών προσώπων, δικαιούχων εισοδήματος
από συντάξεις που προκύπτουν στην αλλοδαπή, τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική
τους κατοικία στην Ελλάδα**

1. Στον ν. 4172/2013 (Α' 167) προστίθεται νέο άρθρο 5B ως εξής:
« Άρθρο 5B
Εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος φυσικών προσώπων, δικαιούχων εισοδήματος από συντάξεις που προκύπτουν στην αλλοδαπή, τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα
1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5A, φυσικό πρόσωπο, δικαιούχος εισοδήματος από σύνταξη, σύμφωνα με το άρθρο 12 , που προκύπτει στην αλλοδαπή, το οποίο μεταφέρει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, μπορεί να υπαχθεί σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, όπως ορίζεται στην παρ. 2, για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 5, εφόσον σωρευτικά:
α) δεν ήταν φορολογικός κάτοικος Ελλάδας τα προηγούμενα πέντε (5) από τα έξι (6) έτη πριν από τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του στην Ελλάδα, και
β) μεταφέρει τη φορολογική του κατοικία από κράτος με το οποίο είναι σε ισχύ συμφωνία διοικητικής συνεργασίας στον τομέα της φορολογίας με την Ελλάδα.
2. Εφόσον γίνει δεκτή, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παρ. 3, η υπαγωγή του φορολογούμενου σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή, το φυσικό πρόσωπο καταβάλλει κάθε φορολογικό έτος αυτοτελώς φόρο με συντελεστή επτά τοις εκατό (7%) για το σύνολο του εισοδήματός του που αποκτήθηκε στην αλλοδαπή. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση του φυσικού προσώπου για το εισόδημα αυτό. Τυχόν φόρος που έχει καταβληθεί από τον φορολογούμενο στην αλλοδαπή για τα εισοδήματα που καλύπτονται από τον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, δεν εκπίπτει από τον φόρο της παρούσας.
Ο φόρος με συντελεστή επτά τοις εκατό (7 %) καταβάλλεται κάθε φορολογικό έτος σε μία (1) δόση μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μηνός Ιουλίου και δεν συμψηφίζεται με άλλες

φορολογικές υποχρεώσεις ή τυχόν πιστωτικά υπόλοιπα του προσώπου που έχει υπαχθεί στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης.

3. Η αίτηση μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας με υπαγωγή στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά το παρόν άρθρο υποβάλλεται στη Φορολογική Διοίκηση από το φυσικό πρόσωπο συνταξιούχο μέχρι τις 31 Μαρτίου του εκάστοτε φορολογικού έτους.

Εντός εξήντα (60) ημερών από την υποβολή της αίτησης, η Φορολογική Διοίκηση εξετάζει την αίτηση και εκδίδει απόφαση, με την οποία την εγκρίνει ή την απορρίπτει.

Το φυσικό πρόσωπο δηλώνει στην αίτησή του το κράτος στο οποίο είχε την τελευταία φορολογική κατοικία του μέχρι την υποβολή της αίτησής του. Η Φορολογική Διοίκηση ενημερώνει τις φορολογικές αρχές του κράτους αυτού σχετικά με τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του εν λόγω φορολογουμένου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί διεθνούς διοικητικής συνεργασίας.

Ειδικά για τις αιτήσεις μεταφοράς φορολογικής κατοικίας που θα υποβληθούν εντός του έτους 2020, η προθεσμία υποβολής της σχετικής αίτησης ορίζεται στις 30.09.2020.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου έχουν εφαρμογή και για τα φυσικά πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 και έχουν ήδη μεταφέρει τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα εντός του προηγούμενου φορολογικού έτους. Στην περίπτωση αυτή ο φόρος που ορίζεται στην παρ. 2 καταβάλλεται εντός τριάντα (30) ημερών από την έγκριση της αίτησης του φορολογουμένου σύμφωνα με την παρούσα.

4. Η εφαρμογή του παρόντος αρχίζει από το επόμενο φορολογικό έτος για το οποίο υποβάλλεται η αίτηση του φυσικού προσώπου για την υπαγωγή του στις διατάξεις του παρόντος και λήγει μετά το πέρας δέκα (10) φορολογικών ετών. Η υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να παραταθεί πέραν των δέκα (10) φορολογικών ετών.

5. Το φυσικό πρόσωπο που εντάσσεται στις διατάξεις του παρόντος, εφόσον σε κάποιο φορολογικό έτος δεν καταβάλλει ολόκληρο το ποσό του οριζόμενου στην παρ. 2 φόρου, παύει να υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος από το οικείο φορολογικό έτος και εφεξής φορολογείται για το παγκόσμιο εισόδημά του βάσει των γενικών διατάξεων του παρόντος Κώδικα.

6. Το φυσικό πρόσωπο μπορεί σε οποιοδήποτε φορολογικό έτος κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος της παρ. 4 να υποβάλει αίτηση για την ανάκληση της υπαγωγής του στις διατάξεις αυτές. Σε περίπτωση ανάκλησης, το φυσικό πρόσωπο φορολογείται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις για το φορολογικό έτος εντός του οποίου υποβάλλει την αίτηση ανάκλησης και εφεξής δεν υποχρεούται στην καταβολή του οριζόμενου ποσού φόρου για το έτος αυτό σύμφωνα με την παρ. 2.

7. Η δήλωση φορολογίας εισοδήματος για το φορολογητέο εισόδημα του προσώπου που υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος, το οποίο τυχόν προκύπτει στην ημεδαπή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 5, υποβάλλεται και η καταβολή του φόρου διενεργείται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 67.

8. Οι παρ. 1 έως 7 του παρόντος δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των διεθνών συμβάσεων που έχουν κυρωθεί από την Ελλάδα για την αποφυγή της διπλής φορολογίας εισοδήματος και κεφαλαίου.

9. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται η διαδικασία υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας, η αρμόδια υπηρεσία για την υποβολή, εξέταση και έγκριση της αίτησης, τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση, η ανάκλησή της, η υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, η καταβολή του φόρου, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος.»

2. Μετά το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 67 του ν. 4172/2013, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Φορολογούμενοι που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 5B υποχρεούνται να δηλώνουν όλα τα εισοδήματά τους που προκύπτουν στην ημεδαπή, κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 5, και τα εισοδήματα που προκύπτουν στην αλλοδαπή, κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 5, και τα οποία υπόκεινται στην εναλλακτική φορολόγηση.»

3. Οι διατάξεις του άρθρου 5B έχουν εφαρμογή για τα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1^η Ιανουαρίου 2020 και μετά.

Άρθρο 2

Τροποποίηση άρθρων 14 και 42Α ΚΦΕ -

Απαλλαγή της δωρεάν διάθεσης μετοχών και των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού υπό όρους από τη φορολογία εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις- Ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση της υπεραξίας που προκύπτει από δικαιώματα προαίρεσης και δωρεάν διάθεση μετοχών

1. **α.** Μετά την περ. ιε' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4172/2013 προστίθενται νέες περιπτώσεις ιστ' και ιζ' ως εξής:

«ιστ) η παροχή σε είδος με τη μορφή μετοχών που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στο πλαίσιο προγραμμάτων δωρεάν διάθεσης μετοχών στα οποία τίθεται ως προϋπόθεση η επίτευξη συγκεκριμένων στόχων ή η επέλευση συγκεκριμένου γεγονότος, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η διάθεση των μετοχών.

ιζ) η αξία των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού συνολικής αξίας έως τριακοσίων (300) ευρώ για το φορολογικό έτος 2020.»

β. Η περ. ιστ) της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4172/2013, όπως προστίθεται με την παρούσα, εφαρμόζεται για τις παροχές σε είδος που λαμβάνονται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.

2. **α.** Το άρθρο 42Α του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 42Α

Δικαιώματα προαίρεσης - Δωρεάν διάθεση μετοχών

1. Το εισόδημα που προκύπτει κατά την παρ. 4 για έναν εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών, όπως αυτά προσδιορίζονται κατά τον χρόνο άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης και ανεξαρτήτως εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση, αποτελεί εισόδημα από υπεραξία, εφόσον μεταβιβαστούν οι μετοχές μετά από τη συμπλήρωση είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την απόκτηση των δικαιωμάτων προαίρεσης και υπόκειται σε φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων.

2. Ειδικά το εισόδημα της παρ. 1 που προκύπτει από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που είναι μη εισηγμένη στο χρηματιστήριο νεοσύστατη μικρή επιχείρηση ή και πολύ μικρή επιχείρηση υπόκειται στον συντελεστή του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 43, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθοι όροι:

(α) τα ως άνω δικαιώματα αποκτώνται εντός πέντε (5) ετών μετά από τη σύσταση της εταιρείας,

(β) η εταιρεία δεν έχει συσταθεί μέσω συγχώνευσης, και

(γ) οι μετοχές μεταβιβαστούν μετά από τη συμπλήρωση τριάντα έξι (36) μηνών από την απόκτηση των δικαιωμάτων προαίρεσης.

3. Το εισόδημα που προκύπτει κατά την παρ. 4 για έναν εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο με τη μορφή μετοχών που του χορηγούνται από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στο πλαίσιο προγραμμάτων δωρεάν διάθεσης μετοχών, στα οποία τίθεται ως προϋπόθεση η επίτευξη συγκεκριμένων στόχων ή η επέλευση συγκεκριμένου γεγονότος, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η διάθεση των μετοχών, αποτελεί εισόδημα από υπεραξία εφόσον μεταβιβαστούν οι μετοχές μετά από την απόκτησή τους, από τον δικαιούχο του προγράμματος.

4. Ως υπεραξία στις περιπτώσεις των δικαιωμάτων προαίρεσης, ορίζεται η διαφορά μεταξύ της τιμής κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο και της τιμής διάθεσης του δικαιώματος για τις μετοχές των εισηγμένων εταιρειών ή η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης και της τιμής πώλησης για τις μετοχές των μη εισηγμένων εταιρειών, με ανάλογη εφαρμογή της παρ. 4 του άρθρου 42. Στις περιπτώσεις της δωρεάν διάθεσης μετοχών της παρ. 3, η υπεραξία ισούται για τις μετοχές των εισηγμένων εταιρειών με την τιμή κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο κατά τη μεταβίβαση αυτών, ενώ για τις μη εισηγμένες με την τιμή πώλησής τους.

5. Κατά την εφαρμογή του παρόντος δεν εφαρμόζεται το άρθρο 42.»

β. Οι παρ. 1, 3, 4 και 5 του άρθρου 42Α του ν. 4172/2013, όπως τροποποιούνται με το παρόν, εφαρμόζονται για εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1ης.1.2020 και μετά.

Άρθρο 3

Αναστολή υποχρέωσης καταβολής τέλους επιτηδεύματος για τους αγρότες κανονικού καθεστώτος ΦΠΑ

Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 31 του ν. 3986/2011 (Α' 152) προστίθεται εδάφιο και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής:

«3. Εξαιρούνται από τις υποχρεώσεις καταβολής του τέλους, εκτός εάν πρόκειται για τουριστικούς τόπους, οι εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους σε χωριά με πληθυσμό έως πεντακόσιους (500) κατοίκους και σε νησιά κάτω από τρεις χιλιάδες εκατό (3.100) κατοίκους. Επίσης εξαιρούνται ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και η ατομική άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος, εφόσον δεν έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών, καθώς και οι περιπτώσεις ατομικών

επιχειρήσεων εφόσον για τον επιτηδευματία υπολείπονται τρία (3) έτη από το έτος της συνταξιοδότησής του. Ως έτος συνταξιοδότησης νοείται το 65ο έτος της ηλικίας.

Από το φορολογικό έτος 2018 και εφεξής εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής τέλους οι αγρότες - μέλη αγροτικών συνεταιρισμών που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 του ν. 4384/2016 (Α' 78), οι αγροτικοί συνεταιρισμοί, οι σχολικοί συνεταιρισμοί του άρθρου 46 του ν. 1566/1985 (Α' 167), οι Φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας με τη μορφή Κοινωνικής Συνεταιριστικής Επιχείρησης ή Συνεταιρισμού Εργαζομένων, καθώς και οι επιχειρήσεις ανεξαρτήτως νομικής μορφής που βρίσκονται σε εκκαθάριση, πτώχευση ή αδράνεια. Σε περίπτωση που η αδράνεια δεν καταλαμβάνει ολόκληρο το φορολογικό έτος εφαρμόζεται αναλογικά η παρ. 2.

Ειδικά για το φορολογικό έτος 2019 εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής του τέλους επιτηδεύματος οι αγρότες κανονικού καθεστώτος για τους οποίους έχουν παρέλθει τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ.».

Άρθρο 4
Τροποποίηση των άρθρων 121 και 123
του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα -
Τέλος ταξινόμησης επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης

1. Το άρθρο 121 του ν. 2960/2001 (Α' 265) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 121

Τέλος ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης

1. Επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Κανονισμός ΕΟΚ 2658/1987 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 ΕΕ L της 7.9.1987), υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης επί της φορολογητέας αξίας, όπως αυτή διαμορφώνεται σύμφωνα με το άρθρο 126 του ν.2960/2001 και το άρθρο 4 του ν.1573/1985 (Α' 201).

2 α) Οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της παρ. 1 ορίζονται σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα προοδευτικής φορολόγησης:

Φορολογητέα αξία		
Αξία από (ευρώ)	Αξία έως και (ευρώ)	Συντελεστής
0	14.000	4%
>14.000	17.000	26%
>17.000	20.000	53%
>20.000	25.000	62%
>25.000	30.000	71%
>30.000		30%

Για την επιλογή των ως άνω συντελεστών, για μεταχειρισμένα επιβατικά αυτοκίνητα, λαμβάνεται υπόψη η φορολογητέα αξία του άρθρου 126, πριν από τις μειώσεις που προβλέπονται στο άρθρο αυτό.

2 β) Για αυτοκίνητα οχήματα τρίκυκλα ή τετράκυκλα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 168/2013 (ΕΕ) και της Οδηγίας 2002/24/ΕΚ του Συμβουλίου της 18ης Μαρτίου 2002 (ΕΕ L 124 της 9.5.2002) και πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του

Κανονισμού 168/2013 (ΕΕ) ή της Οδηγίας 2002/51/ΕΚ ή μεταγενέστερης, οι συντελεστές τέλους ταξινόμησης ορίζονται ως ακολούθως:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ
Κάτω των 50 κυβικών εκατοστών	0%
Από 50 μέχρι 500 κυβικά εκατοστά	4%
Από 501 μέχρι 900 κυβικά εκατοστά	7%
Από 901 κυβικά εκατοστά και πάνω	11%

Το άρθρο 26 του ν. 1959/1991 (Α' 123) και της υπ' αρ. Β.27660/712/10.7.1992 κοινής απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών (Β' 519), εφαρμόζονται και για τα πετρελαιοκίνητα οχήματα αυτής της περίπτωσης.

3. Για τα επιβατικά αυτοκίνητα της παρ. 1, των οποίων η εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα -CO₂ (συνδυασμένος κύκλος) είναι:

- α) μικρότερη ή ίση των εκατό (100) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α' της παρ. 2 μειώνονται κατά 5%,
- β) μεγαλύτερη από εκατόν είκοσι (120) και μικρότερη από ή ίση με εκατόν σαράντα (140) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α' της παρ. 2 αυξάνονται κατά δέκα τοις εκατό (10%),
- γ) μεγαλύτερη από εκατόν σαράντα (140) και μικρότερη από ή ίση με εκατόν εξήντα (160) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α' της παρ. 2 αυξάνονται κατά είκοσι τοις εκατό (20%),
- δ) μεγαλύτερη από εκατόν εξήντα (160) και μικρότερη από ή ίση με εκατόν ογδόντα (180) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α' της παρ. 2 αυξάνονται κατά τριάντα τοις εκατό (30%),
- ε) μεγαλύτερη από εκατόν ογδόντα (180) και μικρότερη από ή ίση με διακόσια (200) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α' της παρ. 2 αυξάνονται κατά σαράντα τοις εκατό (40%),
- στ) μεγαλύτερη από διακόσια (200) και μικρότερη από ή ίση με διακόσια πενήντα (250) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α' της παρ. 2 αυξάνονται κατά εξήντα τοις εκατό (60%),
- ζ) μεγαλύτερη από διακόσια πενήντα (250) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α' της παρ. 2 αυξάνονται κατά εκατό τοις εκατό (100%).»

4. Για επιβατικά αυτοκίνητα της παρ. 1, τα οποία:

- α) πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών EURO 6 με τελευταία ημερομηνία ταξινόμησης ως προς την πρώτη ταξινόμηση έως και 31.8.2018, όπως αυτά ορίζονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ) και 692/2008 (ΕΕ) ή 2017/1151 (ΕΕ) ή μεταγενέστερων τροποποιητικών αυτών, ή τις προδιαγραφές του Κανονισμού 595/2009 (ΕΚ) Euro VI, οι συντελεστές της περ. α' της παρ. 2 προσαυξάνονται κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%).
- β) πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών EURO 6 και 5b, με τελευταία ημερομηνία ταξινόμησης έως και 31.8.2015, όπως αυτά ορίζονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ), 692/2008 (ΕΕ) ή μεταγενέστερων τροποποιητικών αυτών, ή τις προδιαγραφές των σειρών B2 ή C (EEV) των Οδηγιών 1999/96 ΕΚ, 2005/55 ΕΚ Euro V, οι συντελεστές της περ. α' της παρ. 2, προσαυξάνονται κατά ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%).
- γ) πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών EURO 5a, με τελευταία ημερομηνία ταξινόμησης έως και 31.12.2012, όπως αυτά ορίζονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ), 692/2008 (ΕΕ) ή τις προδιαγραφές των σειρών B2 ή C (EEV) των Οδηγιών

1999/96 ΕΚ, 2005/55 ΕΚ Euro V, που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 98/69 ΕΚ γραμμή (φάση) Β Euro 4, ή τις προδιαγραφές της σειράς Β1 των Οδηγιών 1999/96 ΕΚ, 2005/55 ΕΚ Euro IV που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 98/69 ΕΚ γραμμή (φάση) Α Euro 3, της Οδηγίας 94/12 ΕΚ, Euro 2, της Οδηγίας 91/441 ΕΟΚ Euro 1, ή τις προδιαγραφές των Οδηγιών 1999/96/ΕΚ, 2005/55/ΕΚ, φάση Α Euro III, 91/542/ΕΟΚ φάση Β Euro II, 91/542/ΕΟΚ φάση Α Euro I, οι συντελεστές της περ. α' της παρ. 2 προσαυξάνονται κατά ποσοστό διακόσια τοις εκατό (200%).

δ) δεν πληρούν προδιαγραφές ορίων εκπομπών (Euro) ή τις προδιαγραφές Κανονισμών και Οδηγιών που αφορούν στις εκπομπές των οχημάτων συμβατικής τεχνολογίας και για τα οποία δεν αποδεικνύονται οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, οι συντελεστές της περ. α' της παρ. 2 προσαυξάνονται κατά ποσοστό διακόσια τοις εκατό (200%), με επιπλέον εφαρμογή επί αυτών της προσαύξησης της περ. ζ' της παρ. 3.

ε) δεν πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του Κανονισμού 168/2013 (ΕΕ) ή της Οδηγίας 2002/51 ΕΚ, οι συντελεστές της περ. α' της παρ. 2 προσαυξάνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%).

5. Τα υβριδικά μηχανοκίνητα επιβατικά αυτοκίνητα, όπως αυτά προσδιορίζονται από την Οδηγία 2007/46/ΕΚ, όπως ισχύει και ειδικότερα τα υβριδικά ηλεκτρικά αυτοκίνητα, όπως αυτά προσδιορίζονται από τον Κανονισμό 692/2008, όπως ισχύει, με εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα μεγαλύτερη από ή ίση με πενήντα ένα (51) γρ./χλμ., απαλλάσσονται από το πενήντα τοις εκατό (50%) του προβλεπόμενου από το άρθρο αυτό τέλους ταξινόμησης. Τα υβριδικά αυτοκίνητα του προηγούμενου εδαφίου με εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα μικρότερη ή ίση με πενήντα (50) γρ./χλμ., απαλλάσσονται από το εβδομήντα πέντε (75%) του προβλεπόμενου από τις διατάξεις του άρθρου αυτού τέλους ταξινόμησης. Τα αμιγώς ηλεκτρικά αυτοκίνητα, όπως αυτά προσδιορίζονται από τον Κανονισμό 692/2008, δεν υπόκεινται στο προβλεπόμενο από τις διατάξεις του παρόντος τέλους ταξινόμησης.».

6. Τα αυτοκινούμενα τροχόσπιτα της Δασμολογικής Κλάσης Δ.Κ. 8703 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Σ.Ο.), απαλλάσσονται από το εβδομήντα πέντε (75%) του προβλεπόμενου από τις διατάξεις του παρόντος τέλους ταξινόμησης.

7. Επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης της Δασμολογικής Κλάσης Δ.Κ. 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, τα οποία είχαν ταξινομηθεί και κυκλοφορήσει στην Ελλάδα, εφόσον μεταφέρονται ή αποστέλλονται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εξάγονται σε τρίτη χώρα και επαναφέρονται στην ημεδαπή μέσα σε διάστημα οκτώ (8) ετών από τη διαγραφή τους από τα μητρώα αυτοκινήτων του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, με σκοπό να επαναταξινομηθούν και να τεθούν εκ νέου σε κυκλοφορία, απαλλάσσονται από το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του παρόντος τέλος ταξινόμησης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υποδομών και Μεταφορών καθορίζεται κάθε ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας.

8. Για την υπαγωγή στους αντίστοιχους συντελεστές τέλους ταξινόμησης των παρ. 2, 3 και 4 του παρόντος, η διαπίστωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και του ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), τις προδιαγραφές του οποίου πληροί εκ κατασκευής το όχημα, πραγματοποιείται από την αρμόδια τελωνειακή αρχή με βάση την έγκριση τύπου που προσκομίζεται σε αυτήν ή το δελτίο κοινοποίησης έγκρισης τύπου και το αντίστοιχο πιστοποιητικό συμμόρφωσης του οχήματος.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει ταύτιση στοιχείων μεταξύ του πιστοποιητικού συμμόρφωσης του οχήματος και της αντίστοιχης έγκρισης τύπου ή του δελτίου κοινοποίησης έγκρισης τύπου, η υπαγωγή στον αντίστοιχο συντελεστή τέλους ταξινόμησης γίνεται με βάση τις

αναγραφόμενες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και το αναγραφόμενο στο πιστοποιητικό συμμόρφωσης πρότυπο εκπομπών ρύπων που πληροί εκ κατασκευής το όχημα.

Ειδικά ως προς την εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα, λαμβάνονται υπόψη έως 31.12.2020 οι τιμές, σύμφωνα με τον νέο ευρωπαϊκό κύκλο οδήγησης (NEDC), ενώ, από 1.1.2021 και εφεξής, οι τιμές σύμφωνα με την παγκοσμίως εναρμονισμένη διαδικασία δοκιμής ελαφρών οχημάτων (WLTP).

Προκειμένου για μεταχειρισμένα οχήματα, απαιτείται η προσκόμιση και της πρωτότυπης άδειας κυκλοφορίας αυτών που είχαν λάβει στην ξένη χώρα.

Στις ειδικές περιπτώσεις οχημάτων που δεν διαθέτουν τα δικαιολογητικά έγγραφα του πρώτου εδαφίου, για την υπαγωγή του οχήματος στον αντίστοιχο συντελεστή τέλους ταξινόμησης, καθορίζονται, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Υποδομών και Μεταφορών, οι διαδικασίες και τα δικαιολογητικά έγγραφα που προσκομίζονται στην αρμόδια τελωνειακή αρχή για τον χαρακτηρισμό του οχήματος ως αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και τη διαπίστωση των προδιαγραφών της οδηγίας αντιρρυπαντικής τεχνολογίας που αυτό πληροί εκ κατασκευής, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας.».

2. α. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 123 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα φορτηγά αυτοκίνητα και οι βάσεις τους της Δασμολογικής Κλάσης Δ.Κ. 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Σ.Ο.), καθώς και τα αυτοκίνητα οχήματα που διαθέτουν εκ κατασκευής χωριστό θάλαμο με δύο σειρές καθισμάτων για τον οδηγό, συνοδηγό και τους επιβάτες και χωριστό ανοικτό χώρο φόρτωσης εμπορευμάτων της Δασμολογικής Κλάσης Δ.Κ. 87.03 της Σ.Ο., τα οποία πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών Euro 6, όπως αυτά προβλέπονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ), και 692/2008 (ΕΕ), καθώς και αυτά που πληρούν τις προδιαγραφές του Κανονισμού 595/2009 (ΕΚ) Euro VI, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ως εξής:»

β. Το πρώτο εδάφιο της περ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 123, αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) Οι συντελεστές των περ. α' έως και ε' προσαυξάνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%), προκειμένου για αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών Euro 5, όπως αυτά ορίζονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ) και 692/2008 (ΕΕ) ή μεταγενέστερων τροποποιητικών αυτών, ή τις προδιαγραφές των σειρών Β2 ή C (ΕΕV) της Οδηγίας 1999/96 ΕΚ, 2005/55 ΕΚ Euro V και κατά ποσοστό εκατό (100%), προκειμένου για αυτοκίνητα που δεν πληρούν τις προδιαγραφές των ανωτέρω ορίων εκπομπών και των προδιαγραφών των ανωτέρω Κανονισμών και τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών Euro 6, όπως αυτά προβλέπονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ), 692/2008 (ΕΚ), καθώς και αυτά που δεν πληρούν τις προδιαγραφές του Κανονισμού 595/2009 Euro VI.

3. α. Η παρ. 7 του άρθρου 121 του ν. 2960/2001 (Α'265), όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή τους με τον παρόντα νόμο, εξακολουθεί να ισχύει για τα επιβατικά αυτοκίνητα, με άδεια κυκλοφορίας κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει εκδοθεί πριν από την 1η Ιουνίου του 2016, για τα οποία έχει βεβαιωθεί το τέλος ταξινόμησης και έχει υποβληθεί αίτηση για τον υπολογισμό του ιστορικού τέλους ταξινόμησης από την Ειδική Επιτροπή του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 126, ακόμη και αν δεν έχει εκδοθεί απόφαση κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, η βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης για τα ανωτέρω οχήματα μπορεί να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις παρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 121 του ν. 2960/2001 (Α'265), όπως τροποποιείται με το άρθρο 1 του παρόντος νόμου.

β. Αυτοκίνητα οχήματα για τα οποία μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, είχαν κατατεθεί παραστατικά τελωνισμού και, μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, δεν έχουν εκδοθεί αποδεικτικά είσπραξης του τέλους ταξινόμησης ή είχαν παραληφθεί κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 1477/1984 (Α' 144) ή της παρ. 3 του άρθρου 133 του ν. 2960/2001 (Α' 265), διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος. Αυτοκίνητα οχήματα για τα οποία έχουν εκδοθεί αποδεικτικά είσπραξης του τέλους ταξινόμησης, αλλά δεν έχουν ταξινομηθεί, μπορούν, μετά από αίτηση των εμπορικών επιχειρήσεων ή των ιδιοκτητών τους, να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος άρθρου, με επανυπολογισμό του τέλους ταξινόμησης, συμψηφισμό του καταβληθέντος τέλους και επιστροφή της τυχόν προκύπτουσας διαφοράς.»

Άρθρο 5

Τροποποίηση του άρθρου 10 του ν. 438/1976 – Απαλλαγές από δασμούς, Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και Φόρο Κατανάλωσης υπό όρους των ειδών για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων

1. Η παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 438/1976 (Α' 256) καταργείται.

2. Η παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 438/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Απαλλάσσονται από το δασμό, τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και τον Φόρο Κατανάλωσης, κατά περίπτωση, είδη τα οποία προορίζονται για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων, εφόσον πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την κίνηση, τη συντήρηση και την εκπλήρωση εν γένει των σκοπών για τους οποίους προορίζονται τα συγκεκριμένα πλοία, καθώς και την κάλυψη των αναγκών των επιβαινόντων σε αυτά.

Τα είδη αυτά έχουν ως εξής:

α) Τροφοεφόδια, έτοιμα προς κατανάλωση αλκοολούχα ποτά, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 79 του ν. 2960/2001 (Α' 265), βιομηχανοποιημένα καπνά που αναφέρονται στο άρθρο 94 του ν. 2960/2001, τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 53Α του ν. 2960/2001, καθώς και λοιπά είδη που καταναλώνονται επί του πλοίου.

β) Καύσιμα και λιπαντικά.

γ) Μέσα συνεννόησης και τηλεπικοινωνίας.

δ) Ανταλλακτικά, εργαλεία και συναφής εξοπλισμός πλοίου.

ε) Έπιπλα και σκεύη.

στ) Μέσα ψυχαγωγίας πληρώματος και επιβατών, εκτός των τυχερών παιχνιδιών.

Οι παραπάνω απαλλαγές χορηγούνται κατά περίπτωση σε κατηγορίες επαγγελματικών πλοίων, ως εξής:

(1) Στα υπό ελληνική ή ξένη σημαία πλοία καθαρής χωρητικότητας δέκα (10) τουλάχιστον κόρων, που εκτελούν πλόες εξωτερικού.

(2) Στα υπό ελληνική ή ξένη σημαία αλιευτικά πλοία υπερπόντιας αλιείας.

(3) Στα υπό ελληνική ή ξένη σημαία πλοία καθαρής χωρητικότητας δέκα (10) τουλάχιστον κόρων που εκτελούν μικτούς πλόες. Η απαλλαγή για τα είδη της περ. α) της παρούσας χορηγείται μόνο για τους πλόες που εκτελούν στο εξωτερικό.

(4) Στα υπό ελληνική ή ξένη σημαία πλοία καθαρής χωρητικότητας δέκα (10) τουλάχιστον κόρων που εκτελούν πλόες εσωτερικού, με εξαίρεση τα είδη της περ. α) της παρούσας.

(5) Στα αναγνωρισμένα από τις διατάξεις ως επαγγελματικά τουριστικά πλοία ή πλοίαρρα ανεξαρτήτου χωρητικότητας, με εξαίρεση τα είδη της περ. α) της παρούσας.

- (6) Στα υπό ελληνική ή ξένη σημαία πλοία, ανεξαρτήτως χωρητικότητας, που εκτελούν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες ή εργασίες εκμετάλλευσης θαλάσσιου υπόγειου πλούτου, με εξαίρεση τα είδη της περ. α) της παρούσας.
- (7) Στα αλιευτικά και σπογγαλιευτικά σκάφη, ανεξαρτήτως χωρητικότητας, με εξαίρεση τα είδη της περ. α).
- (8) Στα άλλα πλοία, πλωτά μέσα και εν γένει ναυπηγήματα υπό ελληνική ή ξένη σημαία, καθαρής χωρητικότητας πέντε (5) τουλάχιστον κόρων, για τις επί κέρδει εργασίες που πραγματοποιούν, εκτός λιμένα, με εξαίρεση τα είδη της περ. α) της παρούσας.».

Άρθρο 6

Απαλλαγή από φόρο, κράτηση ή ασφαλιστική εισφορά των υποτροφιών του Ελληνικού Ιδρύματος Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛΙΔΕΚ)

Τα προβλεπόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 72 του ν. 4610/2019 (Α' 70) εφαρμόζονται ανάλογα στις υποτροφίες αριστείας και στις ανταποδοτικές υποτροφίες που χορηγούνται από το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛΙΔΕΚ).

Άρθρο 7

Τροποποίηση Παραρτήματος III Κώδικα ΦΠΑ-Υπαγωγή στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ των μουσικών βιβλίων

Η παρ. 40 του Κεφαλαίου Α' «Αγαθά», του Παραρτήματος III του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ» (Α' 248) αντικαθίσταται ως εξής:

«40. Βιβλία και βιβλία με εικόνες για παιδιά (ΔΚ ΕΧ 4901, ΕΧ 4903). Εφημερίδες και περιοδικές εκδόσεις τυπωμένες, έστω και εικονογραφημένες ή με διαφημίσεις (ΔΚ 4902). Μουσική χειρόγραφη ή τυπωμένη, εικονογραφημένη ή μη έστω και δεμένη (ΔΚ 4904). Ο συντελεστής του φόρου για τα αγαθά αυτά, ορίζεται σε έξι τοις εκατό (6%).».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΕΞΩΔΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Άρθρο 8

Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών

1. Συστήνεται στη Γενική Γραμματεία Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας, Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών. Έργο της Επιτροπής είναι η εξώδικη επίλυση των εκκρεμών ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων φορολογικών διαφορών. Έδρα της Επιτροπής ορίζεται η Αθήνα και Παράρτημα της Επιτροπής λειτουργεί στη Θεσσαλονίκη. Η Επιτροπή λειτουργεί σε τριμελή Τμήματα, ο συνολικός αριθμός των οποίων δεν μπορεί να υπερβεί τα δέκα (10). Πρόεδροι των Τμημάτων ορίζονται πρώην δικαστικοί λειτουργοί των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Προέδρου Εφετών. Μέλη των Τμημάτων ορίζονται πρώην δικαστικοί λειτουργοί των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Εφέτη και μέλη του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Της Επιτροπής προΐσταται Γενικός Προϊστάμενος. Ως Γενικός Προϊστάμενος ορίζεται πρώην μέλος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή πρώην δικαστικός λειτουργός των διοικητικών δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Προέδρου Εφετών. Ο Γενικός Προϊστάμενος επιβλέπει και συντονίζει τις

εργασίες των Τμημάτων της Επιτροπής χωρίς να συμμετέχει σε αυτές και κατανέμει στα Τμήματα τις ασκηθείσες αιτήσεις.

2. Ο Γενικός Προϊστάμενος, τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη και οι Γραμματείς της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Τα μέλη της Επιτροπής που είναι πρώην δικαστικοί λειτουργοί, ορίζονται μετά από πρόταση του Γενικού Επιτρόπου των Διοικητικών Δικαστηρίων. Τα μέλη της Επιτροπής που είναι μέλη του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ορίζονται μετά από πρόταση του Προέδρου αυτού.

3. Ο διάδικος φορολογούμενος σε εκκρεμείς ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών Δικαστηρίων διαφορές από πράξη επιβολής φόρου ή προστίμων κατά τη φορολογική νομοθεσία μπορεί να υποβάλει αίτηση ενώπιον της Επιτροπής της παρ. 1 με αίτημα την εξώδικη επίλυση της διαφοράς. Η αίτηση υποβάλλεται ηλεκτρονικά έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Το αίτημα μπορεί να αφορά μόνο σε υποθέσεις που εκκρεμούν και δεν έχουν συζητηθεί, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ως τις 30 Οκτωβρίου 2020. Αίτημα μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς έως τις 30 Οκτωβρίου 2020 ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών φορολογικές διαφορές από πράξεις επιβολής φόρου ή προστίμων, εφόσον αυτές καταστούν εκκρεμείς, κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

4. Η αίτηση εξώδικης επίλυσης επί ποινή απαραδέκτου αναφέρεται περιοριστικά στους κάτωθι ισχυρισμούς:

(α) Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει τον επίδικο φόρο λόγω παρόδου του χρόνου εντός του οποίου η Φορολογική Διοίκηση είχε δικαίωμα να διενεργήσει τον φορολογικό έλεγχο ή να καταλογίσει τη φορολογική οφειλή.

(β) Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει τον επίδικο φόρο λόγω λήψης φορολογικού πιστοποιητικού χωρίς επιφύλαξη.

(γ) Εσφαλμένο καταλογισμό του φόρου λόγω πρόδηλης έλλειψης φορολογικής υποχρέωσης ή αριθμητικού σφάλματος.

(δ) Αναδρομική εφαρμογή της ευμενέστερης φορολογικής κύρωσης.

(ε) Μείωση του πρόσθετου φόρου, του τόκου, των προσαυξήσεων και των προστίμων.

Η αίτηση εξώδικης επίλυσης αναφέρεται συνοπτικά στους ισχυρισμούς που ήδη περιλαμβάνονται στα κατατεθέντα για τη διαφορά δικόγραφα, τα οποία προσκομίζονται με επιμέλεια του φορολογουμένου. Νέοι πραγματικοί ισχυρισμοί που δεν έχουν προβληθεί νομίμως, δεν εξετάζονται από την Επιτροπή. Το αίτημα εξώδικης επίλυσης είναι απαράδεκτο όταν το εκκρεμές ένδικο βοήθημα ή μέσο, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, είναι, κατά την κρίση της επιτροπής, εκπρόθεσμο.

5. Η αίτηση υπογράφεται υποχρεωτικά από δικηγόρο και αναφέρει το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, αριθμό φορολογικού μητρώου, την ηλεκτρονική διεύθυνση και την ακριβή διεύθυνση της κατοικίας του φορολογουμένου, του νόμιμου αντιπροσώπου του, αν υποβάλλεται δε από νομικό πρόσωπο, ένωση προσώπων ή ομάδα περιουσίας, την επωνυμία και την έδρα τους, τον αριθμό φορολογικού μητρώου, καθώς και το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, αριθμό φορολογικού μητρώου, ηλεκτρονική διεύθυνση και την ακριβή διεύθυνση της κατοικίας και του χώρου εργασίας του εκπροσώπου τους.

6. Η εξέταση των αιτήσεων εξώδικης επίλυσης ολοκληρώνεται το αργότερο έως τις 28 Μαΐου 2021 και τα πρακτικά εξώδικης επίλυσης εκδίδονται έως τις 31 Ιουλίου 2021, ημερομηνία, κατά την οποία λήγει η θητεία του Γενικού Προϊσταμένου, των μελών των

Επιτροπών και των Γραμματέων. Αιτήσεις που δεν εξετάστηκαν μέχρι τις 28 Μαΐου 2021, θεωρείται ότι απορρίφθηκαν σιωπηρά και επανεισάγονται με επιμέλεια της Γραμματείας των Επιτροπών στο αρμόδιο Δικαστήριο χωρίς τη σύνταξη πρακτικού. Για όσο διάστημα η υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον των Επιτροπών, η δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του αρμοδίου τακτικού διοικητικού δικαστηρίου αναστέλλεται. Η αναστολή δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία.

7. Η Επιτροπή ελέγχει τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς με βάση τη νομολογία. Μπορεί να προτείνει την εν όλω ή εν μέρει αποδοχή ή την απόρριψη του αιτήματος, υποβάλλει δε, σε κάθε περίπτωση, συγκεκριμένη θετική ή απορριπτική πρόταση στον αιτούντα. Για την καταβολή του ποσού του συμβιβασμού που μπορεί να εμπεριέχεται στην ανωτέρω πρόταση εφαρμόζεται η παρ. 8. Η πρόταση της Επιτροπής περιέχει επαρκή αιτιολογία και κοινοποιείται στον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 4174/2013 (Α' 170). Εάν ο αιτών αποδεχθεί την πρόταση της Επιτροπής εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών, συντάσσεται σχετικό πρακτικό εξώδικης επίλυσης, το οποίο δημοσιεύεται στον ιστότοπο του Υπουργείου Οικονομικών, τηρουμένων των διατάξεων περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η αποδοχή επιβεβαιώνεται με την υπογραφή της πρότασης από τον αιτούντα. Μερική αποδοχή της πρότασης της Επιτροπής δεν επιτρέπεται. Το πρακτικό εξώδικης επίλυσης είναι εκτελεστός τίτλος κατά την έννοια του άρθρου 45 του ν. 4174/2013 (Α'170) και το αναγραφόμενο σε αυτό ποσό βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο. Το ως άνω πρακτικό επιλύει αμετάκλητα την εκκρεμή διαφορά και δεν προσβάλλεται με κανένα ένδικο βοήθημα ή μέσο, εφόσον επί του συνολικού ποσού που προκύπτει για τον φορολογούμενο, καταβληθεί ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) του κύριου φόρου που οφείλεται, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την υπογραφή του και χωρήσει νομίμως η εξόφληση του συνόλου αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 8. Αν δεν τηρηθούν οι όροι του προηγούμενου εδαφίου καθώς και εάν δεν καταβληθούν δύο (2) συνεχόμενες μηνιαίες δόσεις ή καθυστερήσει η καταβολή των δύο (2) τελευταίων δόσεων για το αντίστοιχο χρονικό διάστημα, ο συμβιβασμός ανατρέπεται αναδρομικά, θεωρείται ότι δεν επήλθε ποτέ και τυχόν καταβληθέντα ποσά θεωρούνται ότι καταβλήθηκαν έναντι της αρχικής οφειλής, η οποία βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο. Σε περίπτωση μη αποδοχής από τον αιτούντα της πρότασης της Επιτροπής, συντάσσεται πρακτικό ματαίωσης της εξώδικης επίλυσης. Το πρακτικό εξώδικης επίλυσης ή το πρακτικό ματαίωσης αυτής κοινοποιούνται άμεσα, με επιμέλεια της γραμματείας των Επιτροπών, στο Δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση. Με την κοινοποίηση του πρακτικού εξώδικης επίλυσης η υπόθεση τίθεται αυτοδίκαια στο αρχείο με πράξη του Προέδρου του Δικαστηρίου. Σε περίπτωση μη αποδοχής από τον αιτούντα της πρότασης της Επιτροπής και σύνταξης πρακτικού ματαίωσης της εξώδικης επίλυσης η ανασταλείσα δίκη συνεχίζεται.

8. Η καταβολή του ποσού, το οποίο προκύπτει από τον συμβιβασμό μετά από την καταβολή του ποσοστού τριάντα τοις εκατό (30%) της παρ. 7, πραγματοποιείται, με μείωση των αναλογούντων πρόσθετων φόρων, τόκων, προσαυξήσεων και προστίμων ως κατωτέρω:

Αριθμός δόσεων	Ποσοστό έκπτωσης (%)
1	75
2 – 4	65
5 – 8	55
9 – 12	50
13 – 16	45
17 – 20	40
21 – 24	35

Η καταβολή των ανωτέρω δόσεων δεν επιβαρύνεται με τόκο, τέλος χαρτοσήμου ή οποιοδήποτε άλλο ποσό.

9. Ο Γενικός Προϊστάμενος, ο Πρόεδρος και τα μέλη των Επιτροπών ασκούν τα καθήκοντά τους ανεξάρτητα, χωρίς να δέχονται οδηγίες ή υποδείξεις. Μπορούν να παυθούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μόνο για σοβαρούς λόγους που άπτονται της εκτέλεσης των καθηκόντων τους. Ο Γενικός Προϊστάμενος, ο Πρόεδρος και τα μέλη των Επιτροπών δεν εξετάζονται, δεν διώκονται και δεν υπέχουν ποινική και αστική ευθύνη για αιτιολογημένη γνώμη ή εισήγηση ή πρόταση που διατύπωσαν ή απόφαση που εξέδωσαν ή παράλειψή τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εκτός από την περίπτωση που ενήργησαν με δόλο ή με σκοπό να προσπορίσουν στον εαυτό τους ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να βλάψουν το Δημόσιο ή άλλον κατά τα οριζόμενα στις κείμενες ποινικές διατάξεις ή σε περίπτωση παραβίασης του απορρήτου των πληροφοριών και στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους κατά τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 4174/2013.

10. Για τους πρώην δικαστικούς λειτουργούς και για τα μέλη του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που συμμετέχουν στις Επιτροπές, προβλέπεται αμοιβή ανά συνεδρίαση ύψους τριακοσίων εβδομήντα (370) ευρώ, υπό τον όρο διεξαγωγής οκτώ (8) συνεδριάσεων ανά μήνα κατ' ελάχιστον και για τον Γενικό Προϊστάμενο της Επιτροπής προβλέπεται μηνιαία αμοιβή που ισούται με την ελάχιστη μηνιαία αμοιβή του Προέδρου της Επιτροπής. Η αμοιβή του προηγούμενου εδαφίου φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) και εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη. Η καταβολή της αμοιβής του προηγούμενου εδαφίου δεν συνεπάγεται την αναστολή καταβολής της σύνταξης των πρώην δικαστικών λειτουργών κατά παρέκκλιση από κάθε αντίθετη γενική ή ειδική διάταξη.

11. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία της Επιτροπής, τον τόπο συνεδρίασης αυτής, την τηρητέα ενώπιόν της διαδικασία, τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεών της, τα δικαιολογητικά και λοιπά έγγραφα, τα οποία οφείλει να προσκομίζει ο αιτών, την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της, την παράταση της προθεσμίας υποβολής της αίτησης του δεύτερου εδαφίου της παρ. 3 και των προθεσμιών της παρ. 6, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 9

Τροποποίηση του άρθρου 22 του ΚΦΔ – Δυνατότητα αναδρομικής ισχύος των αποφάσεων Προέγκρισης Μεθοδολογίας Ενδοομιλικής Τιμολόγησης

Στο άρθρο 22 του ν. 4174/2013 (Α' 170) επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

1. α. Η παρ. 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. α) Ο Διοικητής της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων εξετάζει την αίτηση και την αποδέχεται ή την απορρίπτει. Η σχετική απόφαση εκδίδεται εντός δεκαοκτώ (18) μηνών από την υποβολή της αίτησης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, σε περίπτωση αίτησης για μονομερή προέγκριση, και κοινοποιείται στους αιτούντες. Η μονομερής προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης δεν εφαρμόζεται για προγενέστερα φορολογικά έτη. Η διάρκεια ισχύος της απόφασης προέγκρισης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τέσσερα (4) έτη. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων μπορεί να ορίζεται μεγαλύτερος χρόνος για την έκδοση της απόφασης του πρώτου

εδαφίου που δεν μπορεί πάντως να υπερβαίνει τους τριάντα έξι (36) μήνες από την υποβολή της αίτησης.

β) Σε περίπτωση αίτησης για διμερή ή πολυμερή προέγκριση, μπορεί να περιέχεται και αίτημα εφαρμογής της απόφασης σε προγενέστερα φορολογικά έτη από το έτος υποβολής της αίτησης προέγκρισης, ως ρήτρα αναδρομικής ισχύος, εφόσον υπάρχει ταύτιση των πραγματικών περιστατικών των ετών για τα οποία ζητείται η αναδρομική ισχύς με τα πραγματικά περιστατικά της υπό εξέταση αίτησης, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις, οι οποίες πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά κατά την υποβολή του αιτήματος:

βα) να μην έχει παραγραφεί η εξουσία του φορολογικού ελέγχου για τα εν λόγω φορολογικά έτη, και

ββ) να μην έχει κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο εντολή φορολογικού ελέγχου για τα εν λόγω φορολογικά έτη.»

β. Οι διατάξεις της περ. α) για τη χορήγηση ρήτρας αναδρομικής ισχύος εφαρμόζονται και στην περίπτωση εκκρεμών κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος αιτήσεων για διμερή ή πολυμερή προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης.

2. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 22 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση που στην απόφαση προέγκρισης περιλαμβάνεται ρήτρα αναδρομικής ισχύος, ο φορολογικός έλεγχος των συναλλαγών των ετών τα οποία καταλαμβάνονται από την εν λόγω ρήτρα, περιορίζεται στην επαλήθευση ότι τηρήθηκαν τα οριζόμενα στην απόφαση προέγκρισης και ότι υπάρχει ταύτιση των πραγματικών περιστατικών των ετών που καταλαμβάνει με τα πραγματικά περιστατικά των συναλλαγών για τα οποία ζητήθηκε η προέγκριση.»

3. Η παρ. 8 του άρθρου 22 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων ορίζονται τα ειδικότερα θέματα, τα οποία είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων και συγκεκριμένα, η διαδικασία για την προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, την αναθεώρηση, την ανάκληση και την ακύρωσή της, το ειδικότερο περιεχόμενο της αίτησης προέγκρισης, οι όροι και προϋποθέσεις αναδρομικής ισχύος της απόφασης προέγκρισης, τα σχετικά παράβολα, η διαδικασία συνεννόησης με τις αρμόδιες αρχές αλλοδαπών εμπλεκόμενων κρατών, ο τύπος και το περιεχόμενο των αποφάσεων της Φορολογικής Διοίκησης, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.»

4. α. Στο τέλος του άρθρου προστίθεται παρ. 9 ως εξής:

«9. Αν συνεπεία απόφασης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης προκύπτει υποχρέωση υποβολής τροποποιητικών φορολογικών δηλώσεων για παρελθόντα φορολογικά έτη που καλύπτει η απόφαση προέγκρισης, θεωρείται ότι αυτές υποβάλλονται εμπρόθεσμα, εφόσον υποβάλλονται εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης προέγκρισης στον φορολογούμενο.»

β. Η ισχύς της περ. α' αρχίζει από την 1η.1.2014.

γ. Οι τροποποιητικές δηλώσεις που υποβάλλονται εντός εξήντα (60) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος, συνεπεία εκδοθείσας πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος απόφασης προέγκρισης, θεωρούνται εμπρόθεσμες. Για τροποποιητικές δηλώσεις που έχουν υποβληθεί συνεπεία απόφασης προέγκρισης πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος, τα

πρόστιμα εκπρόθεσμης δήλωσης και οι τόκοι εκπρόθεσμης καταβολής συμψηφίζονται με μελλοντικές φορολογικές υποχρεώσεις.

Άρθρο 10

Τροποποίηση άρθρου 13 ν. 4557/2018 - Ηλεκτρονική διαβίβαση προς τα πιστωτικά ιδρύματα και τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς στοιχείων του πρόσφατου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος με συναίνεση του πελάτη - φορολογούμενου

Στο τέλος του άρθρου 13 του ν. 4557/2018 (Α' 139) προστίθεται παρ. 10, ως εξής:

«10. Σε κάθε περίπτωση λήψης μέτρων δέουσας επιμέλειας κατά το παρόν άρθρο, ο πελάτης μπορεί να συναινεί μέσω διαδικτυακής εφαρμογής της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) στην ηλεκτρονική διαβίβαση προς τα πιστωτικά ιδρύματα και τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς στοιχείων του πρόσφατου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος. Η συναίνεση αυτή θεωρείται ως έγγραφη για την εφαρμογή της παρ. 5 του άρθρου 17 του ν. 4174/2013 (Α' 170). Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων ρυθμίζονται ο τρόπος, ο χρόνος, οι όροι, η διαδικασία, οι ειδικότερες προϋποθέσεις, και κάθε σχετικό θέμα για την ως άνω διαβίβαση.»

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2017/1852 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΗΣ 10^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017 ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Άρθρο 11

Πεδίο εφαρμογής

(άρθρα 1 και 16 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου ενσωματώνονται στην ελληνική νομοθεσία οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852/ΕΕ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10^{ης} Οκτωβρίου 2017 για τους μηχανισμούς επίλυσης φορολογικών διαφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 265 της 14.10.2017).
2. Με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου θεσπίζονται κανόνες για τον μηχανισμό επίλυσης διαφορών μεταξύ της Ελλάδας και ενός ή περισσότερων από τα άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες προκύπτουν από την ερμηνεία και την εφαρμογή συμφωνιών και συμβάσεων, που προβλέπουν την εξάλειψη της διπλής φορολογίας εισοδήματος και, κατά περίπτωση, κεφαλαίου. Ορίζονται, επίσης, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των θιγόμενων προσώπων, όταν προκύπτουν τέτοιες διαφορές.
3. Οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου αποτελούν ειδική διοικητική διαδικασία σε φορολογικές διαφορές. Η υπαγωγή διαφοράς στη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού ή

στη διαδικασία επίλυσης διαφορών βάσει του παρόντος Κεφαλαίου δεν εμποδίζει τις αρχές της Ελληνικής Δημοκρατίας να εκκινήσουν ή να συνεχίσουν για την ίδια υπόθεση δικαστικές ή διοικητικές διαδικασίες για την επιβολή διοικητικών και ποινικών κυρώσεων.

Άρθρο 12
Ορισμοί
(Άρθρο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Για τους σκοπούς του παρόντος Κεφαλαίου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
 - α) «Συμφωνία» ή «ΣΑΔΦ»: Συμφωνία για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας Εισοδήματος ή/και Κεφαλαίου της Ελλάδας με άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
 - β) «Σύμβαση»: η Σύμβαση της 20ής Αυγούστου 1990 για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περίπτωση διορθώσεως των κερδών μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων (90/436/ΕΟΚ, ΕΕ L 225 της 20.8.1990, σ. 10), όπως ισχύει, και η οποία έχει κυρωθεί με το ν. 2216/1994 (Α' 83).
 - γ) «διαφορές»: νομικές διαφορές απόψεων που προκύπτουν από την ερμηνεία και την εφαρμογή των συμφωνιών και της σύμβασης των περ. α' και β' της παρούσας · το ζήτημα που αμφισβητείται και το οποίο προκύπτει από τέτοιες διαφορές, αποτελεί την «αμφισβητούμενη διαφορά».
 - δ) «διπλή φορολογία»: η επιβολή από την Ελλάδα και ένα ή περισσότερα από τα άλλα κράτη μέλη φόρων που καλύπτονται από ΣΑΔΦ ή Σύμβαση επί του ίδιου φορολογητέου εισοδήματος ή κεφαλαίου, εφόσον αυτή επιφέρει:
 - δα) πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση,
 - δβ) αύξηση των φορολογικών υποχρεώσεων ή
 - δγ) διαγραφή ή μείωση των ζημιών που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον συμψηφισμό με τα φορολογητέα κέρδη.
 - ε) «Αρμόδια Αρχή»: το Υπουργείο Οικονομικών ή η αρχή στην οποία έχουν ανατεθεί οι αρμοδιότητες για την επίλυση διαφορών δυνάμει των συμφωνιών και της σύμβασης των περ. α' και β' της παρούσας. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος Κεφαλαίου, οι υπηρεσίες της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), αποτελούν την αρμόδια αρχή, κατά τον λόγο της αρμοδιότητάς τους, δυνάμει των διατάξεων του ν. 4389/2016 (Α' 94).
 - στ) «αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους»: η αρχή που έχει οριστεί ως τέτοια από το οικείο κράτος μέλος.
 - ζ) «αρμόδιο δικαστήριο της Ελλάδας»: τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια ή το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣΤΕ), τα οποία, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, είναι αρμόδια για τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα κατά των πράξεων της Φορολογικής Διοίκησης.
 - η) «θιγόμενο πρόσωπο»: κάθε πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου του φυσικού προσώπου, το οποίο είναι φορολογικός κάτοικος κράτους μέλους κατά την έννοια ΣΑΔΦ ή Σύμβασης υπό την έννοια των περ. α) και β) της παρούσας και του οποίου η φορολόγηση επί του ίδιου εισοδήματος ή κεφαλαίου επηρεάζεται άμεσα από την αμφισβητούμενη διαφορά βάσει της ίδιας ΣΑΔΦ ή Σύμβασης.
2. Εκτός αν απαιτείται άλλως από τα συμφραζόμενα, κάθε όρος που δεν ορίζεται στον παρόντα νόμο έχει την έννοια που δίδεται σε αυτόν, κατά τον χρόνο αυτό στο πλαίσιο της σχετικής

ΣΑΔΦ ή Σύμβασης, η οποία εφαρμόζεται, κατά την ημερομηνία παραλαβής της πρώτης κοινοποίησης της πράξης, που εγείρει ή θα εγείρει αμφισβητούμενη διαφορά. Ελλείψει ορισμού στο πλαίσιο τέτοιας ΣΑΔΦ ή Σύμβασης, ένας απροσδιόριστος όρος έχει την έννοια, που είχε κατά τον χρόνο αυτό, βάσει της νομοθεσίας της Ελληνικής Δημοκρατίας, για τους σκοπούς των φόρων στους οποίους εφαρμόζεται η εν λόγω ΣΑΔΦ ή Σύμβαση η, δε, έννοια που δίδεται, βάσει της εφαρμοστέας φορολογικής νομοθεσίας της Ελληνικής Δημοκρατίας, επικρατεί τυχόν έννοιας που δίδεται στον όρο αυτόν, βάσει της λοιπής νομοθεσίας της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Άρθρο 13

Ένσταση

(περιεχόμενο, διαδικασία υποβολής, προθεσμίες και κοινοποιήσεις)

(Άρθρα 3 και 16 παρ. 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. α) Κάθε θιγόμενο πρόσωπο δικαιούται να υποβάλει ένσταση για αμφισβητούμενη διαφορά, ενώπιον της Αρμόδιας Αρχής και καθεμίας από τις αρμόδιες αρχές καθενός από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και να ζητά την επίλυση της διαφοράς.

β) Η ένσταση πρέπει να υποβληθεί με τις ίδιες πληροφορίες ταυτόχρονα σε όλες τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.

γ) Η ένσταση πρέπει να υποβληθεί εντός τριών (3) ετών από την παραλαβή από το θιγόμενο πρόσωπο της πρώτης κοινοποίησης της πράξης που έχει εγείρει ή πρόκειται να εγείρει αμφισβητούμενη διαφορά, ανεξάρτητα εάν το θιγόμενο πρόσωπο έχει ασκήσει τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα ή άλλα μέσα θεραπείας που προβλέπονται στην εσωτερική νομοθεσία της Ελλάδας ή οποιουδήποτε άλλου από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, με την επιφύλαξη του άρθρου 26. Η συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής σύμφωνα με το άρθρο 36 του ν. 4174/2013 (Α' 170) δεν θίγει την τριετή προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου.

δ) Κάθε επικοινωνία μεταξύ του θιγόμενου προσώπου και της Αρμόδιας Αρχής για την εφαρμογή του παρόντος Κεφαλαίου γίνεται στην ελληνική γλώσσα.

2. α) Με την κατάθεση της ένστασης από το θιγόμενο πρόσωπο περατώνεται αυτοδικαίως κάθε άλλη Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού, δυνάμει ΣΑΔΦ ή Σύμβασης μεταξύ της Ελλάδας και ενός ή περισσότερων κρατών μελών, η οποία σχετίζεται με την αμφισβητούμενη διαφορά. Κάθε άλλη ως άνω διαδικασία περατώνεται την ημέρα κατά την οποία η ένσταση παραλαμβάνεται για πρώτη φορά από αρμόδια αρχή οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους. Μετά την παραλαβή της ένστασης του παρόντος, δεν επιτρέπεται η υποβολή αίτησης υπαγωγής σε Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού που σχετίζεται με τη διαφορά αυτή.

β. Η Αρμόδια Αρχή επιβεβαιώνει στο θιγόμενο πρόσωπο την παραλαβή της ένστασης εντός δύο (2) μηνών από την κατάθεσή της.

Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών σχετικά με την παραλαβή της ένστασης εντός δύο (2) μηνών. Επιπλέον, η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει, κατά τον χρόνο αυτόν, τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών σχετικά με τη γλώσσα ή τις γλώσσες που σκοπεύει να χρησιμοποιήσει για τη μεταξύ τους επικοινωνία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και ενημερώνεται αντιστοίχως από αυτές.

3. Η ένσταση πρέπει να περιλαμβάνει:

α) το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση, τον αριθμό φορολογικού μητρώου και οποιαδήποτε άλλη πληροφορία είναι απαραίτητη για την ταυτοποίηση του θιγόμενου προσώπου που υπέβαλε την ένσταση στην Αρμόδια Αρχή και την αρμόδια αρχή κάθε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους,

β) τα άλλα κράτη μέλη, πλην της Ελλάδας, τα οποία αφορά η ένσταση.

γ) τις φορολογικές περιόδους, τις οποίες αφορά η αμφισβητούμενη διαφορά,

δ) ακριβείς πληροφορίες, όσον αφορά στα γεγονότα και τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, με αντίγραφα όλων των δικαιολογητικών και αποδεικτικών στοιχείων, που περιλαμβάνουν τα εξής:

δα) λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τη διάρθρωση της συναλλαγής, καθώς και τις σχέσεις μεταξύ του θιγόμενου προσώπου και των άλλων μερών που συμμετέχουν στις σχετικές συναλλαγές συμπεριλαμβανομένων όλων των γεγονότων που έχουν οριστεί, καλοπίστως, σε αμοιβαίως δεσμευτική συμφωνία μεταξύ του θιγόμενου προσώπου και της Φορολογικής Διοίκησης, κατά περίπτωση,

δβ) λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τη φύση και την ημερομηνία των πράξεων, οι οποίες εγείρουν την αμφισβητούμενη διαφορά, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, ακριβών πληροφοριών όσον αφορά στο ίδιο εισόδημα που αποκτήθηκε στο άλλο κράτος μέλος και την υπαγωγή του εισοδήματος αυτού στο φορολογητέο εισόδημα στο άλλο κράτος μέλος, καθώς και λεπτομερή στοιχεία όσον αφορά στον φόρο, που επιβάλλεται ή πρόκειται να επιβληθεί για το εισόδημα αυτό στο άλλο κράτος μέλος και

δγ) τα σχετικά ποσά στο νόμισμα των ενδιαφερόμενων κρατών μελών,

ε) ρητή αναφορά του εφαρμοστέου νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου της Ελλάδας και της ΣΑΔΦ ή Σύμβασης της παρ. 1 του άρθρου 12. Όταν είναι εφαρμοστέες περισσότερες της μίας ΣΑΔΦ, πρέπει να προσδιορίζεται η ΣΑΔΦ που πρέπει να ερμηνευθεί σε σχέση με την κρίσιμη αμφισβητούμενη διαφορά,

στ) έκθεση των λόγων για τους οποίους το θιγόμενο πρόσωπο θεωρεί ότι συντρέχει αμφισβητούμενη διαφορά,

ζ) λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα ή άλλα μέσα θεραπείας που έχουν ασκηθεί ή τις νομικές διαδικασίες που έχουν κινηθεί από το θιγόμενο πρόσωπο αναφορικά με τις σχετικές συναλλαγές, καθώς και με όλες τις δικαστικές αποφάσεις που αφορούν την αμφισβητούμενη διαφορά,

η) υπεύθυνη δήλωση του θιγόμενου προσώπου ότι αναλαμβάνει την υποχρέωση να απαντήσει κατά το δυνατόν πληρέστερα και με ταχύτητα σε κάθε εύλογο αίτημα της Αρμόδιας Αρχής και της αρμόδιας αρχής άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, και να διαβιβάζει στις ως άνω αρμόδιες αρχές κάθε σχετικό έγγραφο κατόπιν αιτήματος,

θ) αντίγραφα των ακόλουθων εγγράφων:

θα) της οριστικής πράξης προσδιορισμού φόρου

θβ) της έκθεσης ελέγχου ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, βάσει του οποίου εγείρεται η αμφισβητούμενη διαφορά και

θγ) αντίγραφο κάθε άλλου εγγράφου που εκδόθηκε από τις φορολογικές αρχές σε σχέση με την αμφισβητούμενη διαφορά, κατά περίπτωση.

ι) Εφόσον υπάρχουν, πληροφορίες σχετικά με κάθε άλλη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού ή διαιτητική διαδικασία που έχει εκκινήσει από το θιγόμενο πρόσωπο για την ίδια αμφισβητούμενη διαφορά και την ίδια φορολογική περίοδο με αντίγραφα όλων των σχετικών εγγράφων.

ια) δήλωση του θιγόμενου προσώπου, ότι συμμορφώνεται με την περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 13, εφόσον τυγχάνει εφαρμογής,

ιβ) οποιαδήποτε άλλη πρόσθετη πληροφορία που το θιγόμενο πρόσωπο θεωρεί αναγκαία για την ουσιαστική εξέταση της συγκεκριμένης υπόθεσης σε σχέση με την αμφισβητούμενη διαφορά.

4. α) Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να ζητήσει από το θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση να παράσχει πρόσθετες πληροφορίες, τις οποίες θεωρεί αναγκαίες για την εξέταση της ένστασης, εντός τριών (3) μηνών από την παραλαβή της ένστασης.
β) Το θιγόμενο πρόσωπο, που λαμβάνει την αίτηση της περ. α', απαντά εντός τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση της αίτησης παροχής πληροφοριών στο θιγόμενο πρόσωπο. Αντίγραφο της εν λόγω απάντησης διαβιβάζεται ταυτόχρονα στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών.

Άρθρο 14
Ανάκληση της ένστασης
(Άρθρο 3 παρ. 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Το θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση μπορεί να την ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή. Για τον σκοπό αυτό το θιγόμενο πρόσωπο κοινοποιεί γραπτή ανάκληση σε καθεμία από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών ταυτοχρόνως.
2. Με την κοινοποίηση της ανάκλησης της ένστασης περατώνονται αυτοδικαίως με άμεση ισχύ όλες οι διαδικασίες του παρόντος Κεφαλαίου.
3. Η Αρμόδια Αρχή που λαμβάνει την κοινοποίηση της ανάκλησης, ενημερώνει αμελλητί τις άλλες αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών για την περάτωση των διαδικασιών.

Άρθρο 15
Απόφαση Αρμόδιας Αρχής σχετικά
με την αποδοχή ή απόρριψη της ένστασης
(Άρθρα 3, 5 και 16 παρ. 3 και 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή αποφασίζει σχετικά με την αποδοχή ή την απόρριψη της ένστασης εντός έξι (6) μηνών από την παραλαβή της. Εάν η Αρμόδια Αρχή έχει υποβάλει αίτημα παροχής πρόσθετων πληροφοριών σύμφωνα με την περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 13, το διάστημα του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει από την παραλαβή της εν λόγω απάντησης. Εάν το θιγόμενο πρόσωπο έχει εκκινήσει διαδικασία του άρθρου 63 ΚΦΔ, το διάστημα των έξι (6) μηνών αρχίζει από:
 - (α) την κοινοποίηση της αμετάκλητης απόφασης που εκδόθηκε στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας,
 - (β) την με οποιονδήποτε άλλο τρόπο ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας,
 - (γ) την με οποιονδήποτε τρόπο αναστολή της διαδικασίας.
2. Η άσκηση δικαστικής προσφυγής ενώπιον ελληνικού δικαστηρίου για την αμφισβητούμενη διαφορά δεν εμποδίζει την υποβολή ένστασης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου. Σε αυτήν την περίπτωση, η Αρμόδια Αρχή προχωρά στην εξέταση της ένστασης, εφόσον η υπόθεση δεν έχει συζητηθεί κατά τον χρόνο υποβολής της ένστασης. Το θιγόμενο πρόσωπο οφείλει να προσκομίσει στην Αρμόδια Αρχή, μαζί με τα δικαιολογητικά έγγραφα της παρ. 3 του άρθρου 13, αντίγραφο της ασκηθείσας προσφυγής, καθώς και βεβαίωση από τη Γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου ότι η υπόθεση δεν έχει συζητηθεί.

3. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμελλητί το θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών σχετικά με την απόφασή της σύμφωνα με την παρ. 1.
4. Η Αρμόδια Αρχή απορρίπτει την ένσταση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παρ. 1, εάν:
 - α) κατά την κατάθεσή της η ένσταση δεν περιέχει τις πληροφορίες ή τα έγγραφα που απαιτούνται βάσει της παρ. 3 του άρθρου 13 ή
 - β) οι πληροφορίες που ζητήθηκαν σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 13 δεν υποβλήθηκαν ή δεν υποβλήθηκαν εμπρόθεσμα, ή
 - γ) δεν υπάρχει αμφισβητούμενη διαφορά για το θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση ή
 - γ) η ένσταση δεν υποβλήθηκε εντός της τριετούς προθεσμίας της παρ. 1 του άρθρου 13.
 Κατά την ενημέρωση του θιγόμενου προσώπου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3, η Αρμόδια Αρχή αναφέρει τους γενικούς λόγους της απόρριψής της.
5. Εάν η Αρμόδια Αρχή δεν λάβει απόφαση σχετικά με την αποδοχή ή την απόρριψη της ένστασης εντός της προθεσμίας, που προβλέπεται στην παρ. 1, μετά από την πάροδο αυτής της προθεσμίας θεωρείται ότι η ένσταση έχει γίνει δεκτή από την Αρμόδια Αρχή.
6.
 - α. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να αποφασίσει εντός της προθεσμίας των έξι (6) μηνών της παρ. 1, να επιλύσει μονομερώς την αμφισβητούμενη διαφορά χωρίς τη συμμετοχή των αρμοδίων αρχών των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών. Αν η Αρμόδια Αρχή έχει υποβάλει αίτημα παροχής πρόσθετων πληροφοριών σύμφωνα με την περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 13, η προθεσμία των έξι (6) μηνών του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει από την παραλαβή της εν λόγω απάντησης. Αν η Αρμόδια Αρχή προβεί σε μονομερή επίλυση της αμφισβητούμενης διαφοράς εκδίδεται απόφαση της παρ. 2 του άρθρου 63Α του ν. 4174/2013 (Α' 170) και περατώνονται όλες οι διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν Κεφάλαιο.
 - β. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμελλητί το θιγόμενο πρόσωπο και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών για την περάτωση όλων των διαδικασιών που προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, ως αποτέλεσμα της μονομερούς επίλυσής της.
7. Στην περίπτωση που παύει να υφίσταται η αμφισβητούμενη διαφορά για οποιονδήποτε λόγο, νομικό ή πραγματικό, το σύνολο των διαδικασιών που ορίζονται στο παρόν περατώνονται αυτοδικαίως με άμεση ισχύ. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμέσως το θιγόμενο πρόσωπο για την περάτωση της διαδικασίας και τους συναφείς λόγους.

Άρθρο 16

Υποβολή αίτησης ακύρωσης κατά της απόρριψης της ένστασης (Άρθρο 5 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Σε περίπτωση απόρριψης της ένστασης από τις αρμόδιες αρχές όλων των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να ασκήσει κατά της απορριπτικής απόφασης της Αρμόδιας Αρχής αίτηση ακύρωσης σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.
2. Το θιγόμενο πρόσωπο, που ασκεί την αίτηση ακύρωσης, δεν μπορεί να υποβάλει αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής, βάσει του άρθρου 17:
 - α) για όσο διάστημα εκκρεμεί η έκδοση απόφασης επί της αίτησης ακύρωσης ή
 - β) σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης ακύρωσης.

Άρθρο 17
Εξέταση του παραδεκτού της ένστασης από τη Συμβουλευτική Επιτροπή
(Άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Αν η ένσταση που υποβλήθηκε από το θιγόμενο πρόσωπο έχει απορριφθεί, βάσει της παρ. 4 του άρθρου 15, από τουλάχιστον μία αλλά όχι από το σύνολο των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, το εν λόγω θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να υποβάλει προς την Αρμόδια Αρχή αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής. Η αίτηση αυτή επιτρέπεται μόνο εφόσον, σύμφωνα με οποιουδήποτε εφαρμοστέους εθνικούς κανόνες, κατά της απόρριψης της ένστασης κατά την παρ. 4 του άρθρου 15:
(α) δεν μπορεί να ασκηθεί ένδικο βοήθημα ή μέσο,
(β) δεν εκκρεμεί ένδικο βοήθημα ή μέσο,
(γ) το θιγόμενο πρόσωπο έχει παραιτηθεί επίσημα από το δικαίωμα άσκησης ένδικου βοηθήματος ή μέσου. Η δήλωση παραίτησης πρέπει να περιέχεται στην αίτηση.
2. Το θιγόμενο πρόσωπο υποβάλλει την αίτηση για τη συγκρότηση Συμβουλευτικής Επιτροπής γραπτώς το αργότερο εντός πενήντα (50) ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 15 ή πενήντα (50) ημερών από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης από το αρμόδιο δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 16, κατά περίπτωση. Η αίτηση του προηγούμενου εδαφίου πρέπει να υποβληθεί ταυτόχρονα στην Αρμόδια Αρχή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών και με τις ίδιες πληροφορίες.
3. Σε περίπτωση αποδοχής της αίτησης, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να συγκροτήσουν Συμβουλευτική Επιτροπή εντός εκατόν είκοσι (120) ημερών από την παραλαβή της εν λόγω αίτησης. Μόλις συσταθεί η Συμβουλευτική Επιτροπή, ο πρόεδρος της ενημερώνει σχετικά το θιγόμενο πρόσωπο αμελλητί.
4. Η Συμβουλευτική Επιτροπή αποφασίζει για την αποδοχή της ένστασης εντός έξι (6) μηνών από την ημερομηνία σύστασής της.
5. Η Συμβουλευτική Επιτροπή κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών την απόφασή της εντός τριάντα (30) ημερών από την έκδοση της απόφασης.
6. Αν η Συμβουλευτική Επιτροπή διαπιστώσει ότι η ένσταση πληροί όλες τις απαιτήσεις του άρθρου 13 εκκινεί η διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 18, κατόπιν αίτησης μιας από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών. Αν η Συμβουλευτική Επιτροπή αποφανθεί κατά της απόρριψης της ένστασης από την Αρμόδια Αρχή, τότε εκκινεί η διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 18, και η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει τη Συμβουλευτική Επιτροπή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών για την εκκίνηση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού.
7. Εάν καμία αρμόδια αρχή δεν έχει ζητήσει την εκκίνηση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού εντός εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η Συμβουλευτική Επιτροπή γνωμοδοτεί σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς, όπως προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 23. Σε αυτήν την περίπτωση, για τους σκοπούς της παρ. 1 του άρθρου 23, λογίζεται ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή συστάθηκε την ημερομηνία, κατά την οποία παρήλθε η προθεσμία των εξήντα (60) ημερών.

Άρθρο 18
Προθεσμίες για την ολοκλήρωση της
διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού
(Άρθρα 4 και 16 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Εάν η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών κάνουν δεκτή την ένσταση, προσπαθούν να επιλύσουν την αμφισβητούμενη διαφορά με διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού εντός δύο (2) ετών από την τελευταία κοινοποίηση της απόφασης περί αποδοχής της ένστασης από μια από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.
2. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να προτείνει στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών να παρατείνουν κατά ένα (1) έτος την προθεσμία της παρ. 1, παραθέτοντας εγγράφως τους λόγους της αιτούμενης παράτασης. Η Αρμόδια Αρχή δεν διατυπώνει αντιρρήσεις σχετικά με την πρόταση παράτασης της αρμόδιας αρχής άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, εφόσον η πρόταση αυτή έχει αιτιολογηθεί εγγράφως. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμέσως το θιγόμενο πρόσωπο για την παράταση της προθεσμίας της παρ. 1.
3. Σε περίπτωση που το θιγόμενο πρόσωπο έχει εκκινήσει νομικές διαδικασίες σύμφωνα με τα άρθρα 15, 16 ή 17 στην Ελλάδα ή σε οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος η προθεσμία της παρ. 1 αρχίζει την επομένη της ημέρας κατά την οποία:
(α) η απόφαση που εκδόθηκε στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας έχει καταστεί αμετάκλητη,
(β) η διαδικασία ολοκληρώθηκε αμετάκλητα με άλλο τρόπο,
(γ) η διαδικασία έχει ανασταλεί.

Άρθρο 19
Αιτήσεις παροχής πληροφοριών
(Άρθρο 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

Αν η Αρμόδια Αρχή το κρίνει αναγκαίο, μπορεί να ζητήσει από το θιγόμενο πρόσωπο πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την αμφισβητούμενη διαφορά κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού του άρθρου 18. Η περ. (β) της παρ. 4 του άρθρου 13 εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 20
Έκδοση δικαστικής απόφασης επί της αμφισβητούμενης διαφοράς
(Άρθρο 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

Εάν επί της αμφισβητούμενης διαφοράς εκδοθεί απόφαση ελληνικού δικαστηρίου πριν από την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών μελών στο πλαίσιο της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού για την ίδια αμφισβητούμενη διαφορά, το θιγόμενο πρόσωπο οφείλει να προσκομίσει αμελλητί στην Αρμόδια Αρχή αντίγραφο της δικαστικής απόφασης. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών την απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου και τις ενημερώνει ότι η διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού περατώνεται αυτοδικαίως από την ημερομηνία της εν λόγω κοινοποίησης.

Άρθρο 21

**Συμφωνία μεταξύ των αρμοδίων αρχών
των ενδιαφερόμενων κρατών μελών
(Άρθρο 4 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**

1. Εάν οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών καταλήξουν σε συμφωνία για τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 18, η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί αμελλητί την εν λόγω συμφωνία στο θιγόμενο πρόσωπο, ως απόφαση δεσμευτική για την Αρμόδια Αρχή και εκτελεστή, σύμφωνα με την παρ. 3, από το θιγόμενο πρόσωπο με την επιφύλαξη της αποδοχής της απόφασης από το θιγόμενο πρόσωπο και της παραίτησής του από το δικαίωμα προσφυγής σε οποιοδήποτε άλλο μέσο θεραπείας, κατά περίπτωση.
2. Αν έχουν ήδη αρχίσει διαδικασίες που αφορούν τα άλλα μέσα θεραπείας από το θιγόμενο πρόσωπο (εκκρεμείς διαδικασίες), η απόφαση γίνεται δεσμευτική και εκτελεστή μόλις το θιγόμενο πρόσωπο προσκομίσει αποδείξεις στην Αρμόδια Αρχή ότι έχουν γίνει ενέργειες για την περάτωση των εν λόγω διαδικασιών. Οι αποδείξεις για την περάτωση των εν λόγω διαδικασιών προσκομίζονται το αργότερο εντός εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η εν λόγω απόφαση κοινοποιήθηκε στο θιγόμενο πρόσωπο.
3. Εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παρ. 1 και 2, εκδίδεται απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 63Α, την περ. θ' της παρ. 2 του άρθρου 45, την παρ. 4 του άρθρου 41 και την παρ. 2 του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α' 170), εντός τριάντα (30) ημερών από την παρέλευση της εξηκονθήμερης προθεσμίας της παρ. 2 του παρόντος. Η απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού εφαρμόζεται αμελλητί ανεξαρτήτως άλλων προθεσμιών που ορίζονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

**Άρθρο 22
Περάτωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού
χωρίς συμφωνία
(Άρθρα 4 και 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**

1. Εάν οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών δεν καταλήξουν σε συμφωνία για τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 18, η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμέσως το θιγόμενο πρόσωπο για τους λόγους της μη επίτευξης συμφωνίας.
2. Εάν το θιγόμενο πρόσωπο ανακαλέσει την ένσταση, ή εάν παύσει να υφίσταται η αμφισβητούμενη διαφορά, εφαρμόζονται το άρθρο 14 και η παρ. 7 του άρθρου 15.
3. Οι διαδικασίες του παρόντος Κεφαλαίου περατώνονται αυτοδικαίως, αν μια αρμόδια αρχή ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών ότι ένα δικαστήριο ή άλλη δικαστική αρχή του πρώτου κράτους μέλους εξέδωσε αμετάκλητη απόφαση επί της αμφισβητούμενης διαφοράς, από την οποία δεν επιτρέπονται παρεκκλίσεις βάσει του εθνικού δικαίου αυτού του κράτους μέλους.

**Άρθρο 23
Επίλυση διαφορών από τη Συμβουλευτική Επιτροπή
(Άρθρα 6, 14 και 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**

1. Εάν οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών είχαν κάνει δεκτή την ένσταση που υποβλήθηκε από το θιγόμενο πρόσωπο, αλλά δεν κατέστη δυνατόν να καταλήξουν σε συμφωνία για την αμφισβητούμενη διαφορά μέσω της διαδικασίας του αμοιβαίου διακανονισμού εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 18, το θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση μπορεί να υποβάλει αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής, προκειμένου να γνωμοδοτήσει σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς. Η αίτηση για τη συγκρότηση Συμβουλευτικής Επιτροπής υποβάλλεται γραπτώς από το θιγόμενο πρόσωπο, ταυτόχρονα στην Αρμόδια Αρχή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών και με τις ίδιες πληροφορίες, το αργότερο εντός πενήντα (50) ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 22.
2. Εάν επί της αμφισβητούμενης διαφοράς έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση ελληνικού δικαστηρίου πριν το θιγόμενο πρόσωπο υποβάλλει αίτηση σύμφωνα με την παρ. 1, οι διατάξεις της παρ. 1 δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση μη επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς κατά τη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού του άρθρου 18. Το θιγόμενο πρόσωπο οφείλει να προσκομίσει αμελλητί αντίγραφο της δικαστικής απόφασης στην Αρμόδια Αρχή, η οποία την κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.
3. Η Συμβουλευτική Επιτροπή συστήνεται το αργότερο εντός εκατόν είκοσι (120) ημερών από την παραλαβή της αίτησης. Μόλις συσταθεί η Συμβουλευτική Επιτροπή, ο πρόεδρος της ενημερώνει σχετικά το θιγόμενο πρόσωπο αμελλητί.
4. Η Συμβουλευτική Επιτροπή γνωστοποιεί εγγράφως τη γνώμη της στην Αρμόδια Αρχή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών το αργότερο εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την ημερομηνία σύστασής της. Εάν κατά τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η αμφισβητούμενη διαφορά είναι τέτοια που απαιτείται περισσότερος χρόνος από έξι (6) μήνες, μπορεί να αποφασίσει την παράταση της προθεσμίας αυτής κατά τρεις (3) μήνες. Η Συμβουλευτική Επιτροπή ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές όλων των ενδιαφερόμενων κρατών μελών και το θιγόμενο πρόσωπο για την παράταση αυτή.
5. Η Συμβουλευτική Επιτροπή αιτιολογεί τη γνώμη της με βάση τα οριζόμενα στις διατάξεις της εφαρμοστέας Συμφωνίας ή Σύμβασης του άρθρου 12, καθώς και σε οποιουσδήποτε εφαρμοστέους κανόνες των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.
6. Η Συμβουλευτική Επιτροπή εκφέρει τη γνώμη της με απλή πλειοψηφία των μελών της. Εάν δεν επιτευχθεί πλειοψηφία, η ψήφος του προέδρου καθορίζει την τελική γνώμη.
7. Ο πρόεδρος κοινοποιεί αμελλητί τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής στις αρμόδιες αρχές όλων των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.

Άρθρο 24

Οριστική απόφαση των αρμόδιων αρχών (Άρθρο 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή συμφωνεί με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την κοινοποίηση της γνώμης της Συμβουλευτικής Επιτροπής σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς.

2. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν απόφαση, που αποκλίνει από τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Ωστόσο, εάν δεν καταλήξουν σε συμφωνία για τον τρόπο επίλυσης της διαφοράς, δεσμεύονται από τη γνώμη αυτή.
3. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί αμελλητί την οριστική απόφαση για την επίλυση της αμφισβητούμενης διαφοράς στο θιγόμενο πρόσωπο. Εάν η Αρμόδια Αρχή δεν προβεί στη σχετική κοινοποίηση εντός τριάντα (30) ημερών από την έκδοση της απόφασης, το θιγόμενο πρόσωπο έχει δικαίωμα πρόσβασης στην οριστική απόφαση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999, Α' 45).
4. Η οριστική απόφαση είναι δεσμευτική για την Ελλάδα και για τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και δεν έχει δεσμευτική ισχύ για άλλες διαδικασίες επίλυσης διαφορών, ήτοι δεν συνιστά προηγούμενο.
5. Η οριστική απόφαση του παρόντος άρθρου τίθεται σε εφαρμογή εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών που αρχίζει από την επόμενη της ημέρας, κατά την οποία η οριστική απόφαση κοινοποιήθηκε, κατά περίπτωση, εφόσον το θιγόμενο πρόσωπο δηλώσει εγγράφως στην Αρμόδια Αρχή ότι αποδέχεται την επίλυση της διαφοράς και παραιτείται από το δικαίωμα προσφυγής σε οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο και μέσο θεραπείας κατά των πράξεων προσδιορισμού του φόρου συνεπεία της οριστικής απόφασης των αρμόδιων αρχών, προσκομίζοντας ταυτόχρονα βεβαίωση για παραίτηση από τα εκκρεμή ένδικα βοηθήματα ή μέσα. Το άρθρο 21 εφαρμόζεται αναλόγως.
6. Μετά από την αποδοχή της οριστικής απόφασης και την παραίτηση του θιγόμενου προσώπου από το δικαίωμα προσφυγής σύμφωνα με την παρ. 5 εκδίδεται απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού κατά τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α' 170), εφαρμοζομένων των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 63Α, της περ. θ' της παρ. 2 του άρθρου 45 και της παρ. 4 του άρθρου 41 αυτού. Η απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού εκδίδεται εντός τριάντα (30) ημερών από την παρέλευση της προθεσμίας της παρ. 5.
7. Μετά από τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 1, η διαδικασία που ορίζεται στο παρόν Κεφάλαιο θεωρείται ότι έχει λήξει και εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 4174/2013.

Άρθρο 25
Δημοσιότητα οριστικής απόφασης
(Άρθρο 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Συμβουλευτική Επιτροπή εκδίδει τη γνώμη της εγγράφως.
2. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να συμφωνήσει με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών να δημοσιεύσουν ολόκληρο το κείμενο της οριστικής απόφασης του άρθρου 24, υπό την προϋπόθεση ότι συναινεί κάθε θιγόμενο πρόσωπο το οποίο αφορά η εν λόγω απόφαση.
3. Εάν μια από τις αρμόδιες αρχές ή το θιγόμενο πρόσωπο δεν συναινεί στη δημοσίευση ολόκληρου του κειμένου της οριστικής απόφασης, η Αρμόδια Αρχή δημοσιεύει περίληψη της οριστικής απόφασης. Η περίληψη περιλαμβάνει:
α) περιγραφή των γεγονότων και του αντικειμένου της αμφισβητούμενης διαφοράς,

- β) την ημερομηνία της οριστικής απόφασης,
- γ) τις οικείες φορολογικές περιόδους,
- δ) τη νομική βάση,
- ε) τον οικονομικό τομέα ή κλάδο,
- στ) σύντομη περιγραφή του τελικού αποτελέσματος, καθώς και
- ζ) τη μέθοδο επίλυσης της διαφοράς.

Η Αρμόδια Αρχή χρησιμοποιεί για τον σκοπό αυτό τα σχετικά υποδείγματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και συγκεκριμένα συμπληρώνει το «τυποποιημένο έντυπο για την κοινοποίηση των πληροφοριών που αφορούν τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης», που περιέχεται στο Παράρτημα II του Εκτελεστικού Κανονισμού (ΕΕ) 2019/652 της Επιτροπής της 24^{ης} Απριλίου 2019 (ΕΕ 2019, L 110, σ. 26).

4. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί τις πληροφορίες που πρόκειται να δημοσιευθούν, σύμφωνα με την παρ. 3, στο θιγόμενο πρόσωπο πριν από τη δημοσίευσή τους. Το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να υποβάλει αίτηση στην Αρμόδια Αρχή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών το αργότερο εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτόν των πληροφοριών σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο για τη μη δημοσίευση πληροφοριών που εμπίπτουν σε εμπορικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο, ή σε εμπορικές διαδικασίες, ή πληροφορίες, ή που αντιβαίνουν προς τη δημόσια τάξη.
5. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αμελλητί τις πληροφορίες που θα δημοσιευθούν σύμφωνα με την παρ. 3.

Άρθρο 26

Λόγοι απόρριψης της αίτησης σύστασης Συμβουλευτικής Επιτροπής και πρόωρος τερματισμός της διαδικασίας επίλυσης διαφορών (άρθρο 16 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 23, η Αρμόδια Αρχή απορρίπτει την αίτηση σύστασης Συμβουλευτικής Επιτροπής, εφόσον για την ίδια αμφισβητούμενη διαφορά έχει εκδοθεί σε βάρος του θιγόμενου προσώπου αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση για εγκλήματα φοροδιαφυγής σύμφωνα με το άρθρο 66 του ν. 4174/2013 (Α' 170) ή σύμφωνα με το άρθρο 25 του ν. 1882/1990 (Α' 43).
2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 23, η Αρμόδια Αρχή απορρίπτει την αίτηση σύστασης Συμβουλευτικής Επιτροπής, εάν η αμφισβητούμενη διαφορά δεν αφορά διπλή φορολογία. Στην περίπτωση αυτή, η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμέσως το θιγόμενο πρόσωπο και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών.
3. Η διαδικασία επίλυσης διαφορών του παρόντος Κεφαλαίου τερματίζεται αυτοδικαίως, εάν η αρμόδια αρχή ενός από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ενημερώσει την Αρμόδια Αρχή ότι ένα δικαστήριο ή άλλη δικαστική αρχή του πρώτου κράτους μέλους εξέδωσε αμετάκλητη απόφαση επί της αμφισβητούμενης διαφοράς, από την οποία δεν επιτρέπονται παρεκκλίσεις βάσει του εθνικού δικαίου αυτού του κράτους μέλους.

Άρθρο 27

Σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής (Άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

Η Συμβουλευτική Επιτροπή αποτελείται από:

- α) τον πρόεδρό της,
- β) έναν εκπρόσωπο της αρμόδιας αρχής από κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος,
- γ) ένα ανεξάρτητο πρόσωπο, που ορίζεται από κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος από τον κατάλογο του άρθρου 30.

Αν συμφωνούν οι αρμόδιες αρχές, ο αριθμός των προσώπων των περ. β) και γ) μπορεί να αυξηθεί σε δύο εκπροσώπους ή ανεξάρτητα πρόσωπα για κάθε αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους.

Άρθρο 28
Διορισμός Συμβουλευτικής Επιτροπής, ανεξάρτητων προσώπων
και προέδρου από την Αρμόδια Αρχή και μετά από απόφαση
του αρμόδιου δικαστηρίου
(Άρθρα 7 και 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών συμφωνούν για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να γίνει ο διορισμός των ανεξάρτητων προσώπων. Σύμφωνα με τη διαδικασία περί διορισμού των ανεξάρτητων προσώπων και κατόπιν του διορισμού αυτών, διορίζεται και ένας αναπληρωτής για καθένα από αυτά για τις περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα ανεξάρτητα πρόσωπα κωλύονται να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους. Εάν οι αρμόδιες αρχές δεν συμφωνήσουν κατά τα προηγούμενα εδάφια, ο διορισμός των ανεξάρτητων προσώπων πραγματοποιείται με κλήρωση.
2. Κατά της παράλειψης της Αρμόδιας Αρχής για σύσταση και συγκρότηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής εντός της προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 23, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο αποφαιίνεται ανεκκλήτως. Η δικάσιμος ορίζεται σε διάστημα δύο (2) μηνών το αργότερο από την κατάθεση της αίτησης ακύρωσης και η απόφαση δημοσιεύεται εντός δύο (2) μηνών από τη συζήτηση της υπόθεσης. Η απόφαση που δημοσιεύεται επί της αίτησης ακύρωσης, κοινοποιείται μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από τη δημοσίευσή της στον αιτούντα, καθώς και στην Αρμόδια Αρχή, η οποία μεριμνά για την εφαρμογή της εντός ενός (1) μηνός από την κοινοποίηση και, με τη σειρά της, ενημερώνει αμελλητί τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών.
3. Κατά της παράλειψης της Αρμόδιας Αρχής να διορίσει ένα (1) τουλάχιστον ανεξάρτητο πρόσωπο και έναν αναπληρωτή του στη Συμβουλευτική Επιτροπή, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 17 και της παρ. 3 του άρθρου 23, προκειμένου η Αρμόδια Αρχή να διορίσει το ανεξάρτητο πρόσωπο και έναν αναπληρωτή του από τον κατάλογο του άρθρου 30, κατά την προβλεπόμενη στην παρ. 2 διαδικασία.
4. Εάν καμία από τις αρμόδιες αρχές όλων των ενδιαφερόμενων κρατών μελών δεν προβεί σε διορισμό ανεξάρτητων προσώπων και των αναπληρωτών τους στη Συμβουλευτική Επιτροπή, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 17 και της παρ. 3 του άρθρου 23, κατά περίπτωση, να ασκήσει αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3. Για τον διορισμό των ανεξάρτητων προσώπων και των αναπληρωτών τους από τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, το θιγόμενο πρόσωπο πρέπει να υποβάλει αίτηση προς το αρμόδιο δικαστήριο ή αρχή που θα οριστεί για τον σκοπό αυτό από τα άλλα

ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Τα εν λόγω ανεξάρτητα πρόσωπα ορίζουν πρόεδρο με κλήρωση, βάσει του καταλόγου των ανεξάρτητων προσώπων.

Για τον διορισμό των ανεξάρτητων προσώπων και των αναπληρωτών τους, κάθε θιγόμενο πρόσωπο προσφεύγει ή ασκεί αίτηση ακύρωσης κατά περίπτωση ανάλογα με τις εσωτερικές διαδικασίες του κράτους κατοικίας του, σε περίπτωση που η υπόθεση αφορά σε περισσότερα από ένα θιγόμενα πρόσωπα, ή στο κράτος μέλος, του οποίου η αρμόδια αρχή δεν προέβη στον διορισμό ενός τουλάχιστον ανεξάρτητου προσώπου και αναπληρωτή του, σε περίπτωση που η υπόθεση αφορά μόνο ένα θιγόμενο πρόσωπο.

5. Το αίτημα για την ακύρωση της παράλειψης του διορισμού των ανεξάρτητων προσώπων και των αναπληρωτών τους, σύμφωνα με την παρ. 3, παραπέμπεται ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, μόνο μετά από την παρέλευση της προθεσμίας των εκατόν είκοσι (120) ημερών της παρ. 1 του άρθρου 17 και εντός τριάντα (30) ημερών από την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας.
6. Το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών λαμβάνει απόφαση σύμφωνα με τις παρ. 2, 3 ή 4 και κοινοποιεί την απόφαση αυτή στον αιτούντα και στην Αρμόδια Αρχή, η οποία με τη σειρά της ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών.
7. Οι εκπρόσωποι των αρμόδιων αρχών και τα ανεξάρτητα πρόσωπα που διορίζονται σύμφωνα με την παρ. 1 εκλέγουν πρόεδρο από τον κατάλογο του άρθρου 30. Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ των εκπροσώπων των αρμόδιων αρχών και των ανεξάρτητων προσώπων, πρόεδρος διορίζεται δικαστής. Εάν όλα τα ανεξάρτητα πρόσωπα διορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της παρ. 3, ο πρόεδρος ορίζεται με κλήρωση μεταξύ των ανεξάρτητων προσώπων.

Άρθρο 29
Ανεξαρτησία
(Άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. α) Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να ζητήσει την εξαίρεση συγκεκριμένου προτεινόμενου ανεξάρτητου προσώπου στη Συμβουλευτική Επιτροπή για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους λόγους:
 - αα) το πρόσωπο αυτό ανήκει σε μία από τις ενδιαφερόμενες φορολογικές διοικήσεις ή ασκεί καθήκοντα για λογαριασμό μίας από αυτές ή βρισκόταν σε αυτήν την κατάσταση σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, κατά τη διάρκεια των τριών (3) προηγούμενων ετών,
 - αβ) το πρόσωπο αυτό κατέχει ή κατείχε ουσιώδη συμμετοχή ή δικαίωμα ψήφου σε οποιοδήποτε από τα εμπλεκόμενα θιγόμενα πρόσωπα ή απασχολείται ή απασχολήθηκε ως υπάλληλος ή σύμβουλός τους σε οποιαδήποτε στιγμή, κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε (5) ετών πριν από την ημερομηνία διορισμού του,
 - αγ) το πρόσωπο αυτό δεν παρέχει επαρκείς αντικειμενικότητας για την επίλυση της αμφισβητούμενης διαφοράς,
 - αδ) το πρόσωπο αυτό είναι υπάλληλος σε επιχείρηση που παρέχει φορολογικές συμβουλές ή άλλως παρέχει φορολογικές συμβουλές σε επαγγελματική βάση ή βρισκόταν σε μια τέτοια κατάσταση σε οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια περιόδου τουλάχιστον τριών (3) ετών πριν από την ημερομηνία διορισμού του.
- β) Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να συμφωνήσει με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερομένων κρατών μελών, μέχρις ότου συγκροτηθεί η Συμβουλευτική Επιτροπή,

πρόσθετους λόγους για την απόρριψη του διορισμού ανεξάρτητων προσώπων στη Συμβουλευτική Επιτροπή.

2. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να ζητήσει από κάθε ανεξάρτητο πρόσωπο που έχει διοριστεί, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 28 ή από τον αναπληρωτή του, να γνωστοποιήσει κάθε συμφέρον, σχέση ή άλλο στοιχείο, που είναι πιθανόν να επηρεάσει την ανεξαρτησία ή την αμεροληψία του ή να εγείρει υπόνοια μεροληψίας στη διαδικασία. Για τον σκοπό αυτό, το ανεξάρτητο πρόσωπο ή ο αναπληρωτής του υποχρεούται να συμπληρώσει τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του υποδείγματος «Κοινολόγηση τυχόν συγκρούσεων συμφερόντων», που περιέχεται στο Μέρος 2 του Παραρτήματος Ι του Εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/652 της Επιτροπής της 24^{ης} Απριλίου 2019 (ΕΕ 2019, L110, σ. 26).
3. Για περίοδο δώδεκα (12) μηνών μετά από την έκδοση της απόφασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής, κάθε ανεξάρτητο πρόσωπο που είναι μέλος της εν λόγω Συμβουλευτικής Επιτροπής δεν πρέπει να βρεθεί σε κατάσταση η οποία θα μπορούσε να είχε οδηγήσει την Αρμόδια Αρχή να ζητήσει την εξαίρεση του προσώπου αυτού, κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. 1, αν το πρόσωπο αυτό βρισκόταν στην κατάσταση αυτή, κατά τον χρόνο διορισμού του στην εν λόγω Συμβουλευτική Επιτροπή. Στην περίπτωση αυτή, εφόσον η εκδοθείσα, σύμφωνα με το άρθρο 24, απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού έχει βασισθεί στη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η Αρμόδια Αρχή μπορεί να ασκήσει αίτηση ακύρωσης κατ' αυτής. Με την άσκηση της αίτησης ακύρωσης και μέχρι την έκδοση και κοινοποίηση της απόφασης επί αυτής αναστέλλεται η εκτέλεση της εν λόγω απόφασης αμοιβαίου διακανονισμού. Εφόσον το δικαστήριο ακυρώσει την απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού, που εκδόθηκε με βάση τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η υπόθεση εξετάζεται εκ νέου από νέα Συμβουλευτική Επιτροπή, η οποία ορίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή, η προθεσμία των εκατόν είκοσι (120) ημερών για τη συγκρότηση της Επιτροπής εκκινεί από την ημερομηνία της κοινοποίησης στην Αρμόδια Αρχή της δικαστικής απόφασης, με την οποία ακυρώνεται η απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού, που εκδόθηκε με βάση τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής.
4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, ορίζονται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις άσκησης της αίτησης ακύρωσης κατά της απόφασης αμοιβαίου διακανονισμού του άρθρου 24, σε περίπτωση συνδρομής των προϋποθέσεων της παρ. 3, και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 30

Κατάλογος των ανεξάρτητων προσώπων (Άρθρο 9 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Μέχρι τις 10 Αυγούστου 2020, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, ορίζονται για την Ελλάδα τρία (3) τουλάχιστον πρόσωπα που διαθέτουν επαγγελματική επάρκεια, είναι ανεξάρτητα και μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους με αμεροληψία και ακεραιότητα, προκειμένου να περιληφθούν στον κατάλογο των ανεξάρτητων προσώπων που διορίζονται από όλα τα κράτη μέλη και συντάσσεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
2. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί αμελλητί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα ονόματα των ανεξάρτητων προσώπων που έχουν οριστεί κατά την παρ. 1. Παρέχει, επίσης, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή πλήρεις και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με το επαγγελματικό και ακαδημαϊκό τους υπόβαθρο, την επαγγελματική τους επάρκεια και την

εμπειρογνωμοσύνη τους, καθώς και τις συγκρούσεις συμφερόντων, που μπορεί να συντρέχουν στο πρόσωπό τους. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να διευκρινίσει στην κοινοποίησή της ποια από τα εν λόγω πρόσωπα μπορούν να διοριστούν στη θέση του προέδρου.

3. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμέσως την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τυχόν αλλαγές στον κατάλογο ανεξάρτητων προσώπων.
4. Αν η Αρμόδια Αρχή λάβει απόφαση ότι ένα πρόσωπο που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρ. 1 δεν είναι πλέον ανεξάρτητο πρόσωπο ή δεν είναι πλέον σε θέση να διοριστεί ως ανεξάρτητο πρόσωπο για άλλους λόγους, προτείνει την ανάκληση του διορισμού του και ενημερώνει αμέσως την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
5. Αν η Αρμόδια Αρχή έχει εύλογη αιτία να ζητήσει την εξαίρεση ανεξάρτητου προσώπου που περιλαμβάνεται στον κατάλογο, για λόγους έλλειψης ανεξαρτησίας, ενημερώνει σχετικά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και παρέχει τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία. Από την πλευρά της η Επιτροπή ενημερώνει το κράτος μέλος που έχει ορίσει το εν λόγω πρόσωπο για την αίτηση εξαίρεσης και τα αποδεικτικά στοιχεία της Αρμόδιας Αρχής.
6. Η Αρμόδια Αρχή, όταν ενημερωθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ότι για πρόσωπο που όρισε κατά την παρ. 1 υπάρχει αίτηση εξαίρεσης με συναφή αποδεικτικά στοιχεία από αρμόδια αρχή άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, λαμβάνει εντός έξι (6) μηνών τα αναγκαία μέτρα για να εξετάσει την αίτηση εξαίρεσης και να προτείνει αν το εν λόγω πρόσωπο θα συνεχίσει να περιλαμβάνεται στον κατάλογο ή αν θα διαγραφεί από αυτόν, βάσει των εν λόγω αντιρρήσεων και αποδεικτικών στοιχείων σύμφωνα με τις διαδικασίες της παρ. 7. Η Αρμόδια Αρχή απευθύνει αμελλητί σχετική κοινοποίηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
7. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, προβλέπονται διαδικασίες για την αφαίρεση από τον κατάλογο των ανεξάρτητων προσώπων οποιουδήποτε προσώπου έχει διοριστεί, εφόσον το πρόσωπο αυτό παύει να πληροί τα κριτήρια ανεξαρτησίας, ορίζονται τα αναγκαία μέτρα για την εξέταση της αίτησης εξαίρεσης του πρώτου εδαφίου της παρ. 6 και ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 31

Επιτροπή εναλλακτικής επίλυσης διαφορών (Άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να συμφωνήσει με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών να συστήσουν Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, η οποία, αντί της Συμβουλευτικής Επιτροπής, εκδίδει γνώμη σύμφωνα με το άρθρο 23 σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς.
2. Η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών της παρ. 1 μπορεί να συγκροτηθεί ως Μόνιμη Επιτροπή.
3. Η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών συμφωνούν για τους κανόνες λειτουργίας της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 32.
4. Τα μέλη της Επιτροπής πρέπει να πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 28 για την ανεξαρτησία των μελών της. Η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών μπορεί να διαφέρει ως προς τη σύνθεση και τη μορφή της από τη Συμβουλευτική Επιτροπή.

5. Οι διατάξεις των άρθρων 33 και 34 εφαρμόζονται και στην Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών.
6. Η Επιτροπή Εναλλακτική Επίλυσης Διαφορών αποφασίζει βάσει της διαδικασίας και των κανόνων λειτουργίας που έχουν συμφωνήσει οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την παρ. 3. Η Επιτροπή μπορεί να εφαρμόζει, κατά περίπτωση, άλλες διαδικασίες ή τεχνικές εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας «τελικής προσφοράς», γνωστής και ως διαδικασίας της «τελευταίας καλύτερης προσφοράς».
7. Η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών εκδίδει γνώμη μετά από την ολοκλήρωση της διαδικασίας που έχει συμφωνηθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 3 και 6. Τα άρθρα 24 και 25 εφαρμόζονται στην οριστική απόφαση των αρμόδιων αρχών βάσει της δεσμευτικής γνώμης του παρόντος.

Άρθρο 32
Κανόνες λειτουργίας (εσωτερικός κανονισμός)
(Άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή συμφωνεί με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών σχετικά με τον εσωτερικό κανονισμό της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών. Ο κανονισμός που περιλαμβάνει τους κανόνες λειτουργίας της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών υπογράφεται από την Αρμόδια Αρχή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών.
2. Εντός της προθεσμίας των εκατόν είκοσι (120) ημερών της παρ. 3 του άρθρου 23, η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στο θιγόμενο πρόσωπο τα ακόλουθα:
 - α) τους κανόνες λειτουργίας (εσωτερικός κανονισμός) της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών,
 - β) την προθεσμία εντός της οποίας η Συμβουλευτική Επιτροπή ή η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών πρέπει να γνωμοδοτήσει για την επίλυση της αμφισβητούμενης διαφοράς,
 - γ) τις τυχόν εφαρμοστέες διατάξεις του εθνικού δικαίου συμπεριλαμβανομένης της τυχόν εφαρμοστέας ΣΑΔΦ ή Σύμβασης.
3. Ο εσωτερικός κανονισμός περιλαμβάνει ιδίως τα ακόλουθα:
 - α) περιγραφή της αμφισβητούμενης διαφοράς και τα χαρακτηριστικά της,
 - β) το συμφωνηθέν μεταξύ των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών μελών πλαίσιο, όσον αφορά τα προς επίλυση νομικά ή και πραγματικά ζητήματα,
 - γ) τη μορφή του οργάνου επίλυσης διαφορών, που είναι είτε Συμβουλευτική Επιτροπή είτε Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, καθώς και το είδος της εναλλακτικής διαδικασίας επίλυσης διαφορών, εάν διαφέρει από τη διαδικασία ανεξάρτητης γνωμοδότησης που εφαρμόζεται από τη Συμβουλευτική Επιτροπή,
 - δ) το χρονοδιάγραμμα για τη διαδικασία επίλυσης της διαφοράς,
 - ε) τη σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης διαφορών, συμπεριλαμβανομένων του αριθμού και των ονομάτων των μελών, των πληροφοριών σχετικά με την επαγγελματική επάρκειά τους και τα προσόντα τους, καθώς και της γνωστοποίησης τυχόν συγκρούσεων συμφερόντων των μελών,
 - στ) τους κανόνες συμμετοχής του κάθε θιγόμενου προσώπου και τρίτων μερών στις διαδικασίες, την ανταλλαγή υπομνημάτων, πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων, τα

έξοδα, το είδος της διαδικασίας επίλυσης διαφορών και τυχόν άλλα διαδικαστικά ή οργανωτικά θέματα,

ζ) την επιμελητειακή υποστήριξη για τη διαδικασία στη Συμβουλευτική Επιτροπή ή στην Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης διαφορών και την έκδοση της γνωμοδότησής της.

Εάν η Συμβουλευτική Επιτροπή συγκροτείται για να γνωμοδοτήσει, σύμφωνα με την περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 17, ο εσωτερικός κανονισμός περιλαμβάνει μόνο τα οριζόμενα στις περ. α), δ), ε) και στ).

4. Εάν οι κανόνες λειτουργίας που έχουν συμφωνηθεί από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών είναι ελλιπείς ή δεν κοινοποιήθηκαν στο θιγόμενο πρόσωπο σύμφωνα με την παρ. 2, εφαρμόζονται οι τυποποιημένοι κανόνες λειτουργίας, που προβλέπονται στον Εκτελεστικό Κανονισμό (ΕΕ) 2019/652 της Επιτροπής της 24^{ης} Απριλίου 2019 «για τον καθορισμό τυποποιημένων κανόνων λειτουργίας της συμβουλευτικής επιτροπής ή της επιτροπής εναλλακτικής επίλυσης διαφορών και για την κατάρτιση τυποποιημένου εντύπου για την κοινοποίηση των πληροφοριών που αφορούν τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2017/1852 του Συμβουλίου» (ΕΕ 2019, L 110, σ.26).
5. Εάν η Αρμόδια Αρχή δεν κοινοποιήσει τους κανόνες λειτουργίας στο θιγόμενο πρόσωπο, σύμφωνα με την παρ. 2, τα ανεξάρτητα πρόσωπα και ο πρόεδρος συμπληρώνουν τους κανόνες λειτουργίας, με βάση το τυποποιημένο έντυπο της Επιτροπής, όπως ορίζεται στην παρ. 4, και τους διαβιβάζουν στο θιγόμενο πρόσωπο εντός δύο (2) εβδομάδων από την ημερομηνία συγκρότησης της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών. Όταν τα ανεξάρτητα πρόσωπα και ο πρόεδρος δεν έχουν συμφωνήσει για τους κανόνες λειτουργίας ή δεν τους κοινοποιούν στο θιγόμενο πρόσωπο, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αίτηση ακύρωσης κατά της παράλειψης της Αρμόδιας Αρχής ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 28, με αίτημα την εφαρμογή των κανόνων λειτουργίας.

Άρθρο 33
Έξοδα της διαδικασίας
(Άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή επιβαρύνεται ισότιμα με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών στη διαδικασία επίλυσης διαφορών, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών και οι ακόλουθες δαπάνες κατανέμονται εξίσου μεταξύ των κρατών μελών:
 - α) τα έξοδα για τα ανεξάρτητα ή τα άλλα διορισμένα πρόσωπα, που ανέρχονται σε ποσό που αντιστοιχεί στο εκάστοτε οριζόμενο ποσό αποζημίωσης δαπανών μετακίνησης προϊσταμένων υπηρεσιών επιπέδου Γενικής Διεύθυνσης της Αρμόδιας Αρχής, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, και
 - β) οι αμοιβές για τα ανεξάρτητα ή τα άλλα διορισμένα πρόσωπα, κατά περίπτωση, που ανέρχονται κατ' ανώτατο όριο σε χίλια (1.000) ευρώ ανά πρόσωπο και ανά ημέρα για κάθε ημέρα συνεδρίασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών.
2. Οι δαπάνες, στις οποίες υποβάλλεται το θιγόμενο πρόσωπο, δεν βαρύνουν την Ελληνική Δημοκρατία και το εν λόγω πρόσωπο δεν μπορεί να υποβάλει αίτημα επιστροφής τέτοιων δαπανών.

3. Κατά παρέκκλιση από την παρ. 1 και εφόσον η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών συμφωνούν, οι δαπάνες της παρ. 1 βαρύνουν το θιγόμενο πρόσωπο, εάν:
- α) έχει ανακαλέσει την ένστασή του σύμφωνα με το άρθρο 14, ή
 - β) έχει απορριφθεί η ένστασή του σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 15 και η Συμβουλευτική Επιτροπή, κατόπιν αίτησης του θιγόμενου προσώπου, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 17, έχει επιβεβαιώσει την απόρριψη της ένστασης.

Άρθρο 34

Διαδικασίες ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών (πληροφορίες, αποδεικτικά στοιχεία και ακροάσεις) (Άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Για τους σκοπούς εφαρμογής της διαδικασίας των άρθρων 17 και 23, κατά περίπτωση, και εφόσον η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών συμφωνούν, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να υποβάλει στη Συμβουλευτική Επιτροπή ή στην Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών οποιαδήποτε πληροφορία, τα αποδεικτικά μέσα ή έγγραφα, που μπορεί να έχουν σημασία για τη γνωμοδότηση.
2. Κατόπιν αίτησης της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, το θιγόμενο πρόσωπο και η Αρμόδια Αρχή παρέχουν στη Συμβουλευτική Επιτροπή ή στην Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών όλες τις πληροφορίες, αποδεικτικά μέσα ή έγγραφα, που απαιτούνται για τη γνωμοδότηση. Η Συμβουλευτική Επιτροπή ή η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών λογίζεται ότι εμπίπτουν στην περ. δ) της παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 4174/2013 και για τον λόγο αυτό μπορούν να ζητούν πληροφορίες που εμπίπτουν στο φορολογικό απόρρητο. Σε περίπτωση παραβίασης του φορολογικού απορρήτου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 17Α του ν. 4174/2013.
3. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες στη Συμβουλευτική Επιτροπή, σύμφωνα με την παρ. 2, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) όταν δεν μπορεί να ζητήσει ή να λάβει τις ζητούμενες πληροφορίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,
 - β) όταν οι πληροφορίες αφορούν εμπορικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία,
 - γ) όταν η αποκάλυψη των πληροφοριών είναι αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.
4. Το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί, κατόπιν αίτησής του και με τη συγκατάθεση της Αρμόδιας Αρχής και των αρμοδίων αρχών των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών, να παραστεί ή να εκπροσωπηθεί ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών. Κατόπιν αίτησης της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, το θιγόμενο πρόσωπο ή ο εκπρόσωπός του πρέπει να εμφανιστεί ενώπιον της.
5. Τα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, τα οποία δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι, υποχρεούνται στην τήρηση του φορολογικού απορρήτου, ως επίσημα διορισμένοι εμπειρογνώμονες.
6. Το θιγόμενο πρόσωπο και, κατά περίπτωση, οι εκπρόσωποί του υποχρεούνται να τηρούν απόρρητες όλες τις πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων, των οποίων έλαβαν γνώση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας του παρόντος Κεφαλαίου. Το θιγόμενο

πρόσωπο και ο εκπρόσωπός του υποβάλλουν σχετική δήλωση στην Αρμόδια Αρχή, εφόσον τους ζητηθεί να το πράξουν στο πλαίσιο της διαδικασίας του παρόντος Κεφαλαίου.

7. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβε και τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν στις περιπτώσεις παραβίασης του φορολογικού απορρήτου.

Άρθρο 35

Ειδικές διατάξεις για φυσικά πρόσωπα και μικρότερες επιχειρήσεις (Άρθρο 17 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Αν το θιγόμενο πρόσωπο:
 - α) είναι φυσικό πρόσωπο ή
 - β) είναι εταιρεία, η οποία δεν είναι μεγάλη επιχείρηση και δεν αποτελεί τμήμα μεγάλου ομίλου κατά την έννοια των όρων, όπως αυτοί ορίζονται στο ν. 4403/2016 (Α' 125), μπορεί να υποβάλει ένσταση σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 13, απαντήσεις σε αίτηση παροχής πρόσθετων πληροφοριών σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 13, ανάκληση ένστασης σύμφωνα με το άρθρο 17 και την παρ. 1 του άρθρου 23, ανακοινώσεις, κατά παρέκκλιση από τις ανωτέρω διατάξεις, μόνο ενώπιον της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ή είναι εγκατεστημένο το θιγόμενο πρόσωπο.
2. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί ταυτόχρονα και εντός δύο (2) μηνών από την παραλαβή των ανακοινώσεων της παρ. 1 το περιεχόμενό τους στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών. Μετά από την εν λόγω κοινοποίηση, το θιγόμενο πρόσωπο θεωρείται ότι έχει υποβάλει την ανακοίνωση σε όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη από την ημερομηνία αποστολής της κοινοποίησης.
3. Αν η Αρμόδια Αρχή παραλάβει συμπληρωματικές πληροφορίες σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 14, διαβιβάζει ταυτόχρονα αντίγραφο αυτών στις αρμόδιες αρχές όλων των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών.
4. Οι συμπληρωματικές πληροφορίες θεωρείται ότι έχουν παραληφθεί από όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, όταν διαβιβάζονται σε αυτά κατά την ημερομηνία παραλαβής των εν λόγω πληροφοριών από την Αρμόδια Αρχή κατά την παρ. 3.

Άρθρο 36

Κοινοποιήσεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και διοικητική υποστήριξη (Άρθρο 19 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα μέτρα που έλαβε για την επιβολή κυρώσεων για οποιαδήποτε παράβαση της υποχρέωσης τήρησης του απορρήτου, που προβλέπεται στο άρθρο 34.

Άρθρο 37

Εξουσιοδοτικές διατάξεις

Με αποφάσεις του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται κάθε σχετικό θέμα με τις διαδικασίες του παρόντος Κεφαλαίου, και ιδίως:

α) η διαδικασία υποβολής της ένστασης επί αμφισβητούμενης διαφοράς και το περιεχόμενο αυτής,

- β) οι αρμόδιες υπηρεσίες για την εξέτασή της, η διαδικασία έκδοσης της απόφασης της Αρμόδιας Αρχής σχετικά με την ένσταση και το περιεχόμενο αυτής,
- γ) η συγκρότηση και διαδικασία επίλυσης διαφορών από τη Συμβουλευτική Επιτροπή ή την Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, καθώς και οι κανόνες λειτουργίας των Επιτροπών αυτών,
- δ) η διαδικασία καταβολής των αμοιβών και εξόδων των ανεξάρτητων προσώπων,
- ε) η διαδικασία επίτευξης της συμφωνίας αμοιβαίου διακανονισμού ή της οριστικής απόφασης,
- στ) κάθε ειδικότερο θέμα σχετικά με την κοινοποίηση στο θιγόμενο πρόσωπο του αποτελέσματος των διαδικασιών του παρόντος Κεφαλαίου,
- ζ) το περιεχόμενο της απόφασης αμοιβαίου διακανονισμού,
- η) η δημοσίευση των συμφωνιών αμοιβαίου διακανονισμού και των οριστικών αποφάσεων,
- θ) η διαδικασία και οι ειδικότερες προϋποθέσεις εφαρμογής της παρ. 2 του άρθρου 38.

Άρθρο 38
Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη ισχύος
(Άρθρο 23 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η περαίωση, η διοικητική επίλυση της διαφοράς σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 70 του ν. 2238/1994 ή ο δικαστικός συμβιβασμός του άρθρου 71 του ν. 2238/1994 δεν εμποδίζουν την υποβολή ένστασης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου. Σε αυτήν την περίπτωση, η Αρμόδια Αρχή δεσμεύεται από τα αποτελέσματα που απορρέουν από την περαίωση, τη διοικητική επίλυση της διαφοράς ή τον δικαστικό συμβιβασμό, αντίστοιχα.
2. Οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου εφαρμόζονται σε κάθε ένσταση, που υποβάλλεται από τη δημοσίευση του παρόντος και εφεξής σε αμφισβητούμενες διαφορές που αφορούν στο εισόδημα ή το κεφάλαιο, που αποκτήθηκαν σε φορολογικό έτος που αρχίζει την 1^η Ιανουαρίου 2018 ή μετά από την ημερομηνία αυτή.
3. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί, κατόπιν συμφωνίας με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών, να υπαγάγει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Κεφαλαίου και ενστάσεις, που έχουν υποβληθεί πριν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ή που αφορούν σε φορολογικά έτη, που άρχισαν πριν την 1^η Ιανουαρίου 2018.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2018/822 ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 25^{ης} ΜΑΪΟΥ 2018 ΚΑΙ 2020/876 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 24^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ 2020
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2011/16/ΕΕ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ
ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ
ΔΗΛΩΤΕΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ
ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΛΟΓΩ ΤΗΣ
ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

Άρθρο 39
Πεδίο εφαρμογής

Με τα άρθρα 40 έως και 48 του παρόντος Κεφαλαίου ενσωματώνονται στην ελληνική νομοθεσία οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 του Συμβουλίου της 25^{ης} Μαΐου 2018 (ΕΕ L 139 της 5.6.2018) & του διορθωτικού της (ΕΕ L 31 της 1.2.2019) για την τροποποίηση της

Οδηγίας 2011/16/ΕΕ (ΕΕ L 64 της 11.3.2011), όπως αυτή τροποποιήθηκε διαδοχικά με τις Οδηγίες 2014/107/ΕΕ του Συμβουλίου της 9^{ης} Δεκεμβρίου 2014 (ΕΕ L 359 της 16.12.2014), (ΕΕ) 2015/2376 του Συμβουλίου της 8^{ης} Δεκεμβρίου 2015 (ΕΕ L 332 της 18.12.2015), (ΕΕ) 2016/881 του Συμβουλίου της 25^{ης} Μαΐου 2016 (ΕΕ L 146 της 3.6.2016) και (ΕΕ) 2016/2258 του Συμβουλίου της 6^{ης} Δεκεμβρίου 2016 (ΕΕ L 342 της 16.12.2016), όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις. Η αρχική Οδηγία 2011/16/ΕΕ έχει ενσωματωθεί στην Ελληνική νομοθεσία με τα άρθρα 1 έως 25 του ν. 4170/2013 (Α' 163). Οι τροποποιητικές αυτής Οδηγίες 2014/107/ΕΕ, (ΕΕ) 2015/2376, (ΕΕ) 2016/881 και (ΕΕ) 2016/2258 έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τα άρθρα 1 έως 4 του ν. 4378/2016 (Α' 55), τα άρθρα 1 έως 6 του ν. 4474/2017 (Α' 80), τα άρθρα 1 έως 9 του ν. 4484/2017 (Α' 110) και τα άρθρα 31 έως 33 του ν. 4569/2018 (Α' 179) αντίστοιχα, που τροποποιούν τον ν. 4170/2013. Επίσης, ενσωματώνονται στην ελληνική νομοθεσία οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876 του Συμβουλίου της 24^{ης} Ιουνίου 2020, σύμφωνα με την οποία δίνεται παράταση ορισμένων προθεσμιών υποβολής και ανταλλαγής πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας λόγω της πανδημίας COVID-19.

Άρθρο 40

Τροποποίηση άρθρου 4 του ν. 4170/2013 – Ορισμοί (άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

1. Το πρώτο εδάφιο της περ. α' και η περ. γ' της παρ. 9 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 αντικαθίστανται και η παρ. 9 διαμορφώνεται ως εξής:

«9. «αυτόματη ανταλλαγή»:

«α) για τους σκοπούς της περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 9 και των άρθρων 9Α, 9ΑΑ και 9ΑΒ, η συστηματική κοινοποίηση σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς προηγούμενο αίτημα, προκαθορισμένων πληροφοριών ανά καθορισμένα εκ των προτέρων τακτά διαστήματα.

Για τους σκοπούς της περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 9, ως διαθέσιμες πληροφορίες νοούνται οι πληροφορίες των φορολογικών αρχείων του κράτους μέλους που κοινοποιεί τις πληροφορίες, οι οποίες μπορούν να ανακτηθούν σύμφωνα με τις διαδικασίες συλλογής και επεξεργασίας πληροφοριών του εν λόγω κράτους - μέλους·

β) για τους σκοπούς της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 9, η συστηματική κοινοποίηση προκαθορισμένων πληροφοριών σχετικά με φορολογικούς κατοίκους άλλων κρατών μελών στο οικείο κράτος μέλος φορολογικής κατοικίας, χωρίς προηγούμενο αίτημα και ανά καθορισμένα εκ των προτέρων τακτά διαστήματα·

γ) για τους σκοπούς του παρόντος, πλην των διατάξεων των περ. α) και β) της παρ. 1 του άρθρου 9 και των άρθρων 9Α, 9ΑΑ και 9ΑΒ, η συστηματική κοινοποίηση προκαθορισμένων πληροφοριών που προβλέπεται στις περ. α) και β) της παρούσας παραγράφου. Στο πλαίσιο της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 9, της παρ. 5 του άρθρου 9, της παρ. 2 του άρθρου 21, των παρ. 2 και 3 του άρθρου 24 και του Παραρτήματος ΙV, κάθε όρος γραμμένος με κεφαλαία αρχικά έχει την έννοια που του αποδίδεται στους αντίστοιχους ορισμούς που καθορίζονται στο Παράρτημα Ι.»

2. Στο άρθρο 4 του ν. 4170/2013, προστίθενται νέες παρ. 18 έως 25 ως εξής:

«18. «διασυνοριακή ρύθμιση»: ρύθμιση που αφορά είτε περισσότερα από ένα κράτη μέλη είτε ένα κράτος μέλος και μια τρίτη χώρα, η οποία πληροί τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) οι συμμετέχοντες στη ρύθμιση δεν έχουν τη φορολογική κατοικία τους στην ίδια δικαιοδοσία,

β) ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση έχουν τη φορολογική κατοικία τους ταυτόχρονα σε περισσότερες από μια δικαιοδοσίες,

γ) ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση ασκούν δραστηριότητα σε άλλη δικαιοδοσία μέσω μόνιμης εγκατάστασης ευρισκόμενης σε εκείνη τη δικαιοδοσία και η ρύθμιση αποτελεί μέρος ή το σύνολο της δραστηριότητας της εν λόγω μόνιμης εγκατάστασης,

δ) ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση ασκούν δραστηριότητα σε άλλη δικαιοδοσία, χωρίς να διαθέτουν φορολογική κατοικία ή μόνιμη εγκατάσταση στην εν λόγω δικαιοδοσία,

ε) η σχετική ρύθμιση έχει πιθανό αντίκτυπο στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών ή στον προσδιορισμό του πραγματικού δικαιούχου.

Για τους σκοπούς των παρ. 18 έως 25 του παρόντος άρθρου, του άρθρου 9AB και του Παραρτήματος IV, ως ρύθμιση νοείται επίσης και μια σειρά ρυθμίσεων. Μια ρύθμιση μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από ένα στάδια ή μέρη.

19. «δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση»: κάθε διασυνοριακή ρύθμιση που διαθέτει τουλάχιστον ένα από τα διακριτικά του Παραρτήματος IV.

20. «διακριτικό»: χαρακτηριστικό ή γνώρισμα μιας ρύθμισης το οποίο συνιστά ένδειξη δυνητικού κινδύνου φοροαποφυγής, με βάση τον κατάλογο του Παραρτήματος IV.

21. «ενδιάμεσος»: κάθε πρόσωπο που καταρτίζει, διαθέτει στην αγορά, οργανώνει ή διαχειρίζεται την εφαρμογή μιας δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης.

Ως «ενδιάμεσος» νοείται επίσης κάθε πρόσωπο το οποίο, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων και βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών και της συναφούς εμπειρογνωμοσύνης και αντίληψης που απαιτούνται για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, γνωρίζει ή μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι έχει αναλάβει να παρέχει, απευθείας ή μέσω άλλων προσώπων, βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές σχετικά με την κατάρτιση, τη διάθεση στην αγορά, την οργάνωση ή τη διαχείριση της εφαρμογής μιας δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης. Οποιοδήποτε πρόσωπο έχει δικαίωμα να παράσχει αποδείξεις περί του ότι το προαναφερόμενο πρόσωπο δεν γνώριζε και δεν θα ήταν εύλογο να υποτεθεί ότι γνώριζε, ότι το εν λόγω πρόσωπο συμμετείχε σε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Για τον σκοπό αυτόν, ένα πρόσωπο μπορεί να παραπέμψει σε κάθε σχετικό γεγονός και περίσταση, καθώς και στις διαθέσιμες πληροφορίες και τη συναφή εμπειρογνωμοσύνη και αντίληψη του προσώπου.

Για να εμπίπτει στην κατηγορία του ενδιάμεσου, ένα πρόσωπο πρέπει να πληροί επιπροσθέτως τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) να έχει τη φορολογική του κατοικία σε κράτος μέλος,

β) να διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση σε κράτος μέλος μέσω της οποίας να παρέχονται οι υπηρεσίες που άπτονται της ρύθμισης,

γ) να έχει συσταθεί σε κράτος μέλος ή να διέπεται από τη νομοθεσία κράτους μέλους,

δ) να έχει εγγραφεί σε επαγγελματική ένωση που σχετίζεται με την παροχή νομικών, φορολογικών ή συμβουλευτικών υπηρεσιών σε ένα κράτος μέλος.

22. «ενδιαφερόμενο πρόσωπο»: κάθε πρόσωπο στη διάθεση του οποίου τίθεται δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση προς εφαρμογή, ή το οποίο είναι έτοιμο να εφαρμόσει δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση ή έχει ήδη εφαρμόσει το πρώτο στάδιο τέτοιας ρύθμισης.

23. Για τους σκοπούς του άρθρου 9ΑΒ, ως «συνδεδεμένη επιχείρηση» νοείται κάθε πρόσωπο που έχει σχέσεις με άλλο πρόσωπο με τουλάχιστον έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) το πρόσωπο συμμετέχει στη διαχείριση άλλου προσώπου, έχοντας τη δυνατότητα να ασκεί σημαντική επιρροή στο άλλο πρόσωπο,

β) το πρόσωπο συμμετέχει στον έλεγχο άλλου προσώπου, μέσω συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο που αντιστοιχεί σε άνω του 25% των δικαιωμάτων ψήφου,

γ) το πρόσωπο συμμετέχει στο κεφάλαιο άλλου προσώπου, μέσω δικαιώματος κυριότητας το οποίο υπερβαίνει, άμεσα ή έμμεσα, το 25% του κεφαλαίου,

δ) το πρόσωπο δικαιούται 25% ή περισσότερο των κερδών άλλου προσώπου.

Αν συμμετέχουν περισσότερα του ενός πρόσωπα, όπως αναφέρεται στις περ. α) έως δ), στη διαχείριση, στον έλεγχο, στο κεφάλαιο ή στα κέρδη ενός και του αυτού προσώπου, όλα τα εν λόγω πρόσωπα λογίζονται ως συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Αν τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν, όπως αναφέρεται στις περ. α) έως δ), στη διαχείριση, στον έλεγχο, στο κεφάλαιο ή στα κέρδη περισσότερων του ενός προσώπων, όλα τα εν λόγω πρόσωπα λογίζονται ως συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Για τους σκοπούς της παρούσας, ένα πρόσωπο το οποίο ενεργεί από κοινού με άλλο πρόσωπο ως προς τα δικαιώματα ψήφου ή την κυριότητα του μετοχικού κεφαλαίου μιας οντότητας θεωρείται ότι διατηρεί συμμετοχή στο σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου της εν λόγω οντότητας που κατέχει το άλλο πρόσωπο.

Στις έμμεσες συμμετοχές, η εκπλήρωση των προϋποθέσεων της περ. γ) κρίνεται με πολλαπλασιασμό των κατεχόμενων ποσοστών στα διαδοχικά επίπεδα. Πρόσωπο που κατέχει άνω του 50% των δικαιωμάτων ψήφου λογίζεται ως κάτοχος σε ποσοστό 100%.

Ένα φυσικό πρόσωπο, ο/η σύζυγός του και οι άμεσοι ανιόντες ή κατιόντες αυτού λογίζονται ως ένα πρόσωπο.

24. «ρύθμιση γενικής χρήσης»: διασυννοριακή ρύθμιση, η οποία έχει καταρτιστεί, έχει διατεθεί στην αγορά, είναι έτοιμη για εφαρμογή ή καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή, χωρίς να απαιτείται ουσιαστική εξατομίκευσή της.

25. «ρύθμιση ειδικού τύπου»: οποιαδήποτε διασυννοριακή ρύθμιση η οποία δεν είναι ρύθμιση γενικής χρήσης.».

Άρθρο 41

Προσθήκη άρθρου 9ΑΒ στο ν. 4170/2013 –

Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 και άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876)

Μετά το άρθρο 9ΑΑ του ν. 4170/2013 προστίθεται άρθρο 9ΑΒ ως εξής:

«Άρθρο 9ΑΒ

Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις

1. Οι ενδιαμέσοι υποχρεούνται να υποβάλουν στην αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4, πληροφορίες που έχουν περιέλθει στη γνώση τους, στην κατοχή ή στον έλεγχο τους σχετικά με δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, ο υπολογισμός της οποίας εκκινεί από όποια από τις ακόλουθες ημερομηνίες προηγείται χρονικά:

α) την επομένη ημέρα από εκείνη κατά την οποία η δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή, ή

β) την επομένη ημέρα από εκείνη κατά την οποία η δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση είναι έτοιμη προς εφαρμογή, ή

γ) την ημέρα ολοκλήρωσης του πρώτου σταδίου της εφαρμογής της δηλωτέας ρύθμισης.

Με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου, και οι ενδιαμέσοι που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 21 του άρθρου 4 υποχρεούνται να υποβάλλουν πληροφορίες εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, η οποία υπολογίζεται από την επομένη ημέρα αυτής κατά την οποία παρείχαν, άμεσα ή μέσω άλλων προσώπων, οιαδήποτε βοήθεια ή συμβουλές.

Κάθε ενδιάμεσος υποχρεούται, κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης διάταξης, να υποβάλει σύμφωνα με τις παραπάνω προϋποθέσεις πληροφορίες στην αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4, εφόσον:

α) έχει φορολογική κατοικία στην Ελλάδα ή

β) δεν διαθέτει φορολογική κατοικία σε κανένα κράτος μέλος αλλά:

βα) διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα μέσω της οποίας παρέχονται οι υπηρεσίες που άπτονται της ρύθμισης, ή

ββ) έχει συσταθεί στην Ελλάδα ή διέπεται από την ελληνική νομοθεσία, ή

βγ) έχει εγγραφεί σε μητρώο επαγγελματικής ένωσης για νομικές, φορολογικές ή συμβουλευτικές υπηρεσίες στην Ελλάδα.

2. Σε περίπτωση εφαρμογής ρυθμίσεων γενικής χρήσης, ο ενδιάμεσος υποχρεούται να υποβάλει περιοδική έκθεση ανά τρίμηνο με την οποία παρέχεται ενημέρωση σχετικά με νέες δηλωτέες πληροφορίες, όπως αναφέρονται στις περ. α), δ), ζ) και η) της παρ. 13, οι οποίες κατέστησαν διαθέσιμες στο διάστημα που μεσολάβησε από την υποβολή της τελευταίας έκθεσης. Η πρώτη περιοδική έκθεση υποβάλλεται από τον ενδιάμεσο έως την 30^η Απριλίου 2021.

3. Όταν ο ενδιαμέσος υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες σχετικά με την ίδια δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση στην Ελλάδα και σε άλλο κράτος μέλος, απαλλάσσεται από την υποχρέωση, εάν μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες έχουν υποβληθεί σε άλλο κράτος μέλος.

4. Ο ενδιαμέσος, στον βαθμό που δραστηριοποιείται εντός των ορίων του νομοθετικού πλαισίου που διέπει το επάγγελμα του δικηγόρου, απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών σχετικά με τη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση στην Ελλάδα, όταν η συμμόρφωση προς την εν λόγω υποχρέωση συνιστά παραβίαση της υποχρέωσης του δικηγόρου για την τήρηση απορρήτου και εχεμύθειας. Στην περίπτωση αυτή ο ενδιαμέσος γνωστοποιεί, χωρίς καθυστέρηση, σε κάθε άλλον ενδιαμέσο ή, αν δεν υπάρχει άλλος ενδιαμέσος, στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο τις υποχρεώσεις υποβολής πληροφοριών που υπέχουν δυνάμει της παρ. 6.

5. Στην περίπτωση που στην ίδια διασυνοριακή ρύθμιση υπάρχουν περισσότεροι του ενός ενδιαμέσοι, όλοι οι ενδιαμέσοι που συμμετέχουν στη συγκεκριμένη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση υποχρεούνται στην υποβολή πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Προκειμένου να απαλλαγεί ένας ενδιαμέσος από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών στην ελληνική αρμόδια αρχή, πρέπει να μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες που αναφέρονται στην παρ. 13 έχουν ήδη υποβληθεί από άλλον ενδιαμέσο.

6. Όταν δεν υπάρχει ενδιαμέσος σύμφωνα με την παρ. 1 ή ο ενδιαμέσος γνωστοποιεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή σε άλλον ενδιαμέσο την εφαρμογή απαλλαγής σύμφωνα με την παρ. 4, ο άλλος ενδιαμέσος στον οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση ή, αν δεν υπάρχει άλλος ενδιαμέσος, το ίδιο το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούνται να υποβάλλουν τις πληροφορίες σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Σε κάθε περίπτωση το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες, αν δεν μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο, ότι οι ίδιες πληροφορίες σχετικά με συγκεκριμένη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση έχουν ήδη υποβληθεί από τον ενδιαμέσο σε άλλο κράτος μέλος.

7. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούται κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης διάταξης να υποβάλει πληροφορίες στην αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4, εφόσον :

- α) έχει φορολογική κατοικία στην Ελλάδα, ή
- β) δεν έχει φορολογική κατοικία σε κανένα κράτος μέλος, αλλά έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, η οποία επωφελείται από τη ρύθμιση, ή
- γ) δεν έχει φορολογική κατοικία ούτε μόνιμη εγκατάσταση σε κανένα κράτος μέλος, αλλά:
 - γα) αποκτά εισόδημα ή παράγει κέρδη στην Ελλάδα, ή
 - γβ) ασκεί δραστηριότητα στην Ελλάδα

8. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποβάλλει τις σχετικές πληροφορίες εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, ο υπολογισμός της οποίας εκκινεί από όποια από τις ακόλουθες ημερομηνίες προηγείται χρονικά::

- α) την επομένη της ημέρας κατά την οποία η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση κατέστη διαθέσιμη προς εφαρμογή στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο,
- β) την επομένη της ημέρας κατά την οποία η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση είναι έτοιμη για εφαρμογή από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο,
- γ) την ημέρα ολοκλήρωσης του πρώτου σταδίου της εφαρμογής της όσον αφορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

9. Όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες σχετικά με την ίδια δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση στην Ελλάδα και σε άλλο κράτος μέλος, απαλλάσσεται από την υποχρέωση, εάν μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες έχουν υποβληθεί σε άλλο κράτος μέλος.

10. Στις περιπτώσεις που το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούται να υποβάλει τις πληροφορίες και υπάρχουν περισσότερα του ενός ενδιαφερόμενα πρόσωπα, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο που υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες, σύμφωνα με τις παρ. 6 και 7, είναι το πρώτο κατά σειρά από τα ακόλουθα πρόσωπα:

- α) το ενδιαφερόμενο πρόσωπο που συμφώνησε τη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση με τον ενδιάμεσο,
- β) ενδιαφερόμενο πρόσωπο που διαχειρίζεται την εφαρμογή της ρύθμισης.

Προκειμένου να απαλλαγεί ένα ενδιαφερόμενο πρόσωπο από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών, πρέπει να μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες που αναφέρονται στην παρ. 13 έχουν ήδη υποβληθεί από άλλο ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

11. Οι ενδιάμεσοι και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα υποβάλλουν τις πληροφορίες σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις, για τις οποίες το πρώτο στάδιο ολοκληρώθηκε μεταξύ 25 Ιουνίου 2018 και 30 Ιουνίου 2020, έως τις 28 Φεβρουαρίου 2021.

12. Η αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4 κοινοποιεί τις πληροφορίες που προσδιορίζονται στην παρ. 13 και που υποβλήθηκαν σε αυτήν σύμφωνα με τις παρ. 1 έως 11, μέσω αυτόματης ανταλλαγής, στις αρμόδιες αρχές όλων των άλλων κρατών μελών, σύμφωνα με τις πρακτικές ρυθμίσεις που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 21.

13. Οι πληροφορίες που κοινοποιούνται από την αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4 σύμφωνα με την παρ. 12 περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, τα ακόλουθα:

- α) τα στοιχεία ταυτοποίησης ενδιαμέσων και ενδιαφερομένων προσώπων, που περιλαμβάνουν το όνομα, την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης (για φυσικά πρόσωπα), τη φορολογική κατοικία, τον ΑΦΜ και, κατά περίπτωση, τα πρόσωπα που είναι συνδεδεμένες επιχειρήσεις για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο,
- β) λεπτομερείς πληροφορίες για τα διακριτικά που αναφέρονται στο Παράρτημα IV και τα οποία καθιστούν δηλωτέα τη διασυνοριακή ρύθμιση,
- γ) σύνοψη του περιεχομένου της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης, που περιλαμβάνουν αναφορά της ονομασίας με την οποία είναι ευρέως γνωστή, εφόσον υπάρχει, και περιγραφή των σχετικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή ρυθμίσεων με γενικούς όρους, χωρίς να αποκαλύπτεται τυχόν εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία ή πληροφορία, της οποίας η γνωστοποίηση θα ήταν αντίθετη προς κανόνες δημόσιας τάξης,
- δ) την ημερομηνία κατά την οποία ολοκληρώθηκε ή θα ολοκληρωθεί το πρώτο στάδιο της εφαρμογής της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης,
- ε) λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές διατάξεις που συνιστούν τη βάση της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης,
- στ) αξία της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης,
- ζ) αναφορά του κράτους μέλους του ενδιαφερόμενου προσώπου/ενδιαφερόμενων προσώπων και τυχόν άλλων κρατών μελών που είναι πιθανό να αφορά η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση,
- η) τα στοιχεία ταυτοποίησης οποιουδήποτε άλλου προσώπου στο κράτος-μέλος που είναι πιθανό να επηρεάσει η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, με αναφορά των κρατών-μελών με τα οποία συνδέεται το εν λόγω πρόσωπο.

14. Το γεγονός ότι η Φορολογική Διοίκηση δεν έχει προβεί σε οποιαδήποτε νόμιμη ενέργεια έναντι δηλωτέας διασυννοριακής ρύθμισης δεν συνεπάγεται ότι η Φορολογική Διοίκηση εγκρίνει το κύρος ή τη φορολογική μεταχείριση της εν λόγω ρύθμισης.

15. Προς υποστήριξη της ανταλλαγής των πληροφοριών που προβλέπονται στην παρ. 13, η αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4 τηρεί τα πρακτικά μέτρα που θεσπίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων για την τυποποίηση της κοινοποίησης των πληροφοριών που προβλέπονται στην παρ. 13, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την κατάρτιση του τυποποιημένου εντύπου που προβλέπεται στην παρ. 6 του άρθρου 20.

16. Οι πληροφορίες που ορίζονται στις περ. α), γ) και η) της παρ. 13 δεν κοινοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

17. Η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών διενεργείται εντός μηνός από το τέλος του τριμήνου κατά το οποίο υποβλήθηκαν οι πληροφορίες. Οι πρώτες πληροφορίες κοινοποιούνται έως την 30^η Απριλίου 2021. .

18. Η προθεσμία των τριάντα (30) ημερών για την υποβολή των πληροφοριών που αναφέρονται στις παρ. 1 και 8 αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2021, εφόσον:

α) η δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση καθίσταται διαθέσιμη ή έτοιμη προς εφαρμογή ή έχει ολοκληρωθεί το πρώτο στάδιο της εφαρμογής της μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2020 και της 31ης Δεκεμβρίου 2020 ή

β) οι ενδιαμέσοι παρέχουν, απευθείας ή μέσω τρίτων προσώπων, βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2020 και της 31ης Δεκεμβρίου 2020.

19. α) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού σχετικά με την εποπτεία ορισμένης κατηγορίας ενδιαμέσων, μετά από εισήγηση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), μπορεί να εξειδικεύονται τα θέματα που αφορούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν για τους ενδιαμέσους σχετικά με δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις στο πλαίσιο της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών.

β) Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) μπορεί να εξειδικεύονται θέματα σχετικά με τη διαδικασία της εφαρμογής των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στο πλαίσιο της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις και να ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα.

γ) Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) μπορεί να δοθεί παράταση έως τριών μηνών στις προθεσμίες υποβολής και ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις και για χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς, συνεπεία αντίστοιχης εκτελεστικής απόφασης του Συμβουλίου της ΕΕ, σε περίπτωση διασποράς της πανδημίας COVID-19.

Άρθρο 42

Τροποποίηση άρθρου 20 ν.4170/2013 – Τυποποιημένα έντυπα και ηλεκτρονικοί μορφότευποι

Η παρ. 6 του άρθρου 20 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με:

α) τις εκ των προτέρων διασυνοριακές αποφάσεις και συμφωνίες ενδοομικής τιμολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 9Α, και
β) τις δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις σύμφωνα με το άρθρο 9ΑΒ, διενεργείται με τη χρήση τυποποιημένων εντύπων, που εγκρίνονται από την Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων των γλωσσικών ρυθμίσεων. Τα τυποποιημένα έντυπα περιλαμβάνουν μόνο τα στοιχεία που προβλέπονται στην παρ. 6 του άρθρου 9Α και στην παρ. 13 του άρθρου 9ΑΒ για την ανταλλαγή πληροφοριών, καθώς και άλλα σχετικά πεδία που συνδέονται άμεσα με αυτά τα στοιχεία και απαιτούνται για την επίτευξη των σκοπών των άρθρων 9Α και 9ΑΒ αντίστοιχα.

Με βάση τις γλωσσικές ρυθμίσεις του προηγούμενου εδαφίου, οι πληροφορίες που ορίζονται στα άρθρα 9Α και 9ΑΒ κοινοποιούνται στην ελληνική γλώσσα, υπό την προϋπόθεση ότι τα βασικά στοιχεία των εν λόγω πληροφοριών αποστέλλονται και σε κάποια άλλη επίσημη γλώσσα της Ένωσης.»

Άρθρο 43

Τροποποίηση άρθρου 21 ν.4170/2013 – Πρακτικές ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

Η παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι προς κοινοποίηση πληροφορίες, στο πλαίσιο εφαρμογής των παρ. 1 και 2 του άρθρου 9Α, καταγράφονται σε ασφαλές κεντρικό ευρετήριο για τα κράτη μέλη, που αναπτύσσεται και υποστηρίζεται υλικοτεχνικά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το οποίο αφορά τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας, ώστε να πραγματοποιείται η προβλεπόμενη στις εν λόγω παραγράφους αυτόματη ανταλλαγή.

Οι προς κοινοποίηση πληροφορίες, στο πλαίσιο εφαρμογής των παρ. 12, 13 και 15 του άρθρου 9ΑΒ, καταγράφονται σε ασφαλές κεντρικό ευρετήριο για τα κράτη μέλη, που αναπτύσσεται και υποστηρίζεται υλικοτεχνικά από την Επιτροπή, το οποίο αφορά τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας, ώστε να πραγματοποιείται η προβλεπόμενη στις εν λόγω παραγράφους αυτόματη ανταλλαγή.

Η αρμόδια κατ' ανάθεση αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4 και οι αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που καταγράφονται στο εν λόγω ευρετήριο.

Μέχρι να τεθεί σε λειτουργία το ανωτέρω ασφαλές κεντρικό ευρετήριο, η αυτόματη ανταλλαγή που προβλέπεται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 9Α και στις παρ. 12, 13 και 15 του άρθρου 9ΑΒ διενεργείται σύμφωνα με την παρ. 1 του παρόντος άρθρου και τις ισχύουσες πρακτικές ρυθμίσεις.»

Άρθρο 44

Τροποποίηση άρθρου 22 ν. 4170/2013 – Αξιολόγηση (άρθρο 1 παρ. 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

Η παρ. 2 του άρθρου 22 του ν.4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4, μέσω της αρμόδιας αρχής της παρ. 1 του άρθρου 5, κοινοποιεί στην Επιτροπή ετήσια αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9, 9Α, 9ΑΑ και 9ΑΒ, καθώς και των πρακτικών αποτελεσμάτων τα οποία επιτεύχθηκαν.»

Άρθρο 45

Προσθήκη άρθρου 56 Α στον ΚΦΔ –

Πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς/ατελούς υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα και Δηλωτέας Διασυνοριακής Ρύθμισης (άρθρο 1 παρ. 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

1. Το άρθρο 24Α του ν. 4170/2013 καταργείται.
2. Μετά το άρθρο 56 του ν. 4174/2013, προστίθεται νέο άρθρο 56 Α που έχει ως εξής:

«Άρθρο 56 Α

Πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς/ατελούς υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα και Δηλωτέας Διασυνοριακής Ρύθμισης

Στις περιπτώσεις εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς/ατελούς υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα και Δηλωτέας Διασυνοριακής Ρύθμισης επιβάλλονται, αντί των προστίμων του άρθρου 56, τα ακόλουθα πρόστιμα:

1. Σε περίπτωση μη υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα, επιβάλλεται πρόστιμο είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ και σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής ή υποβολής ανακριβούς Έκθεσης ανά Χώρα επιβάλλεται πρόστιμο δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ στους υπόχρεους της παρ. 1 του άρθρου 9ΑΑ του ν. 4170/2013.
2. Σε περίπτωση μη υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση επιβάλλεται στους υπόχρεους του άρθρου 9ΑΒ του ν. 4170/2013 πρόστιμο πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί απλογραφικό λογιστικό σύστημα, και δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Το συνολικό ύψος των προστίμων του προηγούμενου εδαφίου δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο του προβλεπόμενου προστίμου ανά φορολογικό έλεγχο, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.
3. Σε περίπτωση υποβολής ανακριβών ή ελλιπών πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, επιβάλλεται στους υπόχρεους του άρθρου 9ΑΒ του ν. 4170/2013 πρόστιμο δυόμισι χιλιάδων (2.500) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί απλογραφικό λογιστικό σύστημα, και πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Το συνολικό ύψος των προστίμων του προηγούμενου εδαφίου δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο του προβλεπόμενου προστίμου ανά φορολογικό έλεγχο, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.
4. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, επιβάλλεται στους υπόχρεους του άρθρου 9ΑΒ του ν.4170/2013 πρόστιμο διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί απλογραφικό λογιστικό σύστημα, και πεντακοσίων (500) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα ανά μήνα καθυστέρησης και μέχρι τρεις μήνες, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Σε περίπτωση που η υποβολή γίνεται μετά από την παρέλευση τριών μηνών από την προθεσμία εμπρόθεσμης

δήλωσης, επιβάλλεται πρόστιμο δυόμιση χιλιάδων (2.500) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί απλογραφικό λογιστικό σύστημα, και πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.

Το συνολικό ύψος των προστίμων του προηγούμενου εδαφίου δεν μπορεί να υπερβαίνει το διπλάσιο του προβλεπόμενου προστίμου των δυόμιση χιλιάδων (2.500) ευρώ ή πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, αντίστοιχα, ανά ημερολογιακό έτος, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.

Σε περίπτωση που το πρόστιμο εκπρόθεσμης υποβολής επιβάλλεται μετά από έλεγχο, το συνολικό ύψος των προστίμων δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο του προβλεπόμενου προστίμου των δυόμιση χιλιάδων (2.500) ευρώ ή πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, αντίστοιχα, ανά φορολογικό έλεγχο, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.

5. Σε περίπτωση που ενδιάμεσος, ο οποίος απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, δεν προβαίνει στη γνωστοποίηση σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 9ΑΒ, επιβάλλεται πρόστιμο πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, αν ο ενδιάμεσος τηρεί απλογραφικό λογιστικό σύστημα, και δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ, αν ο ενδιάμεσος τηρεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα. Το συνολικό ύψος των προστίμων του προηγούμενου εδαφίου δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο του προβλεπόμενου προστίμου ανά φορολογικό έλεγχο, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.

Άρθρο 46

Προσθήκη Παραρτήματος στο Κεφάλαιο Η' του ν.4170/2013 –

Διακριτικά

(άρθρο 1 παρ. 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

Μετά το Παράρτημα ΙΙΙ του Κεφαλαίου Η' του Μέρους Πρώτου του ν. 4170/2013, προστίθεται Παράρτημα ΙV, οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των διατάξεων του παρόντος, ως εξής:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ

Μέρος Ι:

«Κριτήριο κύριου οφέλους»

Άρθρο 1

Γενικά διακριτικά της Κατηγορίας Α του άρθρου 1 του Μέρους ΙΙ του Παραρτήματος ΙV και ειδικά διακριτικά της Κατηγορίας Β, άρθρο 2 του Μέρους ΙΙ του Παραρτήματος ΙV και της Κατηγορίας Γ, υποπερ. β), περ. β), περ. γ) και περ. δ) του άρθρου 3 του Μέρους ΙΙ του Παραρτήματος ΙV μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μόνον όταν πληρούν το «κριτήριο του κύριου οφέλους».

Άρθρο 2

Το κριτήριο του κύριου οφέλους πληρούται εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι το κύριο όφελος ή ένα από τα κύρια οφέλη που μπορεί κάποιος να αναμένει ευλόγως από μια ρύθμιση, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων, συνίσταται στην απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος.

Άρθρο 3

Όσον αφορά διακριτικό της Κατηγορίας Γ, παρ. 1 του άρθρου 1 του Μέρους II του Παραρτήματος IV, η ύπαρξη των όρων και προϋποθέσεων που καθορίζονται στην Κατηγορία Γ, υποπερ. βα), περ. β), περ. γ) ή περ. δ) του άρθρου 3 του Μέρους II του Παραρτήματος IV δεν είναι ικανή από μόνη της να αποτελεί λόγο για να θεωρείται ότι μία ρύθμιση πληροί το κριτήριο του κύριου οφέλους.

Μέρος II:
Κατηγορίες διακριτικών

Άρθρο 1
Κατηγορία Α:

Γενικά διακριτικά που συνδέονται με το κριτήριο του κύριου οφέλους

1. Ρύθμιση κατά την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή ένας συμμετέχων στη ρύθμιση αναλαμβάνει την υποχρέωση να συμμορφώνεται με όρο εμπιστευτικότητας που μπορεί να απαιτεί από αυτόν να μην αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίον η ρύθμιση θα μπορούσε να εξασφαλίσει φορολογικό πλεονέκτημα έναντι άλλων ενδιαμέσων ή των φορολογικών αρχών.
2. Ρύθμιση κατά την οποία ο ενδιάμεσος δικαιούται να λάβει αμοιβή (τόκο, αποζημίωση για χρηματοδοτικές δαπάνες και άλλες επιβαρύνσεις) για τη ρύθμιση και η εν λόγω αμοιβή καθορίζεται σε σχέση με:
 - α) το ποσό του φορολογικού πλεονεκτήματος που προκύπτει από τη ρύθμιση, ή
 - β) το αν πράγματι προκύπτει φορολογικό πλεονέκτημα από τη ρύθμιση ή όχι, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης του ενδιαμέσου για μερική ή πλήρη επιστροφή της αμοιβής, εφόσον το επιδιωκόμενο φορολογικό πλεονέκτημα που προκύπτει από τη ρύθμιση δεν επιτεύχθηκε πλήρως ή εν μέρει.
3. Ρύθμιση που περιέχει ουσιαστικά τυποποιημένη τεκμηρίωση και/ή δομή και είναι διαθέσιμη σε περισσότερους από έναν ενδιαφερόμενους φορολογούμενους χωρίς να χρειάζεται να εξειδικεύεται ουσιαστικώς προκειμένου να εφαρμοστεί.

Άρθρο 2
Κατηγορία Β:

Ειδικά διακριτικά που συνδέονται με το κριτήριο του κύριου οφέλους

1. Ρύθμιση κατά την οποία ένας συμμετέχων στη ρύθμιση προβαίνει σε τεχνητές ενέργειες, οι οποίες συνίστανται στην απόκτηση ζημιογόνου εταιρείας, στην παύση της κύριας δραστηριότητας της εταιρείας και τη χρήση των ζημιών της για τη μείωση των φορολογικών του υποχρεώσεων, μεταξύ άλλων μέσω της μεταφοράς των εν λόγω ζημιών σε άλλη δικαιοδοσία ή με την επιτάχυνση της χρήσης των εν λόγω ζημιών.
2. Ρύθμιση που έχει ως αποτέλεσμα τη μετατροπή εισοδημάτων σε κεφάλαιο, δωρεές ή άλλες κατηγορίες εισοδημάτων, τα οποία υπόκεινται σε χαμηλότερη φορολόγηση ή απαλλάσσονται από τη φορολογία.
3. Ρύθμιση που περιλαμβάνει συναλλαγές κυκλικού χαρακτήρα που οδηγούν στις κυκλικές διαδρομές κεφαλαίων, συγκεκριμένα μέσω της συμμετοχής παρεμβαλλόμενων οντοτήτων, χωρίς άλλη πρωτογενή εμπορική λειτουργία ή συναλλαγές που αντισταθμίζουν ή ακυρώνουν η μία την άλλη ή που έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά.

Άρθρο 3

Κατηγορία Γ:

Ειδικά διακριτικά που συνδέονται με διασυνοριακές συναλλαγές

1. Ρύθμιση η οποία περιλαμβάνει εκπεστές διασυνοριακές πληρωμές που πραγματοποιούνται μεταξύ δύο ή περισσότερων συνδεδεμένων επιχειρήσεων, εφόσον συντρέχει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο αποδέκτης δεν είναι φορολογικός κάτοικος (ή κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς) σε οιαδήποτε φορολογική δικαιοδοσία,

β) μολοντί ο αποδέκτης είναι φορολογικός κάτοικος σε μια δικαιοδοσία, η δικαιοδοσία αυτή:

βα) είτε δεν επιβάλλει φόρο εταιρειών ή επιβάλλει φόρο εταιρειών με μηδενικό ή σχεδόν μηδενικό συντελεστή·

ββ) είτε περιλαμβάνεται σε κατάλογο με δικαιοδοσίες τρίτων χωρών που έχουν αξιολογηθεί από τα κράτη μέλη συλλογικά ή στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ ως μη συνεργάσιμες,

γ) η καταβολή τυγχάνει πλήρους απαλλαγής από τη φορολογία στην περιοχή δικαιοδοσίας όπου ο αποδέκτης είναι φορολογικός κάτοικος,

δ) η καταβολή υπάγεται σε προνομιακό (ή προτιμησιακό) φορολογικό καθεστώς στην περιοχή δικαιοδοσίας όπου ο αποδέκτης είναι φορολογικός κάτοικος.

2. Ρύθμιση που περιλαμβάνει αίτημα έκπτωσης για το ίδιο ποσό απόσβεσης περιουσιακού στοιχείου σε περισσότερες της μίας δικαιοδοσίες.

3. Ρύθμιση που περιλαμβάνει αίτημα απαλλαγής από τη διπλή φορολόγηση για το ίδιο στοιχείο εισοδήματος ή κεφαλαίου σε περισσότερες της μίας δικαιοδοσίες.

4. Ρύθμιση που περιλαμβάνει μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων, όταν υπάρχει ουσιαστική διαφορά στο ποσό που θεωρείται πληρωτέο σε αντάλλαγμα για τα περιουσιακά στοιχεία σε αυτές τις δικαιοδοσίες.

Άρθρο 4

Κατηγορία Δ:

Ειδικά διακριτικά σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών και τους πραγματικούς δικαιούχους

1. Ρύθμιση που μπορεί να έχει ως συνέπεια να υπονομεύσει την υποχρέωση αναφοράς δυνάμει των νόμων για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης ή ισοδύναμων συμφωνιών σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών με τρίτες χώρες, ή που εκμεταλλεύεται την απουσία τέτοιας νομοθεσίας ή συμφωνιών. Οι ρυθμίσεις αυτές περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής:

α) τη χρήση λογαριασμού, προϊόντος ή επένδυσης που δεν είναι, ή παρουσιάζεται ότι δεν είναι, χρηματοοικονομικός λογαριασμός, αλλά διαθέτει χαρακτηριστικά που είναι ουσιαστικά παρόμοια με τα χαρακτηριστικά χρηματοοικονομικού λογαριασμού,

β) τη μεταφορά χρηματοοικονομικών λογαριασμών ή περιουσιακών στοιχείων σε δικαιοδοσίες που δεν δεσμεύονται από την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών με το κράτος της κατοικίας του ενδιαφερόμενου φορολογούμενου ή τη χρήση τέτοιων δικαιοδοσιών,

γ) την εκ νέου ταξινόμηση εισοδημάτων και κεφαλαίου σε προϊόντα ή πληρωμές που δεν υπόκεινται στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών,

δ) τη μεταβίβαση ή τη μετατροπή χρηματοπιστωτικού ιδρύματος ή χρηματοοικονομικού λογαριασμού ή των περιουσιακών στοιχείων τους σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοοικονομικό λογαριασμό ή περιουσιακά στοιχεία που δεν υπόκεινται στην υποχρέωση αναφοράς δυνάμει της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών,

ε) τη χρήση νομικών προσώπων, οντοτήτων ή δομών που εξαλείφουν ή επιδιώκουν να εξαλείψουν την υποχρέωση αναφοράς ενός ή περισσότερων Δικαιούχων Λογαριασμού ή Ελεγχόντων Προσώπων δυνάμει της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών,

στ) ρυθμίσεις που υπονομεύουν ή εκμεταλλεύονται τις αδυναμίες στις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας που χρησιμοποιούν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις τους αναφοράς πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης δικαιοδοσιών με ανεπαρκή ή αδύναμα καθεστώτα επιβολής της νομοθεσίας περί νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή με μη αυστηρές απαιτήσεις διαφάνειας για τα νομικά πρόσωπα ή τις νομικές οντότητες.

2. Ρύθμιση που περιλαμβάνει μη διαφανή αλυσίδα νόμιμης ή πραγματικής κυριότητας με χρήση προσώπων, νομικών οντοτήτων ή δομών:

α) που δεν ασκούν ουσιαστική οικονομική δραστηριότητα υποστηριζόμενη από επαρκές προσωπικό, εξοπλισμό, περιουσιακά στοιχεία και χώρους και

β) που έχουν συσταθεί, βρίσκονται υπό διαχείριση, έχουν κατοικία, ελέγχονται ή είναι εγκατεστημένα σε δικαιοδοσία άλλη εκτός της δικαιοδοσίας της κατοικίας ενός ή περισσότερων από τους πραγματικούς δικαιούχους των περιουσιακών στοιχείων που διατηρούν αυτά τα πρόσωπα, νομικές οντότητες ή δομές και

γ) όταν οι πραγματικοί δικαιούχοι τέτοιων προσώπων, νομικών οντοτήτων ή δομών, όπως ορίζονται στην οδηγία 2015/849 δεν μπορούν να ταυτοποιηθούν.

Άρθρο 5

Κατηγορία Ε:

Ειδικά διακριτικά σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση

1. Ρύθμιση που περιλαμβάνει τη χρήση μονομερών κανόνων «ασφαλούς λιμένα».

2. Ρύθμιση που περιλαμβάνει τη μεταβίβαση άυλων περιουσιακών στοιχείων δυσχερούς αποτίμησης. Ο όρος «άυλα περιουσιακά στοιχεία δυσχερούς αποτίμησης» περιλαμβάνει άυλα περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα επί αυτών για τα οποία, κατά τη μεταβίβασή τους μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων:

α) δεν υπάρχουν αξιόπιστα συγκρίσιμα στοιχεία και

β) κατά τον χρόνο σύναψης της συναλλαγής, οι προβλέψεις για τις μελλοντικές ταμειακές ροές ή τα έσοδα που αναμένεται να προκύψουν από το μεταβιβαζόμενο άυλο στοιχείο, ή οι παραδοχές που υιοθετήθηκαν κατά την αποτίμηση του άυλου περιουσιακού στοιχείου είναι

εξαιρετικά αβέβαιες, γεγονός που καθιστά δύσκολο να προβλεφθεί το ύψος της τελικής απόδοσης του άυλου στοιχείου κατά τη στιγμή της μεταβίβασης.

3. Ρύθμιση που περιλαμβάνει ενδοομιλική διασυννοριακή μεταβίβαση λειτουργιών ή κινδύνων ή περιουσιακών στοιχείων, εφόσον τα προβλεπόμενα ετήσια κέρδη προ τόκων και φόρων (*earnings before interest and taxes (EBIT)*) του μεταβιβάζοντος ή των μεταβιβαζόντων κατά τη διάρκεια της τριετούς περιόδου μετά από τη μεταβίβαση, είναι κατώτερα του πενήντα τοις εκατό (50%) των προβλεπόμενων ετήσιων κερδών προ τόκων και φόρων του εν λόγω μεταβιβάζοντος ή των μεταβιβαζόντων, αν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση.»

Άρθρο 47

Πρόβλεψη για την κοινοποίηση πληροφοριών ημερολογιακού έτους 2019 και έναρξη ισχύος

(άρθρο 1 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876 και άρθρο 2 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

1. Στο τέλος της περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:
«Κατ' εξαίρεση, η κοινοποίηση πληροφοριών που αφορούν το ημερολογιακό έτος 2019 είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί εντός δώδεκα (12) μηνών από τη λήξη του έτους αυτού.»
2. Η ισχύς των διατάξεων των άρθρων 41 έως 47 του παρόντος αρχίζει από την 1^η Ιουλίου 2020.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 5 ΚΑΙ 9 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2016/1164/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΚΑΝΟΝΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΩΝ ΥΒΡΙΔΙΚΩΝ ΑΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Άρθρο 48

Προσθήκη άρθρου 66 Α στον ΚΦΕ-Κανόνες για τη φορολόγηση κατά την έξοδο (άρθρο 5 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ)

1. Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία το άρθρο 5 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12^{ης} Ιουλίου 2016 για τη θέσπιση κανόνων φορολόγησης κατά την έξοδο (ΕΕ L της 14.10.2017).
2. Μετά το άρθρο 66 του ν. 4172/2013 (Α' 167) προστίθεται άρθρο 66 Α ως εξής:

«Άρθρο 66 Α

Φορολόγηση κατά την έξοδο

1. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου δίδονται οι ακόλουθοι ορισμοί:
 - α) «φορολογούμενος»: το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα που έχει τη φορολογική του κατοικία στην ημεδαπή και υπόκειται σε φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και οι μόνιμες εγκαταστάσεις που είναι εγκατεστημένες στην ημεδαπή,
 - β) «αγοραία αξία»: το ποσό έναντι του οποίου μπορεί να ανταλλαγεί ένα περιουσιακό στοιχείο ή να διακανονιστούν αμοιβαίες υποχρεώσεις μεταξύ εθελουσίως ενεργούντων μη συνδεδεμένων προσώπων σε απευθείας συναλλαγή,

γ) «συνδεδεμένα πρόσωπα»: τα πρόσωπα ή οι οντότητες που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 66 του παρόντος Κώδικα,

δ) «αξία για φορολογικούς σκοπούς»: η αξία του περιουσιακού στοιχείου, όπως αυτή προκύπτει με βάση τις αρχές και τους κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας κατά τον χρόνο της εξόδου,

ε) «περιουσιακά στοιχεία»: οποιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία επί των οποίων ο φορολογούμενος ασκεί έλεγχο και από τα οποία αναμένει μελλοντικά οικονομικά οφέλη.

στ) «μεταφορά περιουσιακών στοιχείων»: η πράξη με την οποία ένα κράτος μέλος χάνει το δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων, παρότι τα περιουσιακά στοιχεία παραμένουν υπό τη νομική ή την οικονομική κυριότητα του ίδιου φορολογούμενου,

ζ) «μεταφορά της φορολογικής κατοικίας από την Ελλάδα»: η πράξη με την οποία ένας φορολογούμενος παύει να είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς στην ημεδαπή και αποκτά φορολογική κατοικία σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα,

η) «μεταφορά της δραστηριότητας που ασκείται μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα»: η πράξη με την οποία ένας φορολογούμενος παύει να έχει φορολογητέα παρουσία στην ημεδαπή, και ταυτόχρονα αποκτά φορολογητέα παρουσία σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, χωρίς να καθίσταται κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς στο εν λόγω κράτος μέλος ή στην τρίτη χώρα,

θ) «απώλεια του δικαιώματος φορολόγησης της Ελλάδας»: η μη απεικόνιση για λογιστικούς σκοπούς του μεταφερόμενου περιουσιακού στοιχείου μαζί με τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία του φορολογούμενου στην ημεδαπή, γεγονός που συνεπάγεται ότι η Ελλάδα δεν έχει πλέον το δικαίωμα να φορολογήσει το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο.

2. Φορολογούμενος υπόκειται σε φόρο εισοδήματος στην Ελλάδα επί ποσού που ισούται με την αγοραία αξία των περιουσιακών στοιχείων που μεταφέρει, κατά τη στιγμή της εξόδου αυτών, μείον την αξία τους για φορολογικούς σκοπούς, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων από την έδρα του στην ημεδαπή στη μόνιμη εγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εφόσον η Ελλάδα παύει να έχει δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερομένων περιουσιακών στοιχείων, εξαιτίας της μεταφοράς,

β) μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων από τη μόνιμη εγκατάστασή του στην ημεδαπή στην έδρα του ή σε άλλη μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος-μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εφόσον η Ελλάδα παύει να έχει δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερομένων περιουσιακών στοιχείων, εξαιτίας της μεταφοράς,

γ) μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας του από την Ελλάδα σε άλλο κράτος μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εκτός από εκείνα τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία παραμένουν ουσιαδώς συνδεδεμένα με μόνιμη εγκατάσταση στην ημεδαπή,

δ) μεταφοράς της δραστηριότητας που ασκεί η μόνιμη εγκατάστασή του, από την Ελλάδα σε άλλο κράτος μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εφόσον η Ελλάδα παύει να έχει δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερομένων περιουσιακών στοιχείων, εξαιτίας της μεταφοράς.

Ο φόρος υπολογίζεται με τον εκάστοτε ισχύοντα συντελεστή του άρθρου 58 κατά το φορολογικό έτος της εξόδου.

3. Ο φόρος που οφείλεται αποδίδεται στο Δημόσιο με δήλωση, η οποία συνιστά άμεσο προσδιορισμό του φόρου. Η δήλωση υποβάλλεται τρεις (3) εργάσιμες ημέρες πριν από την επέλευση των γεγονότων της παρ. 2 και ο φόρος καταβάλλεται εφάπαξ, με την υποβολή της δήλωσης, με την επιφύλαξη της παρ. 4. Με την καταβολή του φόρου εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση από τον φόρο εισοδήματος του φορολογούμενου, των εταίρων, των μετόχων και των μελών του που προβλέπεται στην παρ. 2.

4. Αντί της εφάπαξ καταβολής, ο φορολογούμενος έχει το δικαίωμα να καταβάλει τον φόρο σε πέντε (5) ισόποσες ετήσιες άτοκες δόσεις, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων από την έδρα του στην ημεδαπή στη μόνιμη εγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον

Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) της 19ης.7.2016 (Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 193/9),

β) μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων από τη μόνιμη εγκατάστασή του στην ημεδαπή στην έδρα του ή σε άλλη μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον ΕΟΧ,

γ) μεταφοράς της φορολογικής του κατοικίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον ΕΟΧ,

δ) μεταφοράς της δραστηριότητας που ασκεί η μόνιμη εγκατάστασή του από την ημεδαπή σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον ΕΟΧ.

Η παρούσα παράγραφος ισχύει για τρίτες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, εφόσον έχουν συνάψει συμφωνία με την Ελλάδα ή με την Ένωση περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων, ισοδύναμη με την αμοιβαία συνδρομή που προβλέπεται στην Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου.

Η πρώτη δόση καταβάλλεται με την υποβολή της δήλωσης της παρ. 3 και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα των τεσσάρων (4) επόμενων ετών από το έτος υποβολής της δήλωσης.

Για την τμηματική καταβολή του φόρου του παρόντος ισχύουν αποκλειστικά τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο, μη εφαρμοζόμενης οποιασδήποτε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης για τη διευκόλυνση ή τη ρύθμιση τμηματικής καταβολής οφειλών ή τη χορήγηση διοικητικής αναστολής.

Εάν υπάρχει αποδεδειγμένος και πραγματικός κίνδυνος απώλειας του φόρου που προσδιορίστηκε, η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να απαιτήσει εγγύηση ως όρο για την καταβολή του φόρου σε δόσεις.

5. Η δυνατότητα καταβολής σε δόσεις της παρ. 4 αίρεται και το σύνολο του φόρου που δεν έχει καταβληθεί καταβάλλεται εφάπαξ κατά τα οριζόμενα στην παρ. 6, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν τα μεταφερθέντα περιουσιακά στοιχεία ή η δραστηριότητα που ασκεί η μόνιμη εγκατάσταση του φορολογούμενου πωλούνται ή διατίθενται κατ' άλλο τρόπο,

β) όταν τα μεταφερθέντα περιουσιακά στοιχεία του φορολογούμενου μεταφέρονται ακολούθως σε τρίτη χώρα,

γ) όταν η φορολογική κατοικία ή η δραστηριότητα που ασκεί η μόνιμη εγκατάσταση του φορολογούμενου μεταφέρεται ακολούθως σε τρίτη χώρα,

δ) όταν ο φορολογούμενος πτωχεύει ή τίθεται υπό εκκαθάριση,

ε) όταν ο φορολογούμενος δεν καταβάλλει μια δόση εντός τριμήνου από τη λήξη της προθεσμίας καταβολής της.

Σε περίπτωση εκπρόθεσμης καταβολής δόσης εντός τριμήνου από τη λήξη της προθεσμίας καταβολής της, υπολογίζονται τόκοι εκπρόθεσμης καταβολής.

Οι περ. β) και γ) δεν εφαρμόζονται για τρίτες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, εάν έχουν συνάψει συμφωνία με την Ελλάδα ή με την Ένωση περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων, ισοδύναμη με την αμοιβαία συνδρομή που προβλέπεται στην Οδηγία 2010/24/ΕΕ.

6.α) Στις περ. α) έως και δ) της παρ. 5, ο φορολογούμενος υποβάλλει στη Φορολογική Διοίκηση σχετική γνωστοποίηση εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών από την επέλευσή τους και ταυτόχρονα καταβάλλει το σύνολο του φόρου που δεν έχει καταβληθεί.

β) Στην περ. ε), το σύνολο του φόρου που δεν έχει καταβληθεί, καταβάλλεται την επομένη ημέρα από την πάροδο του τριμήνου.

7. Σε περίπτωση κατά την οποία η μεταφορά των περιουσιακών στοιχείων ή η μεταφορά της φορολογικής κατοικίας ή της δραστηριότητας που ασκεί η μόνιμη εγκατάσταση πραγματοποιείται προς την ημεδαπή, ως αξία εκκίνησης (τιμή κτήσης) των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων για φορολογικούς σκοπούς λαμβάνεται η αξία που έχει οριστεί από το κράτος μέλος του

φορολογουμένου ή της μόνιμης εγκατάστασης, εκτός εάν αυτή δεν αντικατοπτρίζει την αγοραία αξία.

8. Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται επί μεταφορών περιουσιακών στοιχείων που σχετίζονται με τη χρηματοδότηση τίτλων, ή περιουσιακών στοιχείων που μεταφέρονται για την παροχή εμπράγματης ασφάλειας, ή όταν η μεταφορά περιουσιακών στοιχείων πραγματοποιείται για την κάλυψη κεφαλαιακών απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας ή για σκοπούς της διαχείρισης ρευστότητας, υπό την προϋπόθεση ότι τα περιουσιακά στοιχεία πρόκειται να επανέλθουν στην ημεδαπή εντός περιόδου δώδεκα (12) μηνών. Στην περίπτωση αυτή, υποβάλλεται μηδενική δήλωση με βάση τα οριζόμενα στην παρ. 3 και η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να απαιτήσει κατά τον χρόνο μεταφοράς των περιουσιακών στοιχείων την κατάθεση ισόποσης με το ποσό του φόρου, που θα οφειλόταν από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εγγυητικής επιστολής. Φόρος που έχει καταβληθεί παρά τα προβλεπόμενα στο παρόν, επιστρέφεται ως αχρεωστήτως καταβληθείς.

Αν τα περιουσιακά στοιχεία δεν επανέλθουν στην ημεδαπή εντός της ως άνω περιόδου των δώδεκα (12) μηνών, υπολογίζεται τόκος εκπρόθεσμης καταβολής για το σύνολο του οφειλόμενου φόρου, από την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης που προβλέπεται στην παρούσα.

9. Η εξακρίβωση της αγοραίας αξίας των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων από την Ελλάδα προς άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα διενεργείται με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) Με τη σύνταξη έκθεσης αποτίμησης από δύο (2) ορκωτούς ελεγκτές ή ελεγκτική εταιρεία ή, κατά περίπτωση, από δύο ανεξάρτητους πιστοποιημένους εκτιμητές. Επιτρέπεται η πρόσληψη από τους ελεγκτές ή τους πιστοποιημένους εκτιμητές ειδικών εκτιμητών, ημεδαπών ή αλλοδαπών, για την εκτίμηση περιουσιακών στοιχείων που απαιτούν εξειδικευμένες γνώσεις ή διεθνή εμπειρία.

Τα πρόσωπα που προβαίνουν στην αποτίμηση ως εκτιμητές ή ειδικοί εκτιμητές δεν πρέπει να είναι:

- αα) μέλη του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας,
- αβ) πρόσωπα που διατηρούν επιχειρηματική ή άλλη επαγγελματική σχέση με την εταιρεία,
- αγ) συγγενείς με τα πρόσωπα αυτά μέχρι δεύτερου βαθμού ή σύζυγοι αυτών.

Επιπλέον, για τους ορκωτούς ελεγκτές και για τις ελεγκτικές εταιρείες, των οποίων είναι μέλη, δεν πρέπει να συντρέχουν κωλύματα ή ασυμβίβαστα, που θα απέκλειαν τη διενέργεια τακτικού ελέγχου από τα πρόσωπα αυτά, ούτε τα τελευταία θα πρέπει να έχουν αναλάβει τον τακτικό έλεγχο της εταιρείας ή συνδεδεμένης με αυτήν εταιρείας κατά την έννοια του άρθρου 32 του ν. 4308/2014 κατά την τελευταία τριετία.

Η έκθεση αποτίμησης πρέπει να περιέχει την περιγραφή κάθε περιουσιακού στοιχείου που εμπίπτει στην παρούσα, να αναφέρει τις μεθόδους αποτίμησης που εφαρμόστηκαν και να εκφέρει την άποψη ότι η αγοραία αξία πληροί την αρχή των ίσων αποστάσεων. Σε περίπτωση που η αποτίμηση καταλήγει σε εύρος τιμών, η έκθεση οφείλει να υποδεικνύει μια τελική τιμή.

β) Με βάση την αξία των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων, όπως αυτή απεικονίζεται για λογιστικούς σκοπούς στα λογιστικά αρχεία του φορολογουμένου, εφόσον η επιμέτρηση των στοιχείων αυτών διενεργείται στην εύλογη αξία.

γ) Με βάση την αξία των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων, όπως αυτή προσδιορίζεται για σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 21 του ν. 4174/2013.

10. Με αποφάσεις του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης καταβολής του φόρου κατά την έξοδο, οι περιπτώσεις που η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να απαιτεί εγγυητική επιστολή κατά το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 και της παρ. 8, το ύψος, και οι περιπτώσεις κατάπτωσης και αποδέσμευσης αυτής, η διαδικασία για την προσωρινή απαλλαγή από την καταβολή του φόρου κατά την έξοδο, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 49

Έναρξη ισχύος και μεταβατική διάταξη

1. Οι διατάξεις του άρθρου 48 εφαρμόζονται για μεταφορές περιουσιακών στοιχείων, φορολογικής κατοικίας ή δραστηριότητας από την Ελλάδα προς άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα που πραγματοποιούνται από την 1η Ιανουαρίου 2020 και μετά.
2. Για τις μεταφορές περιουσιακών στοιχείων, φορολογικής κατοικίας ή δραστηριότητας που έχουν πραγματοποιηθεί από την 1η Ιανουαρίου 2020 μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος, υποβάλλονται δηλώσεις της παρ. 3 του άρθρου 66 Α, χωρίς την επιβολή κυρώσεων, μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του τρίτου μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος.

Άρθρο 50
Προσθήκη άρθρου 66 Β στον ΚΦΕ-
Ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων
(άρθρο 9 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ)

1. Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου προσαρμόζεται η ελληνική νομοθεσία στις διατάξεις του άρθρου 9 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη θέσπιση κανόνων υβριδικών ασυμφωνιών, όπως ισχύει μετά από την τροποποίησή της με το άρθρο 1 της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ (ΕΕ L της 14.10.2017).
2. Μετά το άρθρο 66 Α του ν. 4172/2013 (Α' 167) προστίθεται άρθρο 66 Β, ως εξής:

«Άρθρο 66Β
Ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων

1. «Ασυμφωνία στη μεταχείριση υβριδικών μέσων» (εφεξής «ασυμφωνία»): η κατάσταση στην οποία εμπλέκεται ένας φορολογούμενος ή, για την εφαρμογή της παρ. 6 του άρθρου αυτού, μια οντότητα εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα, όταν:

α) η πληρωμή στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και:

αα) η πληρωμή αυτή δεν περιλαμβάνεται στο εισόδημα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, και

αβ) το αποτέλεσμα της ασυμφωνίας οφείλεται στις διαφορές στον χαρακτηρισμό του μέσου ή της πληρωμής που πραγματοποιείται στο πλαίσιο αυτού.

Για τους σκοπούς της περ. α), η πληρωμή στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου θεωρείται ότι περιλαμβάνεται στο εισόδημα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος όταν:

i) η πληρωμή περιλαμβάνεται από τη δικαιοδοσία του δικαιούχου στη φορολογική περίοδο, η οποία αρχίζει εντός δώδεκα (12) μηνών από τη λήξη του φορολογικού έτους της δικαιοδοσίας του πληρωτή, ή

ii) η πληρωμή αναμένεται εύλογα να συμπεριληφθεί από τη δικαιοδοσία του δικαιούχου σε μελλοντικό φορολογικό έτος και οι όροι πληρωμής είναι εκείνοι που αναμένεται να συμφωνηθούν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων.

Για τις ανάγκες της περ. α), πληρωμή που αντιπροσωπεύει την υποκείμενη απόδοση επί μεταβιβασθέντος χρηματοπιστωτικού μέσου δεν δημιουργεί ασυμφωνία, όταν η πληρωμή γίνεται από χρηματιστή βάσει αγοραίας υβριδικής μεταβίβασης, εφόσον η δικαιοδοσία του πληρωτή απαιτεί από τον χρηματιστή να περιλαμβάνει ως εισόδημα όλα τα ποσά που εισέπραξε σε σχέση με το μεταβιβασθέν χρηματοπιστωτικό μέσο,

β) η πληρωμή σε υβριδική οντότητα έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και το εν λόγω αποτέλεσμα ασυμφωνίας οφείλεται στις διαφορές κατανομής των πληρωμών προς την υβριδική οντότητα σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας όπου έχει ιδρυθεί

ή είναι εγκατεστημένη η υβριδική οντότητα και της δικαιοδοσίας οποιουδήποτε προσώπου το οποίο διατηρεί συμμετοχή στην εν λόγω υβριδική οντότητα,

γ) η πληρωμή σε οντότητα με μία ή περισσότερες μόνιμες εγκαταστάσεις έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και αυτό το αποτέλεσμα ασυμφωνίας οφείλεται στις διαφορές κατανομής των πληρωμών μεταξύ της έδρας και της μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων της ίδιας οντότητας σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας όπου δραστηριοποιείται η οντότητα,

δ) η πληρωμή έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη λόγω του ότι πραγματοποιείται προς μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη,

ε) η πληρωμή από υβριδική οντότητα που έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και αυτό οφείλεται στο ότι η πληρωμή δεν λαμβάνεται υπόψη βάσει της νομοθεσίας της δικαιοδοσίας του δικαιούχου,

στ) η τεκμαιρόμενη πληρωμή μεταξύ έδρας και μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων που έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η πληρωμή δεν λαμβάνεται υπόψη βάσει της νομοθεσίας της δικαιοδοσίας του δικαιούχου, ή

ζ) προκύπτει διπλή έκπτωση.

Για τους σκοπούς των περιπτώσεων ε), στ) και ζ), ασυμφωνία προκύπτει στο μέτρο που η δικαιοδοσία του πληρωτή παρέχει τη δυνατότητα η έκπτωση να συμψηφίζεται έναντι ποσού που δεν είναι εισόδημα διπλής συμπερίληψης.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, ένα αποτέλεσμα ασυμφωνίας δεν θεωρείται ασυμφωνία, εκτός αν προκύπτει μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων, μεταξύ φορολογούμενου και συνδεδεμένης επιχείρησης, μεταξύ της έδρας και της μόνιμης εγκατάστασης, μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων της ίδιας οντότητας, ή μέσω δομημένης ρύθμισης.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου νοούνται ως:

α) «Φορολογούμενος»: κάθε ημεδαπό νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, καθώς και οι μόνιμες εγκαταστάσεις αλλοδαπών νομικών προσώπων ή οντοτήτων στην ημεδαπή.

β) «Αποτέλεσμα ασυμφωνίας»: η διπλή έκπτωση ή η έκπτωση χωρίς συμπερίληψη.

γ) «Διπλή έκπτωση»: η έκπτωση της ίδιας πληρωμής, δαπάνης ή ζημίας στη δικαιοδοσία στην οποία έγινε η πληρωμή, έχει πραγματοποιηθεί η δαπάνη ή προκύπτει η ζημία (δικαιοδοσία του πληρωτή) και σε άλλη δικαιοδοσία (δικαιοδοσία του επενδυτή). Στην περίπτωση πληρωμής από υβριδική οντότητα ή μόνιμη εγκατάσταση, η δικαιοδοσία του πληρωτή είναι εκείνη στην οποία έχει ιδρυθεί ή είναι εγκατεστημένη η υβριδική οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση.

δ) «Έκπτωση χωρίς συμπερίληψη»: η έκπτωση πληρωμής ή τεκμαιρόμενης πληρωμής μεταξύ της έδρας και της μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων σε οποιαδήποτε δικαιοδοσία στην οποία η πληρωμή αυτή ή η τεκμαιρόμενη πληρωμή θεωρείται ότι πραγματοποιείται (δικαιοδοσία του πληρωτή) χωρίς αντίστοιχη συμπερίληψη για φορολογικούς σκοπούς της εν λόγω πληρωμής ή της τεκμαιρόμενης πληρωμής στη δικαιοδοσία του δικαιούχου. Η δικαιοδοσία του δικαιούχου είναι οποιαδήποτε δικαιοδοσία στην οποία η πληρωμή ή η τεκμαιρόμενη πληρωμή εισπράττεται ή αντιμετωπίζεται ως εισπραχθείσα σύμφωνα με τη νομοθεσία οποιασδήποτε άλλης δικαιοδοσίας.

ε) «Έκπτωση»: το ποσό που θεωρείται ως εκπιπτόμενο από το φορολογητέο εισόδημα σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας του πληρωτή ή του επενδυτή. Οι όροι «εκπιπτόμενο/η» ερμηνεύονται αναλόγως.

στ) «Συμπερίληψη»: το ποσό το οποίο λαμβάνεται υπόψη στο φορολογητέο εισόδημα σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας του δικαιούχου της πληρωμής. Πληρωμή στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου δεν αντιμετωπίζεται ως συμπεριληφθείσα, στον

βαθμό που η πληρωμή τυγχάνει οποιασδήποτε φορολογικής ελάφρυνσης που οφείλεται αποκλειστικά στον χαρακτηρισμό της πληρωμής από τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας του δικαιούχου της πληρωμής.

ζ) «Τεκμαιρόμενη πληρωμή»: Η πληρωμή που θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος.

η) «Φορολογική ελάφρυνση»: η φορολογική απαλλαγή, η μείωση του φορολογικού συντελεστή ή κάθε έκπτωση ή επιστροφή, πλην της πίστωσης φόρου για τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή.

θ) «Εισόδημα διπλής συμπερίληψης»: κάθε στοιχείο εισοδήματος, το οποίο περιλαμβάνεται με βάση τη νομοθεσία και των δύο δικαιοδοσιών, στις οποίες προέκυψε αποτέλεσμα ασυμφωνίας.

ι) «Πρόσωπο»: ένα φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα.

ια) «Υβριδική οντότητα»: κάθε νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή ρύθμιση που αντιμετωπίζεται ως φορολογητέα οντότητα σύμφωνα με τη νομοθεσία μιας δικαιοδοσίας και της οποίας το εισόδημα ή οι δαπάνες θεωρούνται ως εισόδημα ή δαπάνες ενός ή περισσότερων άλλων προσώπων βάσει της νομοθεσίας άλλης δικαιοδοσίας.

ιβ) «Χρηματοπιστωτικό μέσο»: κάθε μέσο στον βαθμό που οδηγεί σε χρηματοδότηση ή απόδοση των ίδιων κεφαλαίων και που φορολογείται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για τη φορολογική μεταχείριση ενός δανείου, μετοχικού κεφαλαίου ή παραγώγου σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας είτε του δικαιούχου είτε του πληρωτή. Στην έννοια του χρηματοπιστωτικού μέσου περιλαμβάνεται και η υβριδική μεταβίβαση.

ιγ) «Χρηματιστής»: το φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, τα οποία ασκούν σε τακτική βάση για ίδιο λογαριασμό και με σκοπό το κέρδος, επιχείρηση αγοραπωλησίας χρηματοπιστωτικών μέσων.

ιδ) «Υβριδική μεταβίβαση»: κάθε συμφωνία μεταβίβασης χρηματοπιστωτικού μέσου, όταν η υποκείμενη απόδοση του μέσου θεωρείται από φορολογική άποψη ότι αποκτάται ταυτόχρονα από περισσότερα του ενός μέρη στη συμφωνία.

ιε) «Αγοραία υβριδική μεταβίβαση»: κάθε υβριδική μεταβίβαση που συνάπτει ένας χρηματιστής κατά τη συνήθη επιχειρηματική του δραστηριότητα και η οποία δεν αποτελεί μέρος δομημένης ρύθμισης.

ιστ) «Μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη»: οποιαδήποτε ρύθμιση, η οποία θεωρείται ότι συνιστά μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας της έδρας και δεν θεωρείται ότι συνιστά μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τη νομοθεσία της άλλης δικαιοδοσίας.

ιζ) «Ενοποιημένος όμιλος για λογιστικούς σκοπούς»: ο όμιλος ο οποίος αποτελείται από όλες τις οντότητες των οποίων τα αποτελέσματα ενοποιούνται πλήρως στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζονται σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς ή το εθνικό σύστημα χρηματοοικονομικής αναφοράς ενός κράτους μέλους.

ιη) «Δομημένη ρύθμιση» νοείται:

i) η ρύθμιση που αφορά ασυμφωνία, στους όρους της οποίας ενσωματώνεται η αξία του αποτελέσματος της ασυμφωνίας ή

ii) η ρύθμιση που έχει σχεδιαστεί με σκοπό να παράγει αποτέλεσμα ασυμφωνίας, εκτός εάν ο φορολογούμενος ή μια συνδεδεμένη επιχείρηση ευλόγως δεν αναμένεται να είχε επίγνωση της ασυμφωνίας και δεν αποκόμισε φορολογικό όφελος το οποίο ήταν αποτέλεσμα της ασυμφωνίας.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:

α) στις περιπτώσεις αποτελέσματος ασυμφωνίας των περ. β), γ), δ), ε), ζ) της παρ. 1 ή όπου απαιτείται προσαρμογή κατά την εφαρμογή της παρ. 6, ως συνδεδεμένη επιχείρηση νοείται:

i) Νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στην οποία ο φορολογούμενος κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχή στο κεφάλαιο ή δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω.

ii) Φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχή στο κεφάλαιο ή δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω σε έναν φορολογούμενο. Αν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή μια νομική οντότητα κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχή στο κεφάλαιο ή δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω σε έναν φορολογούμενο και σε ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, όλα τα σχετικά νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, συμπεριλαμβανομένου του φορολογουμένου, θεωρούνται συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

β) Πρόσωπο το οποίο ενεργεί από κοινού με άλλο πρόσωπο ως προς τα δικαιώματα ψήφου ή τη συμμετοχή στο κεφάλαιο μίας οντότητας θεωρείται ότι διατηρεί συμμετοχή στο σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου ή της συμμετοχής στο κεφάλαιο της εν λόγω οντότητας τα οποία κατέχει το άλλο πρόσωπο.

γ) Ως συνδεδεμένη επιχείρηση νοείται επίσης η οντότητα που ανήκει για λογιστικούς σκοπούς στον ίδιο ενοποιημένο όμιλο, στον οποίο ανήκει και ο φορολογούμενος, η επιχείρηση επί της διαχείρισης της οποίας ο φορολογούμενος ασκεί σημαντική επιρροή ή η επιχείρηση που ασκεί σημαντική επιρροή στη διαχείριση του φορολογουμένου.

4. Στον βαθμό που μία ασυμφωνία έχει ως αποτέλεσμα τη διπλή έκπτωση, η σχετική πληρωμή δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα φορολογητέα έσοδα του επενδυτή και, σε περίπτωση που η πληρωμή αναγνωρίζεται προς έκπτωση στη δικαιοδοσία του επενδυτή, δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα φορολογητέα έσοδα του πληρωτή.

Τα ανωτέρω δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση εισοδήματος διπλής συμπερίληψης που προκύπτει σε τρέχον ή, εφόσον η πληρωμή αναγνωρίζεται σε μεταγενέστερο φορολογικό έτος με βάση τις κείμενες διατάξεις, στο φορολογικό έτος αυτό.

5. Στον βαθμό που μία ασυμφωνία έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη, η σχετική πληρωμή δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα φορολογητέα έσοδα του πληρωτή και, σε περίπτωση που η πληρωμή αναγνωρίζεται προς έκπτωση στη δικαιοδοσία του πληρωτή, είναι εκπεστέο στο κράτος του πληρωτή, το ποσό αυτό περιλαμβάνεται στα φορολογητέα έσοδα του δικαιούχου της πληρωμής.

Τα ανωτέρω δεν εφαρμόζονται μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2022 σε περίπτωση ασυμφωνιών που είναι αποτέλεσμα πληρωμής τόκου από χρηματοπιστωτικό μέσο προς συνδεδεμένη επιχείρηση, όταν:

α) το χρηματοπιστωτικό μέσο έχει χαρακτηριστικά μετατροπής (conversion), διάσωσης με ίδια μέσα (bail-in) ή απομείωσης (write-down), ή

β) το χρηματοπιστωτικό μέσο έχει εκδοθεί με μοναδικό σκοπό να ικανοποιήσει απαιτήσεις ικανότητας απορρόφησης ζημιών που ισχύουν για τον τραπεζικό τομέα και αναγνωρίζεται ως τέτοιο στις απαιτήσεις ικανότητας απορρόφησης ζημιών του φορολογουμένου, ή

γ) το χρηματοπιστωτικό μέσο έχει εκδοθεί:

γα) σε σχέση με άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα με χαρακτηριστικά μετατροπής, διάσωσης με ίδια μέσα ή απομείωσης στο επίπεδο μητρικής επιχείρησης,

γβ) σε επίπεδο που είναι αναγκαίο, ώστε να πληρούνται οι ισχύουσες απαιτήσεις ικανότητας απορρόφησης ζημιών,

γγ) όχι ως μέρος δομημένης ρύθμισης και

δδ) σε κάθε μία από τις περ. α), β) και γ), η συνολική καθαρή έκπτωση για τον ενοποιημένο όμιλο, βάσει των ανωτέρω πληρωμών τόκων, δεν υπερβαίνει το ύψος που θα είχε εάν ο φορολογούμενος είχε εκδώσει ένα τέτοιο χρηματοπιστωτικό μέσο κατευθείαν στην αγορά.

6. Δεν εκπίπτει οποιαδήποτε πληρωμή από φορολογούμενο στον βαθμό που η εν λόγω πληρωμή, άμεσα ή έμμεσα, χρηματοδοτεί εκπιπτόμενη δαπάνη, η οποία οδηγεί σε ασυμφωνία μέσω συναλλαγής ή σειράς συναλλαγών μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων ή που αποτελεί μέρος μίας δομημένης ρύθμισης, εκτός και στον βαθμό που μία από τις δικαιοδοσίες που εμπλέκονται στη συναλλαγή ή στη σειρά συναλλαγών έχει προβεί σε ανάλογη διόρθωση όσον αφορά την εν λόγω ασυμφωνία.

7. Στον βαθμό που μια ασυμφωνία αφορά εισόδημα από μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη, το οποίο απαλλάσσεται της φορολογίας εισοδήματος, το εισόδημα που διαφορετικά θα αποδιδόταν στη μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη, συμπεριλαμβάνεται στο φορολογητέο εισόδημα του κεντρικού. Τα ανωτέρω δεν ισχύουν σε περίπτωση που η απαλλαγή δίδεται βάσει των διατάξεων Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας (ΣΑΔΦ) με τρίτη χώρα.

8. Στον βαθμό που μια υβριδική μεταβίβαση έχει σχεδιαστεί με σκοπό τη φορολογική ελάφρυνση για τον παρακρατούμενο φόρο στην πηγή επί μιας πληρωμής, συνεπεία μεταβιβασθέντος χρηματοπιστωτικού μέσου σε περισσότερα από ένα εκ των εμπλεκόμενων μερών, η φορολογική ελάφρυνση περιορίζεται κατ' αναλογία προς το καθαρό φορολογητέο εισόδημα του φορολογουμένου που σχετίζεται με την πληρωμή αυτή.

9. Στον βαθμό που η έκπτωση για πληρωμή, δαπάνες ή ζημίες φορολογουμένου, ο οποίος είναι φορολογικός κάτοικος σε δύο ή περισσότερες δικαιοδοσίες, αναγνωρίζεται για φορολογικούς σκοπούς σε δύο δικαιοδοσίες, δεν αναγνωρίζεται στο βαθμό που η άλλη δικαιοδοσία επιτρέπει η δεύτερη έκπτωση να συμψηφιστεί με εισόδημα που δεν αποτελεί εισόδημα διπλής συμπερίληψης. Στην περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι φορολογικός κάτοικος και άλλου κράτους μέλους της ΕΕ, η έκπτωση δεν αναγνωρίζεται όταν ο φορολογούμενος δεν θεωρείται φορολογικός κάτοικος Ελλάδος βάσει της σχετικής Σύμβασης Αποφυγής Διπλής Φορολογίας.».

3. Οι διατάξεις της παρ. 1 εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2020 και μετά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2018/1910 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Άρθρο 51
Αντικείμενο

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΣΤ΄ ενσωματώνεται στην Ελληνική νομοθεσία το άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Δεκεμβρίου 2018 (ΕΕ L 311 της 7.12.2018), σχετικά με τροποποιήσεις της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ (ΕΕL 347 της 11.12.2006).

Άρθρο 52
Προσθήκη νέου άρθρου 7α και τροποποίηση των άρθρων 11, 13,
28 και 36 του Κώδικα ΦΠΑ - Παράδοση αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου
αποκτώντα σε άλλο κράτος μέλος και συναφείς ρυθμίσεις
(άρθρο 1 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910)

Στον Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2859/2000 (Α΄ 248), επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

1. Μετά το άρθρο 7 του ν. 2859/2000 προστίθεται νέο άρθρο 7α ως εξής:

« Άρθρο 7α
Παράδοση αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα
σε άλλο κράτος μέλος

1. Η μεταφορά από υποκείμενο στον φόρο αγαθών της επιχείρησής του σε άλλο κράτος μέλος, δεν θεωρείται παράδοση αγαθών από επαχθή αιτία στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι ρυθμίσεις για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος υφίστανται όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε άλλο κράτος μέλος από υποκείμενο στον φόρο ή από τρίτο που ενεργεί για λογαριασμό του, ώστε τα εν λόγω αγαθά να παραδοθούν στο κράτος αυτό σε μεταγενέστερο στάδιο και μετά την άφιξή τους σε άλλον υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος δικαιούται να αποκτήσει την κυριότητα των εν λόγω αγαθών βάσει ισχύουσας συμφωνίας μεταξύ των δύο υποκειμένων στον φόρο,

β) ο υποκείμενος στον φόρο που αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά δεν έχει την έδρα της οικονομικής του δραστηριότητας ούτε μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος μέλος στο οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά,

γ) ο υποκείμενος στον φόρο στον οποίο πρόκειται να παραδοθούν τα αγαθά διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο κράτος μέλος στο οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά και τα στοιχεία του, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ που του έχει αποδοθεί στο εν λόγω κράτος μέλος, είναι γνωστά στον υποκείμενο στον φόρο που αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά, κατά τον χρόνο της αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς,

δ) ο υποκείμενος στον φόρο που αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά καταγράφει τη μεταφορά τους, σε ειδικό βιβλίο καταχώρισης που προβλέπεται στην περ. ζ) της παρ. 4 του άρθρου 36 και περιλαμβάνει στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα που προβλέπεται στην περ. α) της παρ. 5 του ίδιου άρθρου, τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ του υποκειμένου στον φόρο που αποκτά τα αγαθά και ο οποίος του έχει αποδοθεί από το κράτος μέλος στο οποίο αυτά αποστέλλονται ή μεταφέρονται.

3. Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρ. 2, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες, κατά τον χρόνο της μεταβίβασης του δικαιώματος διάθεσης των αγαθών με την ιδιότητα του κυρίου στον υποκείμενο στον φόρο της περ. γ' της παρ. 2, υπό την προϋπόθεση ότι η μεταβίβαση εκτελείται εντός της προθεσμίας δώδεκα (12) μηνών από την άφιξη των αγαθών στο κράτος μέλος στο οποίο έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί:

α) θεωρείται ότι πραγματοποιείται παράδοση αγαθών, σύμφωνα με την περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 28, από τον υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος απέστειλε ή μετέφερε τα αγαθά είτε ο ίδιος είτε μέσω τρίτου, ο οποίος ενήργησε για λογαριασμό του στο κράτος μέλος από το οποίο αυτά απεστάλησαν ή μεταφέρθηκαν,

β) θεωρείται ότι πραγματοποιείται ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών από τον υποκείμενο στον φόρο, στον οποίο παραδίδονται τα εν λόγω αγαθά στο κράτος μέλος, στο οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται.».

4. Η μεταφορά από τον υποκείμενο στον φόρο της περ. β) της παρ. 2 αγαθών της επιχείρησής του προς το άλλο κράτος μέλος, δεν θεωρείται ως παράδοση αγαθών κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7, αν μέσα στο διάστημα των δώδεκα (12) μηνών από την άφιξη των

αγαθών στο κράτος μέλος στο οποίο έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί, ο υποκείμενος στον φόρο της περ. γ) της παρ. 2 αντικατασταθεί από άλλον υποκείμενο στον φόρο, εφόσον:

- α) πληρούνται και οι άλλες προϋποθέσεις της παρ. 2, και
- β) ο υποκείμενος στον φόρο της περ. β) της παρ. 2, καταγράφει την αντικατάσταση στο ειδικό βιβλίο καταχώρισης που προβλέπεται στην περ. ζ) της παρ. 4 του άρθρου 36.

Κατ' αναλογία δεν θεωρείται ότι πραγματοποιείται ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών σύμφωνα με την περ. γ' του άρθρου 12.

5. Η μεταφορά από τον υποκείμενο στον φόρο της περ. β' της παρ. 2 αγαθών της επιχείρησής του προς το άλλο κράτος μέλος, θεωρείται ως παράδοση αγαθών κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7, από την επομένη ημέρα της λήξεως της περιόδου των δώδεκα (12) μηνών, εάν:

- α) τα αγαθά δεν έχουν παραδοθεί ούτε στον υποκείμενο στον φόρο της περ. γ) της παρ. 2, για τον οποίο προορίζονται, ούτε σε άλλον υποκείμενο στον φόρο, από τον οποίο αυτός έχει αντικατασταθεί σύμφωνα με την παρ. 4, μέσα στο διάστημα των δώδεκα (12) μηνών από την άφιξή τους στο κράτος μέλος, στο οποίο έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί, και
- β) δεν συντρέχει καμία από τις περ. α) έως και γ), της παρ. 7 του παρόντος.

Εάν εντός του χρονικού διαστήματος των δώδεκα (12) μηνών παύσει να πληρούται οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις παρ. 2 και 4, η μεταφορά από τον υποκείμενο στο φόρο της περ. β) της παρ. 2 αγαθών της επιχείρησής του προς το άλλο κράτος-μέλος, θεωρείται ως παράδοση αγαθών, κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7, κατά τον χρόνο παύσης της σχετικής προϋπόθεσης.

6. Η μεταφορά από τον υποκείμενο στον φόρο της περ. β) της παρ. 2 αγαθών της επιχείρησής του προς το άλλο κράτος-μέλος, δεν θεωρείται ως παράδοση αγαθών κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7, εάν:

- α) το δικαίωμα διάθεσης των αγαθών δεν έχει μεταβιβασθεί και τα εν λόγω αγαθά επιστρέφονται στο κράτος μέλος από το οποίο έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί εντός του διαστήματος των δώδεκα (12) μηνών, και
- β) ο υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος απέστειλε ή μετέφερε τα αγαθά, καταγράφει την επιστροφή τους στο ειδικό βιβλίο καταχώρισης που αναφέρεται στην περ. ζ) της παρ. 4 του άρθρου 36.

7. Οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις παρ. 2 και 4, παύουν να πληρούνται όταν:

- α) τα αγαθά παραδοθούν σε άλλο πρόσωπο, εκτός από τον υποκείμενο στον φόρο της περ. γ) της παρ. 2 ή τον υποκείμενο στον φόρο της παρ. 4, αμέσως πριν από την εν λόγω παράδοση,
- β) τα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε χώρα διαφορετική από το κράτος-μέλος από το οποίο μετακινήθηκαν αρχικά, αμέσως πριν από την έναρξη της εν λόγω αποστολής ή μεταφοράς,
- γ) υφίσταται καταστροφή, απώλεια ή κλοπή των αγαθών.

Ειδικά για την περ. γ), θεωρείται ότι οι εν λόγω προϋποθέσεις παύουν να πληρούνται κατά την ημερομηνία στην οποία τα αγαθά πράγματι αφαιρέθηκαν ή καταστράφηκαν ή, εάν είναι αδύνατο να καθοριστεί η ημερομηνία αυτή, την ημερομηνία στην οποία διαπιστώθηκε η καταστροφή ή η απώλειά τους.

8. Οι διατάξεις των παρ. 1 έως 7 έχουν ανάλογη εφαρμογή στη μεταφορά αγαθών στο εσωτερικό της χώρας από άλλο κράτος μέλος, στο πλαίσιο ρύθμισης αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος.

9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της

Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.».

2. Στο άρθρο 13 προστίθεται παρ. 6α ως εξής:

«6α. Στην περίπτωση διαδοχικής παράδοσης των ίδιων αγαθών, τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος, απευθείας από τον πρώτο προμηθευτή στον τελευταίο παραλήπτη της αλυσίδας, η αποστολή ή μεταφορά αποδίδεται μόνο στην παράδοση προς τον ενδιάμεσο φορέα εκμετάλλευσης.

Κατά παρέκκλιση του προηγούμενου εδαφίου, εάν ο ενδιάμεσος φορέας εκμετάλλευσης κοινοποιήσει στον προμηθευτή του τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ που έχει λάβει από το κράτος μέλος από το οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά, η αποστολή ή μεταφορά αποδίδεται μόνο στην παράδοση αγαθών από τον ενδιάμεσο φορέα εκμετάλλευσης.

Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, ως «ενδιάμεσος φορέας εκμετάλλευσης» νοείται ένας προμηθευτής διαφορετικός από τον πρώτο προμηθευτή στην αλυσίδα, ο οποίος αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά είτε ο ίδιος είτε μέσω τρίτου που ενεργεί για λογαριασμό του».

3. Το πρώτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 28 αντικαθίσταται και η περ. α) διαμορφώνεται ως εξής:

«α) η παράδοση αγαθών, κατά την έννοια του άρθρου 5, τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε άλλο κράτος μέλος από τον πωλητή ή τον αποκτώντα ή από άλλο πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τους, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

αα) τα αγαθά παραδίδονται σε άλλον υποκείμενο στον φόρο ή σε νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στον φόρο που ενεργεί με αυτή την ιδιότητα σε άλλο κράτος μέλος,

αβ) ο υποκείμενος στον φόρο ή το μη υποκείμενο στον φόρο νομικό πρόσωπο για τους οποίους πραγματοποιείται η παράδοση, διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε άλλο κράτος μέλος και έχει γνωστοποιήσει αυτόν τον αριθμό φορολογικού μητρώου στον προμηθευτή».

4. Στο άρθρο 28 προστίθεται παρ. 1α ως εξής:

«1α. Η απαλλαγή που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 δεν εφαρμόζεται, όταν ο προμηθευτής δεν έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις σχετικά με την υποβολή ανακεφαλαιωτικού πίνακα ή όταν ο ανακεφαλαιωτικός πίνακας, που έχει υποβάλει, δεν περιέχει τις ορθές πληροφορίες σχετικά με την εν λόγω παράδοση, εκτός εάν ο προμηθευτής μπορεί να αιτιολογήσει δεόντως την παράλειψή του κατά τρόπο ικανοποιητικό στις αρμόδιες αρχές».

5. Στην παρ. 4 του άρθρου 36 προστίθεται περ. ζ) ως εξής:

«ζ) Να τηρεί ειδικό βιβλίο καταχώρισης κατά τη μεταφορά των αγαθών, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 7α. Να τηρεί ειδικό βιβλίο καταχώρισης κατά την παράδοση των αγαθών στο εσωτερικό της χώρας, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, σύμφωνα με το άρθρο 7α».

6. Η περ. α' της παρ. 5 του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) να υποβάλει ανακεφαλαιωτικό πίνακα για τις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιεί, σύμφωνα με τις περ. α) και γ) της παρ. 1 του άρθρου 28 και το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 15, καθώς και να παρέχει στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ των υποκείμενων στον φόρο, για τους οποίους προορίζονται τα αγαθά στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 7α, καθώς και σχετικά με οποιαδήποτε αλλαγή όσον αφορά τις πληροφορίες που έχει ήδη υποβάλει. ».

7. Μετά το πρώτο εδάφιο της παρ. 5γ του άρθρου 36 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην περ. α) της παρ. 5 για τα αγαθά τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, σύμφωνα με την περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 7α, καταχωρούνται στους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες που αφορούν την ημερολογιακή περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας ξεκίνησε η μεταφορά ή η αποστολή τους προς το άλλο κράτος μέλος, ή αντίστροφα από το άλλο κράτος μέλος σε περίπτωση επιστροφής των αγαθών, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 7α. Τυχόν μεταβολές στις προαναφερόμενες πληροφορίες καταχωρίζονται στους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες την ημερολογιακή περίοδο κατά την οποία έλαβαν χώρα οι μεταβολές αυτές.».

8. Η περ. β) της παρ. 9 του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) ο τρόπος τήρησης και το περιεχόμενο του ειδικού βιβλίου που προβλέπεται στις περ. α) και στ), καθώς και κάθε σχετικό θέμα της περ. ζ) της παρ. 4.».

Άρθρο 53

Τροποποίηση άρθρων 15 και 19 Κώδικα ΦΠΑ

**Συμπλήρωση ρυθμίσεων για τον τόπο ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών και για την φορολογητέα αξία στην παράδοση αγαθών, στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών
(άρθρο 1 στοιχείο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910)**

Στον Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2859/2000 (Α' 248), επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 15 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Επίσης, η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών θεωρείται ότι πραγματοποιείται στο εσωτερικό της χώρας, από υποκείμενο στον φόρο στον οποίο χορηγήθηκε αριθμός φορολογικού μητρώου για σκοπούς ΦΠΑ στο εσωτερικό της χώρας με τον οποίο πραγματοποίησε την απόκτηση, εφόσον δεν αποδεικνύει ότι τα αγαθά αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών σε άλλο κράτος μέλος.»

2. Η περ. α' της παρ. 3 του άρθρου 15 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) η ενδοκοινοτική απόκτηση πραγματοποιείται από υποκείμενο στον φόρο άλλου κράτους μέλους, ο οποίος δεν είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας.»

3. Στην περ. γ' της παρ. 3 του άρθρου 15 η φράση «της περίπτωση δ'» αντικαθίσταται με τη φράση «της περ. ε)».

4. α) Η περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 19 αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) Για την παράδοση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών μεταξύ συγγενικών ή/και συνδεδεμένων προσώπων, όπως αυτά ορίζονται στο ν. 4172/2013, η κανονική αξία, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες:

(δα) η αντιπαροχή είναι κατώτερη της κανονικής αξίας και ο λήπτης των αγαθών ή των υπηρεσιών δεν έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης,

(δβ) η αντιπαροχή είναι κατώτερη της κανονικής αξίας και ο προμηθευτής των αγαθών ή ο πάροχος των υπηρεσιών δεν έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης ενώ η φορολογητέα πράξη απαλλάσσεται από τον φόρο στο εσωτερικό της χώρας σύμφωνα με τις περ. α) έως και κθ), λα) και λδ) της παρ. 1 του άρθρου 22 και χωρίς δικαίωμα έκπτωσης σύμφωνα με το άρθρο 30,

δγ) η αντιπαροχή είναι ανώτερη της κανονικής αξίας και ο προμηθευτής των αγαθών ή ο πάροχος των υπηρεσιών δεν έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης».

β) Τα θέματα που αφορούν την υποπερ. δα' εφαρμόζονται αναλόγως και στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών.

Άρθρο 54 Έναρξη ισχύος

Οι διατάξεις του άρθρου 52 και των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 53 ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2020.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟ ΚΩΔΙΚΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/475 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2006/112/ΕΚ ΚΑΙ 2008/118/

Άρθρο 55 Αντικείμενο

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ε' ενσωματώνονται στην Ελληνική νομοθεσία τα άρθρα 1 και 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/475 του Συμβουλίου για την τροποποίηση των Οδηγιών 2006/112/ΕΚ και 2008/118/ΕΚ, όσον αφορά τη συμπερίληψη του ιταλικού δήμου Καμπιόνε ντ' Ιτάλια και των ιταλικών υδάτων της λίμνης Λουγκάνο στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης και στο πεδίο εδαφικής εφαρμογής της Οδηγίας 2008/118/ΕΚ (ΕΕ L 83 της 25.03.2019).

Άρθρο 56 Τροποποίηση Παραρτήματος II Κώδικα ΦΠΑ – Εξαίρεση εδαφών από το πεδίο εφαρμογής του Κώδικα ΦΠΑ και τροποποίηση άρθρου 54 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (άρθρα 1 και 2 της οδηγίας)

1. Η παρ. 2 του Παραρτήματος II του ν. 2859/2000 (Α' 248) «Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ» αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Από το πεδίο εδαφικής εφαρμογής του παρόντος Κώδικα εξαιρούνται :
α) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη, τα οποία δεν αποτελούν τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης :
- Νήσος Ελιγολάνδη και περιοχή Μπύζιγκεν (Busingen) της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.
- Θέουτα και Μελίλλια του Βασιλείου της Ισπανίας.
- Λιβίνιο της Ιταλικής Δημοκρατίας.
β) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη, τα οποία αποτελούν τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ειδικά φορολογικά εδάφη) :
- Άγιο Όρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.
- Κανάριες νήσοι του Βασιλείου της Ισπανίας (Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, El Hierro και La Palma).
- Νήσοι Άαλαντ (Aland) της Φινλανδικής Δημοκρατίας.
- Αγγλονορμανδικές νήσοι (Channel Islands: Alderney, Jersey, Guernsey, Sark, Herm και Les Minquires).
- Γαλλικά εδάφη που αναφέρονται στα άρθρα 349 και 355 παρ. 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Γαλλική Γουιάνα, Γουαδελούπη, Μαρτινίκα, Ρεϋνιόν και Μαγιότ).
- Καμπιόνε ντ' Ιτάλια καθώς και τα ύδατα της λίμνης Λουγκάνο της Ιταλικής Δημοκρατίας.»
2. Οι περ. στ) και ζ) της παρ. 6 του άρθρου 54 του ν.2960/2001 καταργούνται και η περ. η) αναριθμείται σε περ. στ).
3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από την 1^η.1.2020.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Άρθρο 57

Διατάξεις σχετικές με το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους

1. Στην παρ. 5 του άρθρου 18 του ν. 3086/2002 (Α' 324) προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Με απόφαση του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, μπορεί σε Δικαστικά Γραφεία που εδρεύουν σε έδρες Περιφερειών, να ορίζεται ως προϊστάμενος, λειτουργός του ΝΣΚ, με τον βαθμό του Νομικού Συμβούλου του Κράτους.»
2. Η περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 23 Α του ν. 3086/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Τα αναφερόμενα στην περ. α) της παρούσας εφαρμόζονται και για δαπάνες όμοιες σε αντικείμενο με αυτές της περ. α), για υποθέσεις στην αλλοδαπή, συμπεριλαμβανομένων και των νομικών ή τεχνικών γνωμοδοτήσεων που απαιτούνται στο πλαίσιο διεξαγωγής εθνικών ή διεθνών διαιτητικών δικών, οι οποίες βαρύνουν τους αντίστοιχους Κ.Α.Ε. των προϋπολογισμών των αρμόδιων Υπουργείων ή άλλων Αρχών, του εκάστοτε οικονομικού έτους, εντός του οποίου εκκαθαρίζονται.»

3. Στο άρθρο 38 του ν. 3086/2002 προστίθεται παρ. 6 ως εξής:

«6. Οι λειτουργοί του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που ορίζονται ως τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ασκούν τα καθήκοντά τους αυτά, παράλληλα με την άσκηση των κύριων καθηκόντων τους, ως μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.».

4. Οι περ. β) και γ) της παρ. 2 του άρθρου 44 του ν. 3086/2002 αντικαθίστανται ως εξής:

«β) Οι προαγωγές των μελών του Ν.Σ.Κ. στους βαθμούς του Δικαστικού Πληρεξουσίου Α΄ και του Παρέδρου γίνονται κατ' εκλογή μεταξύ όσων συγκεντρώνουν τα τυπικά και τα ουσιαστικά προσόντα βάσει:

βα) ήθους και κοινωνικής παράστασης,

ββ) σθένους και υπηρεσιακής συμπεριφοράς,

βγ) επιστημονικής κατάρτισης,

βδ) κρίσης, αντίληψης και ικανότητας στην κατανόηση των υποθέσεων, ικανότητας στη διατύπωση των εισηγήσεων και των δικογράφων,

βε) επιμέλειας, εργατικότητας, ποιοτικής και ποσοτικής υπηρεσιακής απόδοσης,

βστ) ικανότητας διαχείρισης φόρτου υποθέσεων και εκκρεμοτήτων, ανταπόκρισης και προσαρμογής σε νέα και πρόσθετα καθήκοντα, χρήσης και εξοικείωσης με τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών.

Τα προσόντα των περ. βα), ββ), βδ) και βε) πρέπει να διαπιστώνεται ότι διατίθενται σε εξαιρετο ή πολύ καλό βαθμό, ενώ τα προσόντα των περ. βγ) και βστ), σε βαθμό τουλάχιστον περισσότερο από καλό, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν πλήρως στα καθήκοντα του ανώτερου βαθμού.

γ) Οι προαγωγές των μελών του Ν.Σ.Κ. στον βαθμό του Νομικού Συμβούλου του Κράτους γίνονται κατ' απόλυτη εκλογή. Κρίνονται ως κατ' απόλυτη εκλογή προακτέοι, μεταξύ εκείνων, που έχουν τα τυπικά προσόντα, τα μέλη που συγκεντρώνουν σε εξαιρετο βαθμό τα προσόντα:

γα) ήθους και κοινωνικής παράστασης,

γβ) σθένους και υπηρεσιακής συμπεριφοράς,

γγ) επιστημονικής κατάρτισης,

γδ) κρίσης, αντίληψης και ικανότητας στην κατανόηση των υποθέσεων, ικανότητας στη διατύπωση των εισηγήσεων και των δικογράφων,

γε) επιμέλειας, εργατικότητας, ποιοτικής και ποσοτικής υπηρεσιακής απόδοσης,

γστ) ικανότητας διαχείρισης φόρτου υποθέσεων και εκκρεμοτήτων, ικανότητας ανταπόκρισης και προσαρμογής σε νέα και πρόσθετα καθήκοντα, χρήσης και εξοικείωσης με τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών.

Μετά από αξιολόγηση των προσόντων τους και σύγκριση μεταξύ τους επιλέγονται τα μέλη που προάγονται για την κάλυψη των κενών θέσεων. Αιτιολογία απαιτείται μόνο στην περίπτωση κατάδηλης υπεροχής υποψηφίου προς προαγωγή που παραλείπεται.».

5. Για την κατάρτιση της έκθεσης επιθεώρησης των λειτουργών του Ν.Σ.Κ., τον τρόπο επιθεώρησης αυτών, τα κριτήρια, την κλίμακα αξιολόγησης, καθώς και την άσκηση διοικητικής προσφυγής κατά της έκθεσης επιθεώρησης, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1, 2, 6, 7, 9 και 10 της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, υπ' αρ. 563/11.12.2019 (Β' 4905).

6. Για την κάλυψη των αναγκών λειτουργίας των Γραφείων Νομικού Συμβούλου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που έχουν συσταθεί στην Προεδρία της Κυβέρνησης και στην

Εθνική Αρχή Διαφάνειας, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 21 και της παρ. 2 του άρθρου 102, αντίστοιχα, αυξάνονται οι οργανικές θέσεις στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, κατά δύο (2) στον βαθμό του Νομικού Συμβούλου του Κράτους, δύο (2) στον βαθμό του Παρέδρου και δύο (2) στον βαθμό του Δικαστικού Πληρεξούσιου ΝΣΚ.

7. Το διοικητικό προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους εξαιρείται από τις διατάξεις του ν. 4440/ 2016 (Α' 224) που ισχύουν για το Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας για δυο (2) έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

8. Στην παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 4440/2016 (Α' 224), προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

«γ) διατηρείται σε ισχύ η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 57 του ν. 3086/2002 (Α' 324), εξαιρουμένων των αποσπάσεων στην Προεδρία της Δημοκρατίας, στην Προεδρία της Κυβέρνησης, στο Γραφείο του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Βουλής και σε Γραφεία Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών της Κυβέρνησης. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, επιτρέπεται η μετάταξη στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, πολιτικών διοικητικών υπαλλήλων, μόνιμων και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που υπηρετούν σε υπηρεσίες, κεντρικές και περιφερειακές, του Δημοσίου, των Ανεξάρτητων Αρχών, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) α' και β' βαθμού και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), καθώς και των Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), εφόσον ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση, όπως οριοθετείται κάθε φορά από την Ελληνική Στατιστική Αρχή στο Μητρώο Φορέων Γενικής Κυβέρνησης. Η μετάταξη γίνεται ύστερα από δημόσια προκήρυξη, με αίτηση του ενδιαφερομένου και σύμφωνη γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου του ΝΣΚ, σε κενές οργανικές θέσεις του διοικητικού προσωπικού, κατηγορίας και κλάδου αντίστοιχου των προσόντων του μετατασσόμενου και, εάν δεν υπάρχουν κενές θέσεις, σε προσωποπαγείς που συστήνονται με την απόφαση μετάταξης. Οι μετατασσόμενοι διατηρούν το ίδιο ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς, καθώς και την τυχόν προσωπική διαφορά στις αποδοχές τους. Με απόφαση του Προέδρου του ΝΣΚ, που τοιχοκολλάται στο κατάστημα της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΝΣΚ και αναρτάται στην ιστοσελίδα του, καθορίζονται ο τρόπος δημοσίευσης, το περιεχόμενο της προκήρυξης, τα ειδικά προσόντα των υποψηφίων και κάθε άλλο σχετικό θέμα.»

9. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας και μετά από πρόταση του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, μπορεί, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη, να διατίθενται στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, μόνιμοι υπαξιωματικοί και στρατεύσιμοι οπλίτες των Γενικών Επιτελείων των Ενόπλων Δυνάμεων, για τη γραμματειακή υποστήριξή του και γενικότερα τη διοικητική μέριμνα. Η παρ. 4 του άρθρου 54 του ν. 3883/2010 (Α' 167) καταργείται.

10. Στην παρ. 2 του άρθρου 6 του π.δ. 238/2003 (Α' 214), προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Σε ειδικές περιπτώσεις και ιδίως σε επαναλαμβανόμενα αιτήματα χορήγησης αναρρωτικών αδειών, η άδεια μπορεί να χορηγείται μόνο μετά από θετική γνωμάτευση Τριμελούς Επιτροπής, η οποία αποφαινεται, κατόπιν μελέτης των στοιχείων του ιατρικού φακέλου του αιτούντος μέλους του ΝΣΚ. Η Επιτροπή συγκροτείται κατά περίπτωση, με απόφαση του Προέδρου του ΝΣΚ και αποτελείται από ιατρούς δημόσιου νοσοκομείου, με βαθμό τουλάχιστον Επιμελητή Α' .»

11. Η ισχύς του Πίνακα Κατάταξης των επιτυχόντων υποψηφίων του διαγωνισμού για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων δόκιμων Δικαστικών Πληρεξουσίων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με ημερομηνία 8.4.2019 (Γ' 567/12-4-2019), που προκηρύχθηκε με την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, με αριθμό 403/2018 (Γ' 1389), παρατείνεται έως τις 12.4.2021.

12. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 86 του ν. 3528/2007 (Α' 26), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Το Σ.Ε.Π. του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ) συγκροτείται με απόφαση του Προέδρου του ΝΣΚ και αποτελείται από:

- α) έναν (1) Αντιπρόεδρο του ΝΣΚ ή Νομικό Σύμβουλο του Κράτους, ως Πρόεδρο,
- β) έναν (1) προϊστάμενο Γενικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών που υποδεικνύεται από τον Υπουργό Οικονομικών,
- γ) έναν (1) Νομικό Σύμβουλο ή Πάρεδρο του ΝΣΚ και
- δ) δύο (2) μέλη του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.).

Η επιλογή των προϊσταμένων Τμήματος γίνεται από το Υπηρεσιακό Συμβούλιο του ΝΣΚ».

Άρθρο 58

Σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στην Επιτροπή Ανταγωνισμού

1. Το άρθρο 20 του ν. 3959/2011 (Α' 93) αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 20

Γραφείο Νομικού Συμβούλου του ΝΣΚ

1. Στην Επιτροπή Ανταγωνισμού συστήνεται Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ), με αρμοδιότητα τη δικαστική και γενικότερα τη νομική υποστήριξη της Επιτροπής, καθώς και την παροχή νομικών γνωμοδοτήσεων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις περί Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, το οποίο στελεχώνεται από μέλη του κύριου προσωπικού του, με βαθμούς Νομικού Συμβούλου του Κράτους, Παρέδρου και Δικαστικού Πληρεξουσίου ΝΣΚ.

2. Προϊστάμενος του Γραφείου είναι ο Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, ο οποίος έχει τη γενική εποπτεία, την επιμέλεια για την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία του και τη διεκπεραίωση των υποθέσεων κάθε φύσης της αρμοδιότητάς του.

3. Με απόφαση του Προέδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, παρέχεται στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου η απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή για τη στέγαση και λειτουργία του και διατίθεται τουλάχιστον ένας (1) διοικητικός υπάλληλος της Επιτροπής για τη γραμματειακή του υποστήριξη.

4. Με απόφαση του Προέδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, ύστερα από εισήγηση του προϊσταμένου του Γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΝΣΚ, μπορεί κατ' εξαίρεση, να αποφασιστεί η προσφυγή σε υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου, εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο λόγω της ιδιαίτερης σπουδαιότητας και πολυπλοκότητας της υπόθεσης. Με απόφαση της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εγκρίνεται με κοινή απόφαση των αρμοδίων οργάνων των Υπουργείων Οικονομικών και Ανάπτυξης και Επενδύσεων ορίζεται η αμοιβή που καταβάλλεται σε περίπτωση προσφυγής σε υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου (φυσικού ή νομικού προσώπου), η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει ετησίως τις είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ. Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση

των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Δικαιοσύνης, η οποία εφαρμόζεται από το επόμενο οικονομικό έτος σε σχέση με αυτό της δημοσίευσής της.

5. Δεν επιτρέπεται να ανατίθεται υπόθεση σε εξωτερικό δικηγόρο (φυσικό ή νομικό πρόσωπο), στο πρόσωπο του οποίου συντρέχει άμεσα ή έμμεσα σύγκρουση συμφερόντων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Δικαιοσύνης, η οποία εκδίδεται μετά γνώμη του Προέδρου της Επιτροπής, μπορούν να προσδιορίζονται οι περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων και να ρυθμίζεται κάθε άλλο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας.

6. Για τις ανάγκες στελέχωσης του Γραφείου Νομικού Συμβούλου στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, οι οργανικές θέσεις των Νομικών Συμβούλων του Κράτους, των Παρέδρων ΝΣΚ και των Δικαστικών Πληρεξουσίων ΝΣΚ αυξάνονται κατά μία (1) αντίστοιχα».

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 3959/2011 προστίθεται περ. ια) ως εξής:
«ια) υπογράφει τα ερωτήματα προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για θέματα αρμοδιότητας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, αποδέχεται τις σχετικές γνωμοδοτήσεις και εγκρίνει τα πρακτικά γνωμοδοτήσεων του ΝΣΚ σε δικαστικές και εξώδικες υποθέσεις της Επιτροπής».
3. Στην παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 3959/2011 οι λέξεις: «το Γραφείο Εισηγητών και το Γραφείο Νομικής Υποστήριξης» αντικαθίστανται με τις λέξεις «και το Γραφείο Εισηγητών».
4. Οι παρ. 8 και 9 του άρθρου 50 του ν. 3959/2011 καταργούνται.
5. Για τέσσερις (4) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος, η Επιτροπή Ανταγωνισμού, με απόφαση του Προέδρου της, μπορεί να προσφεύγει στις υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου και χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων του πρώτου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 20 του ν. 3959/2011 (Α' 93), όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του, με την παρ. 1 του παρόντος. Εξωτερικοί δικηγόροι, στους οποίους έχουν ήδη ανατεθεί υποθέσεις ή στους οποίους ανατίθενται υποθέσεις μέσα στην προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου, εξακολουθούν να τις χειρίζονται μέχρι τη λήξη με οποιονδήποτε τρόπο της εντολής. Μετά τη λήξη της εντολής, ο χειρισμός των υποθέσεων περιέρχεται στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' **ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 59

Εκτέλεση αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

1. Κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη νόμου ή κανονιστική πράξη, η καταβολή στον δικαιούχο των χρηματικών ποσών που επιδικάζονται σε βάρος της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), σε εφαρμογή του άρθρου 41 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), γίνεται στον τραπεζικό λογαριασμό (IBAN) που υποδεικνύει γραπτά ο ίδιος ο δικαιούχος ή ο νόμιμος εκπρόσωπός του στο παραπάνω Δικαστήριο. Ο τελευταίος, με γραπτή δήλωση-βεβαίωση προς το Ελληνικό Δημόσιο, βεβαιώνει ότι έχει σχετική εντολή από τον προσφεύγοντα να ενεργήσει για την είσπραξη των ποσών αυτών, με καταβολή τους, σε λογαριασμό του προσφεύγοντα, ή σε δικό

του λογαριασμό ή σε λογαριασμό τρίτου εφόσον προσκομίζεται και γραπτή δήλωση του τρίτου, ότι συμφωνεί να κατατεθούν τα παραπάνω ποσά στον λογαριασμό του.

2. Το χρηματικό ένταλμα πληρωμής εκδίδεται στο όνομα του δικαιούχου του υποδεικνυόμενου τραπεζικού λογαριασμού, προσφεύγοντα, νομίμου εκπροσώπου ή τρίτου, εκτός από την περίπτωση καταβολής αποζημίωσης για υλική ζημία, που το χρηματικό ένταλμα εκδίδεται στο όνομα του προσφεύγοντα, με λήπτη τον δικαιούχο του υποδεικνυόμενου τραπεζικού λογαριασμού. Και στις δυο αμέσως παραπάνω περιπτώσεις, εφόσον ο προσφεύγων ή ο νόμιμος εκπρόσωπος ή ο τρίτος δεν έχει υποχρέωση έκδοσης ειδικού Αριθμού Φορολογικού Μητρώου (ΑΦΜ) ή για οποιοδήποτε λόγο στερείται ελληνικού ΑΦΜ, χρησιμοποιείται ο ειδικός ΑΦΜ που προβλέπουν οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις. Για την αποζημίωση για ηθική βλάβη και τα δικαστικά έξοδα, εφαρμόζεται η παρ. 2α του άρθρου 83 του Κ.Ε.Δ.Ε., ακόμη και όταν τα ποσά αυτά καταβάλλονται σε υποδειχθέντα τραπεζικό λογαριασμό νόμιμου εκπροσώπου στο ΕΔΔΑ ή τρίτου. Τα επιδικαζόμενα ποσά για υλική ζημία, ηθική βλάβη ή δικαστικά έξοδα, δύνανται να εκκαθαρίζονται και να καταβάλλονται ταυτόχρονα ή και μεμονωμένα.
3. Η καταβολή στον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντα στο ΕΔΔΑ ή στον τρίτο, σύμφωνα με τα παραπάνω, συνεπάγεται την απαλλαγή του Ελληνικού Δημοσίου από οποιαδήποτε υποχρέωση και ευθύνη απέναντι σε οποιονδήποτε δικαιούχο, έναντι του οποίου, την ευθύνη πλέον έχει αποκλειστικά ο νόμιμος εκπρόσωπος του προσφεύγοντα στο ΕΔΔΑ ή ο τρίτος.
4. Μετά από την παρέλευση δύο (2) μηνών από την ανάληψη της δαπάνης και τη σχετική ενημέρωση του προσφεύγοντα ή του νόμιμου εκπροσώπου του στο ΕΔΔΑ και εφόσον δεν έχει καταστεί δυνατή, για οποιοδήποτε λόγο, η καταβολή, σε εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων, η παραπάνω αποζημίωση μπορεί να κατατεθεί, με σύσταση παρακαταθήκης υπέρ του δικαιούχου της απόφασης του ΕΔΔΑ, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Η παρακαταθήκη γίνεται με μόνα τα στοιχεία του δικαιούχου, όπως προκύπτουν από την απόφαση του ΕΔΔΑ, με παράλληλη ενημέρωση του νόμιμου εκπροσώπου του. Μετά την ενημέρωση του νόμιμου εκπροσώπου του δικαιούχου για τη σύσταση της παρακαταθήκης, το Ελληνικό Δημόσιο θεωρείται ότι έχει απαλλαγεί από κάθε υποχρέωση και ευθύνη απέναντι σε οποιονδήποτε δικαιούχο, έναντι του οποίου, την ευθύνη πλέον έχει αποκλειστικά ο νόμιμος εκπρόσωπος στο ΕΔΔΑ. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, η ταυτότητα του δικαιούχου μπορεί να αποδεικνύεται με κάθε πρόσφορο τρόπο ή έγγραφο.
5. Όλες οι ανεξόφλητες χρηματικές παρακαταθήκες που λαμβάνουν χώρα, κατά την παρ. 4, υπόκειται σε πενταετή παραγραφή υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, που αρχίζει από τη σύσταση της παρακαταθήκης τα δε σχετικά χρηματικά ποσά μετά την εκπνοή της πενταετίας επιστρέφονται στο Ελληνικό Δημόσιο.
6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ρυθμίζεται η διαδικασία και κάθε ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος.
7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 60
Τροποποίηση άρθρου 6 ν.2664/1998 -
Παραδεκτό άσκησης κτηματολογικών αγωγών

Η περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2664/1998 (Α' 275) αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Η αποκλειστική προθεσμία για την άσκηση της αγωγής των περ. α) και β) αρχίζει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, που προβλέπει η παρ. 3 του άρθρου 1. Η αγωγή απευθύνεται κατά του αναγραφόμενου ως δικαιούχου του δικαιώματος στο οποίο αφορά η πρώτη εγγραφή ή κατά των καθολικών του διαδόχων. Σε περίπτωση ειδικής διαδοχής στο δικαίωμα στο οποίο αφορά η πρώτη εγγραφή, η αγωγή πρέπει να στραφεί τόσο κατά του φερόμενου με την πρώτη εγγραφή ως δικαιούχου ή των καθολικών του διαδόχων, όσο και κατά των ειδικών διαδόχων αυτού. Εφόσον η αγωγή δεν απευθύνεται ή δεν επιδόθηκε νόμιμα σε κάποιον από τους αναγραφόμενους ως δικαιούχους του δικαιώματος στους οποίους αφορά η πρώτη εγγραφή ή κατά των καθολικών ή των ειδικών διαδόχων τους, διατάσσεται υποχρεωτικά και αυτεπάγγελα από το Δικαστήριο η προσεπίκληση των απολιπομένων διαδίκων, κατ' άρθρο 90 ΚΠολΔ. Ομοίως, κατ' απόκλιση κάθε άλλης διάταξης, η ανωτέρω αγωγή θεωρείται ότι ασκήθηκε νόμιμα, ως προς όλες τις συνέπειές της, με μόνη την κατάθεσή της, ακόμα και αν διαπιστωθεί ότι ο εναγόμενος έχει ήδη αποβιώσει πριν από την κατάθεση ή την επίδοσή της εντός της προθεσμίας της παρ. 2 του άρθρου 215 ΚΠολΔ. Στην περίπτωση αυτή ορίζεται δικάσιμος κατά το άρθρο 237 ΚΠολΔ, κατά την οποία η δίκη διακόπτεται με μόνη τη δήλωση του λόγου της διακοπής από τον ενάγοντα προς το δικαστήριο, η οποία καταχωρείται στα πρακτικά. Για την επανάληψη της δίκης εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 289 έως 292 ΚΠολΔ. Όταν η αγωγή στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που αναγράφεται ως δικαιούχος δικαιώματος στις αρχικές εγγραφές, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 8 του α.ν. 1539/1938 (Α' 488), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 24 του ν. 2732/1999 (Α' 154). Επί αγωγών που ασκούνται ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου τηρείται από αυτό η διαδικασία του άρθρου 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.».

Άρθρο 61
Τροποποίηση άρθρου 19 ν.2882/2001 -
Δημοσιεύσεις σε ιστοσελίδες

1. Η παρ. 4 του άρθρου 19 του ν.2882/2001 (Α' 17) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Όταν εκείνοι που φέρονται ως ιδιοκτήτες στον κτηματολογικό πίνακα υπερβαίνουν τους πενήντα (50) η κλήτευσή τους γίνεται σύμφωνα με την παρούσα. Η αίτηση μαζί με την πράξη προσδιορισμού της δικασίμου, τοιχοκολλάται, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο, στο κατάστημα του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται, στα καταστήματα των δικηγορικών συλλόγων της περιφερειακής ενότητας ή των περιφερειακών ενοτήτων και στα καταστήματα των δήμων ή των κοινοτήτων, στην περιφέρεια των οποίων βρίσκονται τα απαλλοτριούμενα. Η τοιχοκόλληση πιστοποιείται με έκθεση που συντάσσεται από τον γραμματέα του δικαστηρίου, τον γραμματέα του οικείου δικηγορικού συλλόγου και τον γραμματέα του οικείου δήμου ή της κοινότητας, αντίστοιχα. Η ειδοποίηση, στην οποία μνημονεύονται το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, η τοιχοκόλληση αυτής, η δικάσιμο, περίληψη του αιτήματος και περίληψη της απαλλοτριωτικής πράξης αναρτάται στις επίσημες ιστοσελίδες του Υπουργείου Οικονομικών (Διεύθυνση Απαλλοτριώσεων) και του αρμόδιου για την απαλλοτρίωση φορέα. Η ανάρτηση πιστοποιείται με έκθεση που συντάσσεται από τον προϊστάμενο της αρμόδιας γι' αυτή υπηρεσίας. Εάν η συζήτηση αναβληθεί για σοβαρό λόγο σύμφωνα με την παρ. 6, δεν απαιτείται η επανάληψη της διαδικασίας, εκτός αν ο λόγος της αναβολής οφείλεται στην πλημμελή, ατελή ή εκπρόθεσμη πραγματοποίηση των παραπάνω δημοσιεύσεων».

2. Η παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 2882/2001(Α'17), ισχύει αναλόγως και στη διαδικασία καθορισμού της οριστικής τιμής μονάδας της αποζημίωσης, σύμφωνα με το άρθρο 20 του ν.

2882/2001 και εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος αιτήσεις καθορισμού οριστικής τιμής.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Άρθρο 62 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.